د شمېر کِتاب ـ د تورات شریف څلورم کِتاب

د بنی اِسرائیلو اوله مردمشماری

١ (١) د دویم کال د دویمې میاشتې په وړومبۍ ورځ بنی
اِسرائیلو د مِصر مُلک پرېښودو نه پس، د سینا په بیابان
کښې مالِک خُدائ د خپل حضور په مقدسه خیمه کښې
موسیٰ ته وفرمائیل، (٢) "تهٔ او هارون د ټولو بنی اِسرائیلو د
قبیلو او کورَنو مردمشماری وکړئ. د هغه ټولو سړو نومونه
ولیکئ (٣) چې عُمر يې شل کاله یا د دې نه زیات وی او
چې جنګ کولے شی. (٤) د هرې قبیلې نه یو یو مشر
راوغواړه چې ستا مدد وکړی." ۵-۱۶دا هغه سړی دی چې د
خپلو قبیلو مشران دی، کوم چې ستاسو د ملګرتیا دپاره د
قوم نه خوښ کړے شوی دی یعنې د روبین د قبیلې نه
الیصور د شدِیُور زوئ، د شمعون د قبیلې نه سلومیاېل د
صوریشدی زوئ، د یهوداه د قبیلې نه نحشون د عمیٰنداب
زوئ، د یساکار د قبیلې نه نتنیاېل د ضُعر زوئ، د زبولون د
قبیلې نه اِلیاب د حیلون زوئ، د اِفرائیم د قبیلې نه الیسمع د
عمیهود زوئ، د منسی د قبیلې نه ګملیاېل د فداهصور زوئ،
د بنیامین د قبیلې نه اِبدان د جدعونی زوئ، د دان د قبیلې نه
اخیعزر د عمیشدی زوئ، د آشر د قبیلې نه فجعیاېل د
عکران زوئ، د جاد د قبیلې نه اِلیاسف د دعواېل زوئ، د
نفتالی قبیلې نه اخیرع د عینان زوئ. ۱۷د دې دولسو سړو په

مدد سره موسیٰ او هارون، ۱۸ د دویمې میاشتې په اوله ورځ
د بنی اِسرائیلو ټول قوم راغونډ کړو او د ټولو خلقو نومونه یې
د قبیلو او کورَنو په مطابق ولیکل. د هغه ټولو سړو نومونه
ولیکلے شول او وشمېرلے شول چې عُمر یې شل کاله یا د
دې نه زیات وو، ۱۹ هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ
حُکم ورکړے وو. د سینا په بیابان کښې، موسیٰ خلق
وشمېرل. ۲۰-۴۶ هغه ټول سړی چې عُمر یې شل کاله یا د
شلو کالو نه زیات وو او چې جنګ یې کولے شو نو د هغوئ
نومونه د قبیلو او کورَنو په مطابق ولیکلے شول، شروع د
روبین د قبیلې نه وشوه، چې د یعقوب مشر زوئ وو. ټول
شمېر دا دے. د روبین اولاد شپږ څلوېښت زره او پینځهٔ
سوه کسان وُو، د شمعون اولاد یو کم شپېتهٔ زره او درې
سوه کسان وُو، د جاد اولاد پینځهٔ څلوېښت زره شپږ سوه او
پنځوس کسان وُو، د یهوداه اولاد څلور اویا زره او شپږ سوه
کسان وُو، د یساکار اولاد څلور پنځوس زره او څلور سوه
کسان وُو، د زبولون اولاد اووهٔ پنځوس زره او څلور سوه
کسان وُو، د اِفرائیم اولاد څلوېښت زره او پینځهٔ سوه کسان
وُو، د منسی اولاد دوه دېرش زره او دوه سوه کسان وُو، د
بنیامین اولاد پینځهٔ دېرش زره او څلور سوه کسان وُو، د دان
اولاد دوه شپېتهٔ زره او اووهٔ سوه کسان وُو، د آشر اولاد یو
څلوېښت زره او پینځهٔ سوه کسان وُو، د نفتالی اولاد درې
پنځوس زره او څلور سوه کسان وُو. دا ټول په شمېر کښې
شپږ لاکه درې زره او پینځهٔ سوه پنځوس کسان وُو. ۴۷ د
لیویانو نومونه د نورو قبیلو سره نهٔ وُو لیکلے شوی، ۴۸ ځکه
چې مالِک خُدائ موسیٰ ته فرمائیلی وُو چې، ۴۹ ”کله چې تهٔ
د هغه سړو مردمشماری کوې چې جنګ کولے شی، نو د

لیوی قبیله په کښې مۀ شاملوه. ۵۰خو لیویان زما د حضور
مقدسې خېمې او د دې د ټول سامان مشران مقرر کړه.
هغوئ به خېمه او د دې سامان وړی، خِدمت به کوی او د
دې نه ګېرچاپېره به خېمې لګوی. ۵۱هر کله چې تاسو خېمې
بل ځائ ته اوړئ نو لیویان به مقدسه خېمه راټولوی او په هر
یو نوی ځائ کښې به یې لګوی. بل هر څوک چې مقدسې
خېمې ته ورنزدې شی نو وبه وژلے شی. ۵۲او نور اِسرائیلیان
به قبیله په قبیله خېمې ودروی، هر یو سړے به د خپلې قبیلې
سره وی او د خپلې جنډې لاندې به وی. ۵۳خو لیویان به د
مقدسې خېمې د حِفاظت دپاره د دې نه ګېرچاپېره خېمې
ولګوی، چې څوک نزدې رانۀ شی، هسې نه چې د بنی
اِسرائیلو قوم ته زۀ په قهر شم.“ ۵۴نو بنی اِسرائیلو هم هغه
شان وکړل څنګه چې مالِک خُدائ موسیٰ ته حُکم کړے وو.

هرې قبیلې ته د خېمو ځایونه په نښه کول

۲ ۱ بیا مالِک خُدائ موسیٰ او هارون ته دا اصُول
وښودل. ۲ کله چې اِسرائیلیان کېمپ جوړوی، نو هر
سړے به د خپل لښکر د جنډې لاندې خېمه ودروی. خېمې به
د مقدسې خېمې نه ګېرچاپېره لګولے شی. ۳-۹نمرخاتۀ طرف
ته، چې څوک د یهوداه د لښکر د جنډې لاندې وی نو هغوئ
به په خپلو ډلو کښې خېمې ودروی، د هغوئ د قبیلو د
مشرانو نومونه دا دی. د یهوداه قبیلې مشر نحشون زوئ د
عمی‌نداب، د قبیلې شمېر څلور اویا زره او شپږ سوه کسان
دی، د یساکار قبیلې مشر نتنی‌ایل زوئ د ضُعر، د قبیلې
شمېر څلور پنځوس زره او څلور سوه کسان دی، د زبولون

قبیلې مشر اِلیاب زوئ د حیلون، د قبیلې شمېر اووهٔ پنځوس
زره او څلور سوه کسان دی. دا ټول په شمېر کښې يو سل او
شپږ اتيا زره او څلور سوه کسان دی. د يهوداه لښکر به
مخکښې روان وی. ۱۰-۱۶ جنوب طرف ته، څوک چې د
روبين د لښکر د جنډې لاندې وی نو هغوئ به په خپلو ډلو
کښې خېمې ودروی، د هغوئ د قبيلو د مشرانو نومونه دا دی.
د روبين قبيلې مشر اليصور زوئ د شدِيُور، د قبيلې شمېر
شپږ څلوېښت زره او پينځهٔ سوه کسان دی، د شمعون قبيلې
مشر سلومی‌اېل زوئ د صوری‌شدی، د قبيلې شمېر يو کم
شپېتهٔ زره او درې سوه کسان دی، د جاد قبيلې مشر اِلياسف
زوئ د دعواېل، د قبيلې شمېر پينځهٔ څلوېښت زره شپږ سوه
پنځوس کسان دی. دا ټول په شمېر کښې يو سل او يو
پنځوس زره او څلور سوه پنځوس کسان دی. دويم به د
روبين لښکر روان وی. ۱۷ بيا دې د اولنو دوه لښکرو او د
وروستنو دوه لښکرو په مينځ کښې ليويان روان شی چې
مقدسه خېمه يوسی. هر يو لښکر به هم په هغه ترتيب روان
وی چې څنګه خېمې ودروی، هر يو به په خپل خپل ځائ د
خپلې جنډې لاندې وی. ۱۸-۲۴ نمرېربواتهٔ طرف ته، څوک
چې د اِفرائيم د لښکر د جنډې لاندې وی نو هغوئ به په خپلو
ډلو کښې خېمې ودروی، د هغوئ د قبيلو د مشرانو نومونه دا
دی. د اِفرائيم قبيلې مشر اليسمع زوئ د عميهود، د قبيلې
شمېر څلوېښت زره او پينځهٔ سوه کسان دی، د منسى قبيلې
مشر ګملی‌اېل زوئ د فداهصور، د قبيلې شمېر دوه دېرش
زره او دوه سوه کسان دی، د بنيامين قبيلې مشر اِبدان زوئ
د جدعونی، د قبيلې شمېر پينځهٔ دېرش زره او څلور سوه
کسان دی. دا ټول په شمېر کښې يو سل او اتهٔ زره او سل

کسان دی. درېم به د اِفرائيم لښکر روان وی. ۲۵-۳۱شمال
طرف ته، څوک چې د دان د لښکر د جنډې لاندې وی نو
هغوئ به په خپلو قبيلو کښې خېمې ودروی، د هغوئ د قبيلو
د مشرانو نومونه دا دی. د دان قبيلې مشر اخيعزر زوئ د
عمی‌شدی، د قبيلې شمېر دوه شپېتهٔ زره او اووهٔ سوه کسان
دی، د آشر قبيلې مشر فجعی‌اېل زوئ د عکران، د قبيلې شمېر
يو څلوېښت زره او پينځهٔ سوه کسان دی، د نفتالی قبيلې
مشر اخيرع زوئ د عينان، د قبيلې شمېر درې پنځوس زره
او څلور سوه کسان دی. دا ټول په شمېر کښې يو لاک اووهٔ
پنځوس زره او شپږ سوه کسان دی. په آخر کښې به د دان
لښکر روان وی. ۳۲د بنی اِسرائيلو د ټولو لښکرو شمېر شپږ
لاکه درې زره پينځهٔ سوه او پنځوس کسان وُو چې قبيله په
قبيله د هغوئ نومونه وليکلے شول. ۳۳هم هغه شان چې
څنګه مالِک خُدائ موسىٰ ته حُکم کړے وو، ليويان د نورو
بنی اِسرائيلو سره يو ځائ ونهٔ شمېرلے شول. ۳۴بنی
اِسرائيلو هم هغه شان وکړل چې څنګه مالِک خُدائ موسىٰ ته
حُکم کړے وو. هغوئ هر يو د خپلې جنډې لاندې خېمې
ودرولې او هر يو د خپلې قبيلې سره روان وو.

د حضرت هارون زامن

۳ ۱ دا د هارون او د موسىٰ د خاندان د هغه وخت خبره
ده کله چې مالِک خُدائ د سينا په غرهٔ باندې د موسىٰ سره
خبرې وکړې. ۲ د هارون څلور زامن وُو، ندب چې د ټولو
مشر وو، ابيهُو، اِلی‌عزر او اِتمر. ۳ د هغوئ سرونه غوړ
کړے شول او د اِمامانو په توګه مقرر کړے شول، ۴ خو

ندب او ابيهُو هغه وخت ووژلے شول چې کله هغوئ د سينا
په بيابان کښې مالِک خُدائ ته هغه اور پيش کولو چې د هغې
اجازت نۀ وو. د هغوئ هيڅ اولاد نۀ وو، نو اِلىعزر او اِتمر د
خپل پلار هارون په ژوندون کښې د اِمامانو په توګه خِدمت
کولو.

د ليويانو ذمه وارى

۵ بيا مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، ۶ ”د ليويانو
قبيله نزدې راوله او هغوئ د هارون اِمام دپاره خِدمتګاران
مقرر کړه. ۷ هغوئ به زما د حضور په مقدسه خيمه کار
کوى او د اِمامانو او د ټول قوم دپاره به ذمه وارى پوره
کوى. ۸ هغوئ به د مقدسې خيمې د ټول سامان خيال
ساتى او د نورو بنى اِسرائيلو دپاره به ذمه وارى پوره کوى.
۹ ليويان د هارون او د هغۀ د زامنو د خِدمت دپاره وقف
شوى دى. ۱۰ تۀ به هارون او د هغۀ زامن مقرر کړې چې د
اِمامانو په توګه ذمه وارى پوره کړى، بل هر څوک چې
مقدسې خيمې ته د ورنزدې کېدلو کوشش وکړى نو هغه به
ووژلے شى.“ ۱۱ نو مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، ۱۲-
۱۳ ”ليويان دې اوس زما شى. کله چې ما د مِصريانو
وړومبى پيدا شوى نران ووژل، نو د بنى اِسرائيلو د هر
خاندان مشر زوئ او وړومبے پيدا شوے څناور وقف کړے
شول چې زما شى. خو اوس د بنى اِسرائيلو د مشرانو زامنو
په ځائ ليويان به زما شى. زۀ مالِک خُدائ يم.“

د ليويانو مردمشمارى

۱۴ مالِک خُدائ د سينا په بيابان کښې موسىٰ ته حُکم وکړو

۱۵ چې د لیویانو د قبیلو او کورَنو نومونه ولیکې، هغه هر یو
نر دې وشمېرې چې عُمر يې د يوې مياشتې يا د دې نه زيات
وی، ۱۶ او موسیٰ د مالِک خُدائ د حُکم په مطابق د هغوئ
نومونه وليکل. ۱۷-۲۰ د ليوی درې زامن وُو، جيرسون، قُهات
او مراری، هغوئ د هغه قبيلو پلار نيکهٔ وُو کومې قبيلې چې د
هغوئ په نومونو يادېږی. د جيرسون دوه زامن وُو، لِبنی او
سِمعی. د قُهات څلور زامن وُو، عُمرام، اِضهار، حبرون او
عُزی‌اېل، او د مراری دوه زامن وُو، محلی او موشی. هغوئ د
هغه قبيلو پلار نيکهٔ وُو چې د هغوئ په نومونو يادېږی. ۲۱
لِبنی او سِمعی دواړه د جيرسون قبيلې وې. ۲۲ هغه ټول
نران په شمېر کښې اووهٔ زره او پينځهٔ سوه کسان وُو چې
عُمر يې يوه مياشت يا د دې نه زيات وو. ۲۳ جيرسونيانو
نمرېږبواتهٔ طرف ته د مقدسې خېمې نه وروستو خېمې
ودرولې، ۲۴ د اِلياسف سره چې د لااېل زوئ او د جيرسون
قبيلې مشر وو. ۲۵ هغوئ د مقدسې خېمې دننۍ پردې،
پاسنۍ پردې، د ننوتلو دروازې د پردې د خيال ساتلو ذمه وار
وُو، ۲۶ د هغه پردو چې د خېمې د دربار او د قربان‌ګاه نه
ګېرچاپېره وې او دربار ته د ننوتلو د دروازې پردې. هغوئ د
هغه ټول خِدمت ذمه وار وُو چې د دې څيزونو سره يې تعلق
لرلو. ۲۷ عُمرام، اِضهار، حبرون او عُزی‌اېل څلور واړه
خاندانه د قُهات د قبيلې نه وُو. ۲۸ د هغه ټولو نرانو شمېر
اتهٔ زره او شپږ سوه کسان وُو چې د هغوئ عُمر يوه مياشت
يا د دې نه زيات وو. ۲۹ قُهاتيانو د مقدسې خېمې جنوبی
طرف ته خېمې ودرولې، ۳۰ د اليصفن سره چې د عُزی‌اېل
زوئ او د قبيلې مشر وو. ۳۱ د هغوئ ذمه واری د دې
څيزونو خيال ساتل وُو يعنې د لوظ صندوق، مېز، ډيوټ،

قربانګاه، د هغه لوښو چې اِمامان يې په مقدس ځائ کښې استعمالوی او زیات مقدس ځائ ته د ننوتلو پړده. هغوئ د هغه ټول خِدمت ذمه وار وُو چې د دې څيزونو سره يې تعلق لرلو. ۳۲ د ليويانو مشر د هارون اِمام زوئ اِلىعزر وو. د هغهٔ مشری په هغه کسانو باندې وه چې کومو په مقدس ځائ کښې کار کولو. ۳۳ د محلى او موشى دواړه خاندانه د مرارى د قبيلې نه وو. ۳۴ د هغه ټولو نرانو شمېر شپږ زره او دوه سوه کسان وُو چې د هغوئ عُمر يوه مياشت يا د دې نه زيات وو. ۳۵ مراريانو د مقدسې خېمې شمالی طرف ته خېمې ودرولې، د صورىاېل سره چې د ابىخېل زوئ او د قبيلې مشر وو. ۳۶ هغوئ د مقدسې خېمې د چوکاټونو، دُرشلو، ستنو، پښو او د دې په نورو ټولو څيزونو ذمه وار مقرر شول. هغوئ د هغه ټول خِدمت ذمه وار وُو چې د دې څيزونو سره يې تعلق لرلو. ۳۷ هغوئ د ستنو، پښو، موږو او د دربار د بهرنۍ رسو د خيال ساتلو ذمه وار وُو. ۳۸ موسىٰ، هارون او د هغهٔ زامنو نمرخاتهٔ طرف ته د مقدسې خېمې په مخکښې خېمې ودرولې. هغوئ د هغه خِدمت ذمه وار وُو چې د بنى اِسرائيلو دپاره په مقدس ځائ کښې کېدلو. بل هر چا چې د دې د کولو کوشش کړے وے نو هغه به وژلے شو. ۳۹ د مالِک خُدائ په حُکم باندې چې موسىٰ او هارون د ليويانو کوم شمېر وکړو هغه ټول نران دوويشت زره وُو چې د هغوئ عُمر يوه مياشت يا د دې نه زيات وو.

د ليويانو د مشرانو زامنو په ځائ مقرر کېدل

۴۰-۴۱ مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، ”د بنى اِسرائيلو ټول مشران زامن زما دی. نو د اِسرائيلو د هر مشر زوئ نوم

ولیکه، چې عُمر يې يوه مياشت يا د دې نه زيات وی. خو د
هغوئ په ځائ زۀ دا د دعوې سره وايم چې ټول ليويان زما
دی. زۀ مالِک خُدائ يم. زۀ دا هم وايم چې د ټولو وړومبو
پېدا شوو څاروو په ځائ د ليويانو څاروی زما دی.“ ۴۲
موسیٰ هم هغه شان وکړل چې څنګه مالِک خُدائ حُکم کړے
وو او د بنی اِسرائيلو ټول مشران زامن يې وشمېرل ۴۳ چې
د هغوئ عُمر يوه مياشت يا د دې نه زيات وو، هغوئ ټول په
شمېر کښې دوويشت زره دوه سوه او درې اويا کسان ؤُو.
۴۴ بيا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ۴۵ ”اوس د بنی
اِسرائيلو د ټولو مشرانو زامنو په ځائ ليويان وقف کړه چې
زما شی او د بنی اِسرائيلو د وړومبو پېدا شوو څاروو په ځائ
د ليويانو څاروی وقف کړه. زۀ مالِک خُدائ يم. ۴۶ خو د
بنی اِسرائيلو مشران زامن د ليويانو نه دوه سوه او درې اويا
کسان زيات دی، نو تهٔ به هغه زيات زامن واپس اخلې. ۴۷
د هر يو دپاره د منلے شوی معيار په مطابق پينځهٔ د سپينو
زرو سيکې ورکړه، ۴۸ او دا پېسې هارون او د هغهٔ زامنو ته
ورکړه.“ ۴۹-۵۰ موسیٰ هم هغه شان وکړل او د سپينو زرو
سيکې يې واخستلې چې يو زر درې سوه او پينځهٔ شپېتهٔ وې
۵۱ او د مالِک خُدائ د فرمان په مطابق يې هغه هارون او د
هغهٔ زامنو له ورکړې.

د قُهات د قبيلې د ليويانو ذمه واری

۴

۱ بيا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل چې، ۲ ”د
ليويانو مردمشماری وکړه چې هغوئ قُهاتيان دی. هغوئ دې
قبيله په قبيله او خاندان په خاندان وشمېرلے شی، ۳ او د

هغه ټولو سړو نومونه دې ولیکلے شی چې د هغوئ عُمر د
دېرشو کالو نه تر پنځوسو کالو پورې وی او چې د مالِک
خُدائ د حضور په مقدسه خېمه کښې کار کولے شی. ۴
د هغوئ خِدمت به د ډېرو مقدسو څیزونو خیال ساتل وی.“
۵ مالِک خُدائ موسىٰ ته دا اصُول وښودل. کله چې د
کېمپ د وړلو وخت شی، نو هارون او د هغۀ زامن به مقدسې
خېمې ته ننوځی، د لوظ د صندوق په مخکښې پرده به راکوزه
کړی او د لوظ صندوق به ورباندې پټ کړی. ۶ هغوئ به
په دې باندې د څرمنې یوه ښۀ ټوټه واچوی، د آسمانی رنګ
کپړه به دپاسه ورباندې خوره کړی او د وړلو دپاره به
بازوګان وردننه کړی. ۷ هغوئ به په مېز باندې د آسمانی
رنګ کپړه خوره کړی چې په کوم مېز باندې د مالِک خُدائ
روټۍ وی او په دې به لوښی، د خوشبویۍ جامونه، د نذرانو
جامونه او د څښلو نذرانو دپاره منګې کېږدی. په مېز به
همېشه روټۍ پرته وی. ۸ هغوئ به په دې هر څۀ باندې یوه
سره کپړه خوره کړی، د څرمنې یوه ښۀ ټوټه دې ورباندې
واچوی او د وړلو دپاره به بازوګان وردننه کړی. ۹ هغوئ
به د آسمانی رنګ یوه کپړه واخلی او ډیوټ، ډیوې،
سرپوښونه، مجمعې او د زیتُونو تیلو ټول لوښی به ورباندې
پټ کړی. ۱۰ هغوئ به دا او د دې ټول څیزونه د څرمنې په
یوه ښۀ ټوټه کښې تاو کړی او په وړُونکی چوکاټ به یې
کېږدی چې په کوم باندې وړلے شی. ۱۱ بیا به هغوئ د
سرو زرو په قربانګاه باندې د آسمانی رنګ کپړه خوره
کړی، د څرمنې یوه ښۀ ټوټه به ورباندې واچوی او د وړلو
دپاره بازوګان به وردننه کړی. ۱۲ هغوئ به په مقدس ځائ
کښې هغه ټول لوښی واخلی چې په خِدمت کښې

استعمالیږی، د آسمانی رنګ په یوه کپړه کښې به یې تاو
کړی، د څرمنې یوه ښۀ ټوټه به پرې واچوی او په وړُونکی
چوکاټ باندې به یې کېږدی. ١٣ هغوئ به د قربانګاه نه
ایره لرې کړی او په قربانګاه به د کاسنی رنګ کپړه خوره
کړی. ١۴ هغوئ به په دې باندې هغه ټول سامان کېږدی چې
د قربانګاه په خِدمت کښې استعمالیږی. لکه د اور لوښی، د
غوښې دپاره درې غاښی، بېلچې او ښانکونه. بیا به هغوئ په
دې باندې د څرمنې یوه ښۀ ټوټه واچوی، د وړلو دپاره به
بازوګان وردننه کړی. ١۵ کله چې د خیمو د وړلو وخت
راشی او هارون او د هغۀ زامن دا او د دې ټول سامان
راونغاړی نو قُهاتیان به د مقدس سامان وړلو دپاره راشی.
قُهاتیان به مقدس سامان له ګوتې نۀ وروړی، ګنې مړۀ به
شی. دا هغه څیزونه دی چې د هغې د وړلو ذمه واری د
قُهاتیانو ده، په کوم وخت کښې چې مالِک خُدائ د حضور
خیمه وړلے شی. ١۶ د هارون اِمام زوئ اِلیعزر به د ټولې
مقدسې خیمې او د ډیوو دپاره د تیلو، د خوشبویۍ، د غلې
نذرانو، د غوړولو تیلو او په خیمه کښې د نورو ټولو څیزونو
ذمه وار وی کوم چې مالِک خُدائ ته وقف شوی دی. ١٧
بیا مالِک خُدائ موسیٰ او هارون ته وفرمائیل چې، ١٨
”قُهاتیان مۀ پرېږدئ ١٩ چې ډېرو مقدسو څیزونو ته نزدې
راشی هسې نه چې مړۀ شی. د هغوئ د بچ کېدو د خاطره
هارون او د هغۀ زامن به دننه ځی او هر سړی ته به خپل کار
حواله کوی چې څۀ څیز به وړی. ٢٠ خو کۀ قُهاتیان
مقدسې خیمې ته دننه لاړل او اِمامان یې ولیدل چې د مقدسو
څیزونو د وړلو تیارے کوی، نو دوئ به مړۀ شی.“

د جیرسونیانو د قبیلې ذمه وارۍ

۲۱ بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل چې، ۲۲ ”د هغه
لیویانو مردمشماری وکړه چې جیرسونیان دی، هغوئ دې
قبیله په قبیله او خاندان په خاندان وشمېرلے شی، ۲۳ او د
هغه ټولو سړو نومونه دې ولیکلے شی چې عُمر يې د دېرشو
کالو نه تر پنځوسو کالو پورې وی او چې د مالِک خُدائ د
حضور په مقدسه خېمه کښې کار کولے شی. ۲۴ هغوئ به
د دې سامان د وړلو ذمه وار وی یعنې ۲۵ مقدسه خېمه، د
دې دننه او بهر پرده، د دې دپاسه د ښې څرمنې ټوټه، د
مقدسې خېمې پرده، ۲۶ د مقدسې خېمې او قربانګاه نه
ګېرچاپېره د دربار پردې او رسۍ، دربار ته د ننوتلو د دروازې
پردې او هغه ټول سامان چې د دې په ودرولو کښې
استعمالیږی. هغوئ به هغه ټولې ذمه وارۍ سر ته رسوی چې
د دې څیزونو سره تعلق لری. ۲۷ موسیٰ او هارون به
جیرسونیانو ته د خدمت کولو هدایت ورکوی او د هغوئ
کارونه به ګوری چې هغه څۀ يې سر ته رسولې دی کۀ نه کوم
چې هارون او د هغۀ زامنو ورته حواله کړی دی. ۲۸ په
مقدسه خېمه کښې د جیرسونیانو ذمه وارۍ دا دی، هغوئ به
دا د هارون اِمام زوئ اِتمر د ښودنې لاندې تر سره کوی.“

د مراریانو قبیلې ذمه وارۍ

۲۹ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل چې، ”د هغه لیویانو
مردمشماری وکړه چې د مراریانو قبیلې دی، هغوئ قبیله په
قبیله او خاندان په خاندان وشمېره، ۳۰ او د هغه ټولو سړو
نومونه ولیکه چې د هغوئ عُمر د دېرشو نه تر پنځوسو کالو

پورې وی او چې د مالِک خُدائ د حضور په خېمه کښې کار
کولے شی. ۳۱ هغوئ به د مقدسې خېمې د چوکاټونو،
دُرشلو، ستنو او د پښو وړلو ذمه وار وی، ۳۲ او د ستنو،
پښو، موږو او د خېمې د ګېرچاپېره د دربار د پړدو رسو،
سره د هغه ټول سامان د وړلو ذمه وار وی چې د دې په
ودرولو کښې استعمالیږی. هر یو سړے به د هغه څیزونو ذمه
وار وی کوم چې ورته حواله شوی وی. ۳۳ دا د مراریانو د
مقدسې خېمې د خِدمت ذمه وارئ دی، هغوئ به د هارون
اِمام زوئ اِتمر د ښودنې لاندې دا کار تر سره کوی.“

د لیویانو مردمشماری

۳۴-۴۸موسیٰ، هارون او د بنی اِسرائیلو نورو مشرانو د مالِک
خُدائ حُکم ومنلو او لیویان یې قبیله په قبیله او خاندان په
خاندان وشمېرل، چې معلوم کړی چې څومره سړی شته چې
عُمر یې د دېرشو کالو نه تر پنځوسو کالو پورې وی او چې په
مقدسه خېمه کښې کار کولے شی. دوه زره اووۀ سوه او
پنځوس قُهاتیان وُو، دوه زره شپږ سوه او دېرش جیرسونیان
وُو او درې زره او دوه سوه مراریان وُو. دا ټول په شمېر
کښې اتۀ زره پینځۀ سوه او اتیا کسان وُو. ۴۹هر یو سړے د
هغه حُکم په مطابق وشمېرلے شو چې مالِک خُدائ موسیٰ
ته کړے وو، او د هغه حُکم په مطابق چې مالِک خُدائ
موسیٰ له ورکړے وو نو هر یو ته د وړلو او خِدمت کولو ذمه
وارئ حواله شوې.

ناپاکه خلق

۵ ١ بيا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ٢ ”بنی
اِسرائيلو له حُکم ورکړه چې هر هغه څوک چې د جذام
بيماری لری يا يې د بدن د يو ځائ نه اوبۀ ځی او هر څوک
چې د مړی سره د لګيدلو په وجه ناپاک شوے وی نو هغوئ
دې هغه د خيمو نه وشړی. ٣ نر يا ښځه چې ناپاکه وی نو
هغوئ بهر ولېږه، چې خيمې پليتې نۀ کړی، چرته چې زۀ د
خپلو خلقو په مينځ کښې اوسېږم.“ ٤ بنی اِسرائيلو هم هغه
شان وکړل او داسې خلق يې د خيمو نه بهر کړل.

د جرم په وجه جرمانه کېدل

٥ بيا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل چې، ٦ ”بنی
اِسرائيلو ته دا اصُول وښايه. کله چې يو نر يا ښځه د چا
خِلاف جرم وکړی نو هغه د مالِک خُدائ نافرمانی کوی نو
هغه کس به قصوروار وی، ٧ هغه دې خامخا د خپلې ګناه
اِقرار وکړی او چې د چا خِلاف يې جرم کړے وی نو هغه
کس له دې پوره تاوان ورکړی او شل فيصده دې زيات هم
ورکړی. ٨ کۀ د مظلوم کس نزدې خپلوان نۀ وی چې د
جرم تاوان ورته مِلاو شی، نو د جرم تاوان به د مالِک خُدائ
په نوم اِمام له ورکړے شی، د دې سره به د مجرم د کفارې
دپاره يو ګډ هم وی. ٩ اِسرائيليان چې هره يوه خاص برخه
مالِک خُدائ ته پيش کوی نو هغه به د اِمام وی. ١٠ هر يو
اِمام هغه ټولې نذرانې د ځان دپاره ساتلے شی چې کومې
هغوئ ته ورکړے شوې وی.“

یو شکمن خاوند

۱۱ بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته حُکم وکړو ۱۲-۱۴ چې بنی
اِسرائیلو ته دا اصُول وښائی. کۀ یو سړے شکمن شی چې
خپلې ښځې ورسره بےوفائی کړې ده او د بل سړی سره یې
زنا کړې ده او د خپل ځان بےعزتی یې کړې ده، خو کۀ د
خاوند یقین پوخ نۀ وی، او کېدے شی چې د هغۀ ښځې دا
خبره پټه ساتلې وی، ګواه هم نۀ وی او په دې کار پورې
نیولے شوې هم نۀ وی، یا داسې وشی چې یو خاوند په خپله
ښځه باندې هسې شکمن شی، کۀ هغې بےوفائی هم نۀ وی
کړې. ۱۵ په داسې دواړو حالتونو کښې سړے به خپله ښځه
اِمام له بوځی. هغه به یو کلو د اوربشو اوړۀ هم یوسی، خو
هغه به په دې باندې د زیتُونو تیل نۀ اچوی او نۀ به ورباندې
خوشبوئی اچوی، ځکه چې دا نذرانه د شکمن خاوند د طرف
نه ده، دا د دې دپاره پیش کېږی چې حقیقت څرګند شی.
۱۶ اِمام به هغه ښځه وړاندې راولی او د مالِک خُدائ د
قربانګاه په مخکښې به یې ودروی. ۱۷ هغه به په کنډول
کښې څۀ مقدسې اوبۀ واچوی او د مالِک خُدائ د حضور
مقدسې خیمې د دربار نه به لږه خاوره واخلی او په اوبو
کښې به یې واچوی چې ترخې شی. ۱۸ بیا به هغه د ښځې
وېښتۀ خوارۀ کړی او د اوړو نذرانه به د هغې په لاس کښې
کېږدی. اِمام به هغه جام په خپلو لاسونو کښې ونیسی چې
ترخې اوبۀ په کښې دی. دا د دې دپاره چې په هغه کس باندې
لعنت راولی چې کوم ګناهګار وی. ۱۹ بیا به اِمام هغه ښځه
دې ته راضی کړی چې داسې قسم وخوری، "کۀ تا زنا کړې
نۀ وی، نو چې دا اوبۀ کوم لعنت راولی نو هغه به تا ته

نقصان نهٔ رسوی. ﴿۲۰﴾ خو کهٔ تا زنا کړې وی، ﴿۲۱﴾ نو مالِک
خُدائ دې ستا نومِ ستا په خلقو کښې لعنتی کړی. تا دې
شنډه کړی او ستا خېټه دې وپړسوی. ﴿۲۲﴾ دا اوبهٔ به ستا
خېټې ته ننوځی او ستا خېټه دې وپړسوی او تا دې شنډه
کړی.“ نو ښځه به په جواب کښې داسې ووائی، ”آمین. هم
داسې دې وشی.“ ﴿۲۳﴾ بیا به اِمام دا لعنت په یو طومار
ولیکی او دا لیکل به د ترخو اوبو په جام کښې ووینځی. ﴿۲۴﴾
د هغې نه مخکښې چې په ښځه باندې دا اوبهٔ وڅښی، کوم
چې سخت درد راولی، ﴿۲۵﴾ اِمام به د ښځې د لاسونو نه د
اوړو د شک نذرانه واخلی، مالِک خُدائ ته وقف کولو دپاره
به یې پورته کړی او په قربانګاه باندې به یې پېش کړی. ﴿۲۶﴾
بیا به اِمام د دې نه یو موټے واخلی، دا به د نذرانې د یوې
نښې په شان وی او په قربانګاه باندې به یې وسوزوی. په
آخر کښې به هغه په ښځه باندې اوبهٔ وڅښوی. ﴿۲۷﴾ کهٔ هغې
زنا کړې وی، نو اوبهٔ به په هغې باندې سخت درد راولی، د
هغې خېټه به وپړسیږی او هغه به شنډه شی. او د هغې نوم به
په خپلو خلقو کښې لعنتی شی. ﴿۲۸﴾ خو کهٔ هغه بې‌ګناه وی،
نو نقصان به ورته نهٔ رسیږی او د هغې به بچی پېدا شی. ﴿۲۹﴾-
﴿۳۰﴾ دا قانون د داسې واقعو دپاره دے کهٔ چرې یو سړے
غېرت وکړی او شکمن شی چې د هغهٔ ښځې زنا کړې ده.
ښځه به د مالِک خُدائ په حضور کښې د قربانګاه په
مخکښې ودرولے شی او اِمام به دا رسم ادا کړی. ﴿۳۱﴾
خاوند به د ګناه نه خلاص وی، خو کهٔ ښځه ګناهګاره وی،
نو هغې ته به خامخا د خپلو بدو سزا مِلاو شی.

د نذير په حيثيت وقف کېدو دپاره اصُول

۶ ۱ بيا مالِک خُدائ موسیٰ ته حُکم وکړو ۲ چې بنی
اِسرائيلو ته دا اصُول وښائی. کۀ يو سړے يا ښځه د خاص
مقصد دپاره د خپل ځان د نذير په حيثيت وقف کولو قسم
وکړی او خپل ځان مالِک خُدائ ته وقف کړی ۳ نو هغوئ
به د ميو نه او شرابو نه ځان وساتی. هغوئ به داسې يو قِسم
رس هم نۀ څښی چې د انګورو نه جوړ وی او نۀ به کچه
انګور او نۀ اوچ انګور خوری. ۴ چې تر کومې پورې هغوئ
د نذير په حيثيت وقف شوی وی، نو هغوئ به داسې يو څيز
هم نۀ خوری چې د انګورو د باغ نه راځی، د انګورو پوستکے
يا تخم به هم نۀ خوری. ۵ چې تر کومې پورې هغوئ د نذير
په حيثيت د قسم لاندې وی، نو ويښتۀ به نۀ واړۀ کوی. ترڅو
چې د هغوئ د قسم نيته پوره شوې نۀ وی، هغوئ مالِک
خُدائ ته وقف دی او ويښتۀ به پرېږدی چې لوئ شی. ۶-
۷ د هغوئ ويښتۀ د دې نښه ده چې هغوئ مالِک خُدائ ته
وقف دی، نو هغوئ به مړی ته نزدې کېدو په وجه خپل
ځانونه نۀ ناپاکوی، کۀ هغه يې پلار، مور، ورور يا خور هم
وی. ۸ چې تر کومې پورې هغوئ د نذير په حيثيت د قسم
لاندې وی، نو هغوئ مالِک خُدائ ته وقف دی. ۹ کۀ د هغۀ
وقف شوی ويښتۀ داسې ناپاک شی چې هغه د يو داسې کس
په خوا کښې وی چې ناڅاپه مړ شی، نو هغه به خامخا اووۀ
ورځې اِنتظار وکړی او بيا به خپل ويښتۀ کل کړی، او هغه به
پاک شی. ۱۰ په اتمه ورځ به هغوئ دوه ګوګوشتکې يا دوه
کونترې د مالِک خُدائ د حضور مقدسې خېمې په دروازه
کښې اِمام له راوړی. ۱۱ اِمام به يوه د ګناه د نذرانې په توګه

پېش کړی او بله د سوزېدونکې نذرانې په توګه او د هغوئ دپاره به کفاره ادا کړی ځکه چې هغوئ مړی ته د نزدې کېدو په وجه ګناه کړې ده. هم په هغه ورځ به د هغوئ وېښتهٔ بیا پاک شی ﴿۱۲﴾ او خپل وخت به مالِک خُدائ ته د نذیر په حیثیت وقف کړی. تېر شوے وخت نهٔ حسابېږی، ځکه چې د هغوئ وقف شوی وېښتهٔ ناپاک شوی وُو. د ګناه د تاوان د نذرانې دپاره به هغوئ د یو کال ګډُورے راولی. ﴿۱۳﴾ د قانون په مطابق کله چې هغه کس د نذیر په حیثیت خپل قسم پوره کړی، نو هغوئ به دا رسم ادا کوی. هغوئ به د مقدسې خېمې دروازې ته ورشی ﴿۱۴﴾ او مالِک خُدائ ته دې درې داسې ځناور قربانی کړی چې هیڅ عیب په کښې نهٔ وی، د سوزېدونکې نذرانې دپاره یو کلن ګډُورے، یوه کلنه ګډوری د ګناه نذرانې دپاره او د سلامتیٔ نذرانې دپاره یو ګډ. ﴿۱۵﴾ هغوئ به د پتیرې روټیٔ یوه ټکه ټوکری هم پېش کړی، د اوړو ډبلې روټیٔ چې د زیتُونو تېل په کښې ګډ وی او نرئ نرئ روټیٔ چې د زیتُونو تېل وربانديې لګولے شوی وی او د دې نه علاوه د غلې او د څښلو نذرانې به هم ورسره وی. ﴿۱۶﴾ اِمام به دا ټولې مالِک خُدائ ته حاضرې کړی او د ګناه نذرانه او سوزېدونکې نذرانه به پېش کړی. ﴿۱۷﴾ هغه به ګډ د سلامتیٔ نذرانې په توګه مالِک خُدائ ته قربانی کړی او د هغه پتیرې روټیٔ سره به یې پېش کړی کومه چې په ټوکرئ کښې ده، هغه به د غلې او د څښلو نذرانې هم حاضرې کړی. ﴿۱۸﴾ هغه د نذیر په حیثیت کس به د مقدسې خېمې په دروازه کښې خپل وېښتهٔ کل کړی او په هغه اور کښې به یې واچوی چې په کوم د سلامتیٔ نذرانه سوزولے شی. ﴿۱۹﴾ بیا کله چې د ګډ اوږې غوښه وېشولے شی، اِمام به دا راواخلی او په ټوکرئ

کښې چې کومې روټۍ دی د یوې ډبلې او د یوې نرۍ روټۍ سره به یې د هغه د نذیر په حیثیت کس په لاسونو کښې کېږدی چا چې قسم کړے وو. ۲۰ بیا به اِمام دا د یوې خاص تُحفې په توګه مالِک خُدائ ته پېش کړی، دا د اِمام دپاره یوه مقدسه نذرانه ده، د دې نه علاوه د ګډ سینه او پتُون د قانون په مطابق د اِمام دی، نو بیا، هغه کس چې د نذیر په حیثیت یې قسم خوړلے وو، مے څښلے شی. ۲۱ دا اصُول د هغه کس دپاره دی کوم چې د نذیر په حیثیت مالِک خُدائ ته قسم وکړی. د دې نه علاوه نورې نذرانې هم پېش کولے شی کۀ د هغۀ وس وی. خو هغوئ چې کومه وعده کړې وی نو هغه به خامخا پوره کوی.

د خلقو دپاره د اِمامانو برکت

۲۲ بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل ۲۳ چې هارون او د هغۀ زامن دې د بنی اِسرائیلو د برکت غوښتلو دپاره داسې وائی، ۲۴ ”مالِک خُدائ دې تاسو له برکت درکړی او ستاسو خیال دې وساتی، ۲۵ مالِک خُدائ دې د خپل مخ نُور په تاسو وځلوی او په تاسو دې رحم وکړی، ۲۶ مالِک خُدائ دې ستاسو مل وی او تاسو له دې سلامتی درکړی.“ ۲۷ او مالِک خُدائ وفرمائیل، ”چې هغوئ په بنی اِسرائیلو باندې د برکت دپاره زما نوم اخلی، نو زۀ به هغوئ له برکت ورکړم.“

د مشرانو نذرانې راوړل

۷ ۱ په هغه ورځ چې کله موسیٰ د مالِک خُدائ د حضور

مقدسه خېمه ودرول پوره کړل، هغهٔ مقدسه خېمه او د دې
ټول سامان، قربان‌ګاه او د هغې ټول سامان په تېلو غوړ کړل
او وقف يې کړل. ۲ بيا د بنى اِسرائيلو د قبيلو مشران، کوم
چې د مردمشمارۍ مشران وُو ۳ هغوئ خپلې نذرانې مالِک
خُدائ ته راوړلې، شپږ لوئې ګاډۍ او دولس غوائی، د دوو
مشرانو دپاره يوه ګاډۍ او د هر مشر دپاره يو غوَيے. کله
چې هغوئ دا حاضر کړل، ۴ نو مالِک خُدائ موسیٰ ته
وفرمائيل، ۵ ”دا تُحفې قبولې کړه چې د مقدسې خېمې په
خِدمت کښې استعمال شی، دا ليويانو ته د هغه خِدمت دپاره
ورکړه کوم چې هغوئ کوی.“ ۶ نو موسیٰ ګاډۍ او غوَيان
ليويانو له ورکړل. ۷ هغهٔ دوه ګاډۍ او څلور غوائی
جېرسونيانو له ورکړل، ۸ او څلور ګاډۍ او اتهٔ غوَيان يې
مراريانو له ورکړل. دا ټول خِدمت د هارون زوئ اِتمر د
رهنمايۍ لاندې وشو. ۹ خو قُهاتيانو له يې ګاډۍ يا غوَيان
ورنهٔ کړل، ځکه چې هغوئ د کومو مقدسو څيزونو ساتنه
کوله هغه هغوئ په اوږو باندې وړلے شول. ۱۰ مشرانو د
قربان‌ګاه وقف کولو دپاره هم نذرانې راوړې. کله چې هغوئ
خپلې نذرانې په قربان‌ګاه باندې پېش کولو ته تيار شول، ۱۱
مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ”مشرانو ته ووايه چې
دولس ورځې به هره ورځ يو يو مشر د قربان‌ګاه د وقف کولو
دپاره خپلې نذرانې پېش کوی.“ ۱۲-۸۳ هغوئ به په دې ترتيب
باندې خپلې نذرانې پېش کړې. په وړومبۍ ورځ د يهوداه قبيلې
مشر نحشون زوئ د عمی‌نداب، په دويمه ورځ د يساکار
قبيلې مشر نتنی‌ايل زوئ د ضُعر، په دريمه ورځ د زبولون
قبيلې مشر اِلياب زوئ د حيلون، په څلورمه ورځ د روبين
قبيلې مشر اليصور زوئ د شدِيُور، په پينځمه ورځ د شمعون

قبیلې مشر سلومی‌اېل زوئ د صورشدی، په شپږمه ورځ د جاد قبیلې مشر اِلیاسف زوئ د دعواېل، په اوومه ورځ د اِفرائیم قبیلې مشر الیسمع زوئ د عمیهود، په اتمه ورځ د منسی قبیلې مشر ګملی‌اېل زوئ د فداهصور، په نهمه ورځ د بنیامین قبیلې مشر اِبدان زوئ د جدعونی، په لسمه ورځ د دان قبیلې مشر اخیعزر زوئ د عمی‌شدی، په یوولسمه ورځ د آشر قبیلې مشر فجعی‌اېل زوئ د عکران، په دولسمه ورځ د نفتالی قبیلې مشر اخیرع زوئ د عینان. هره یوه نذرانه چې راوړلے شوه مِقدار یې دا وو، یو د سپینو زرو جام یو نیم کلو او یو د سپینو زرو ښانک اتۀ سوه ګرامه، دا د منلے شوی معیار په مطابق وُو، دا دواړه د اوړو نه ډک وُو او تېل ورسره ګډ وُو، دا د غلې نذرانې دپاره وُو، یو د سرو زرو لوښے یو سل او لس ګرامه د خوشبویۍ نه ډک وُو، یو سخے، یو ګډ او د یو کال ګډُورے، دا د سوزېدونکې نذرانې دپاره وُو، یو د چېلۍ بچے د ګناه نذرانې دپاره وو، او دوه غوَیی، پینځۀ ګډان، پینځۀ چېلی او پینځۀ یو کلن ګډُوری د سلامتۍ نذرانې دپاره وُو. ۸۴-۸۸هغه دولسو مشرانو د قربان‌ګاه وقف کولو دپاره هم نذرانې راوړې هغه ټولې دا دی. دولس د سپینو زرو جامونه او دولس د سپینو زرو ښانکونه، دا ټول اتۀویشت کلو وُو، دولس د سرو زرو لوښی، دا ټول یو نیم کلو وُو چې د خوشبویۍ نه ډک وُو، دولس غوَیی، دولس ګډان او دولس یو کلن ګډُوری، ورسره د غلې نذرانې هم یوړلے شوې، دا د سوزېدونکې نذرانو دپاره وُو، دولس چېلی د ګناه نذرانو دپاره وُو، او ځلیریشت غوَیی، شپېتۀ ګډان، شپېتۀ چېلی، شپېتۀ یو کلن ګډُوری، دا د وقف کولو نذرانې دپاره وُو. ۸۹کله چې موسیٰ مقدسې خېمې ته دننه لاړو چې د مالِک خُدائ سره

خبرې وکړی، هغهٔ د مالِک خُدائ خبرې واورېدلې چې د لوظ د صندوق د سر دپاسه او د دوه وزرو والا مخلوق د مینځ نه يې د هغهٔ سره کولې.

د ډيوو کېښودل

8 ۱ بيا مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل چې، ۲ "هارون ته ووايه چې کله هغه اووهٔ ډيوې په ډيوټ باندې کېږدی، نو هغه به يې داسې کېږدی چې د ډيوټ مخې ته رڼا ورکوی." ۳ هارون هم هغه شان وکړل او ډيوې يې داسې کېښودې چې د ډيوټ مخې ته رڼا وه. ۴ د سر نه تر بېخه پورې ډيوټ د ټکولے شوو سرو زرو نه جوړ وو، هم د هغې نقشې په مطابق چې مالِک خُدائ موسىٰ ته ښودلې وه.

د ليويانو خِدمت او وقف کېدل

۵ بيا مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، ۶ "ليويان د نورو بنی اِسرائيلو نه جدا کړه او هغوئ پاک کړه، ۷ طريقه دا ده، په هغوئ باندې د پاکوالی اوبهٔ وشينده او هغوئ ته ووايه چې ټول بدن کل کړی او خپلې جامې ووينځی. نو هغوئ به پاک شی. ۸ بيا يو سخے او د غلې نذرانې دپاره اوړهٔ چې د زيتُونو تېل ورسره ګډ وی دا به هغوئ واخلی، او د ګناه نذرانې دپاره به تهٔ يو بل غوَيے بوځې. ۹ بيا د بنی اِسرائيلو ټول قوم راغونډ کړه او ليويان زما د حضور خيمې په مخکښې ودروه. ۱۰ اِسرائيليان دې خپل لاسونه د ليويانو په سرونو کېږدی، ۱۱ او بيا به هارون ليويان د بنی اِسرائيلو نه د خاص تُحفې په توګه ما ته وقف کړی، چې هغوئ زما

خِدمت وکړی. ۱۲ لیویان به بیا خپل لاسونه د دوو غوَیانو
په سرونو کیږدی، یو به د ګناه نذرانې په توګه او بل د
سوزېدونکې نذرانې په توګه مالِک خُدائ ته پېش کیږی، د دې
دپاره چې د لیویانو کفاره ادا شی. ۱۳ لیویان ما ته د خاص
تُحفې په توګه وقف کړه او هارون او د هغهٔ زامن د هغوئ
مشران جوړ کړه. ۱۴ نو لیویان د نورو بنی اِسرائیلو نه جدا
کړه چې هغوئ زما شی. ۱۵ کله چې تهٔ لیویان پاک او وقف
کړې، نو هغوئ د خِدمت دپاره مقدسې خیمې ته دننه تلے
شی. ۱۶ د بنی اِسرائیلو د ټولو مشرانو زامنو په ځائ لیویان
زما دی او هغوئ صِرف زما دی. ۱۷ کله چې ما د مِصر په
مُلک کښې ټول مشران زامن ووژل، ما د بنی اِسرائیلو د هر
خاندان مشر زوئ او هر یو وړومبے پېدا شوے ځناور خپل
ځان ته وقف کړو. ۱۸ اوس زهٔ د بنی اِسرائیلو د ټولو
وړومبو پېدا شوو زامنو په ځائ لیویان اخلم، ۱۹ او لیویان
د بنی اِسرائیلو نه د خاص تُحفې په توګه د هارون او د هغهٔ
زامنو په حواله کوم چې په مقدسه خېمه کښې د بنی اِسرائیلو
دپاره خِدمت وکړی او هغوئ به د بنی اِسرائیلو دپاره کفاره
ادا کوی چې کله هغوئ مقدس ځائ ته ډېر نزدې راشی نو
چې وبا یې هلاک نهٔ کړی.“ ۲۰ نو موسیٰ، هارون او ټولو
بنی اِسرائیلو لیویان وقف کړل، هم هغه شان چې څنګه مالِک
خُدائ موسیٰ ته حُکم کړے وو. ۲۱ لیویانو خپل ځانونه
پاک کړل او جامې یې ووینځلې او هارون هغوئ مالِک خُدائ
ته د خاص تُحفې په توګه پېش کړل. هارون د هغوئ دپاره د
پاکوالی کفاره ادا کړه. ۲۲ خلقو هم هغه شان وکړل چې
څنګه مالِک خُدائ د لیویانو په حقله موسیٰ ته حُکم کړے
وو. نو لیویان په مقدسه خېمه کښې د خِدمت کولو دپاره د

هارون او د هغهٔ زامنو د مشرۍ لاندې لاړل. ۲۳ بيا مالِک
خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ۲۴ ”د پينځويشتو کالو عُمر نه
واخله هر يو ليوے به زما د حضور په خېمه کښې خپله د
خِدمت ذمه وارى ادا کوى، ۲۵ او چې عُمر يې پنځوس کاله
شى نو هغه به نور خِدمت نهٔ کوى. ۲۶ د هغې نه پس، هغه د
خپل هغه ليوى سره مدد کولے شى کوم چې په خېمه کښې
خپله ذمه وارى ادا کوى، خو په خپله به هيڅ خِدمت نهٔ کوى.
نو داسې به تاسو ليويانو ته ذمه وارۍ حواله کوئ.“

د فسحې اختر په حقله اصُول

۹ ۱ د بنى اِسرائيلو د مِصر مُلک نه د وتلو نه پس، د
دويم کال په اولنۍ مياشت مالِک خُدائ د سينا په بيابان
کښې د موسیٰ سره خبرې وکړې. مالِک خُدائ ورته
وفرمائيل، ۲-۳ ”د دې مياشتې په څوارلسمه ورځ، د
نمرپرېواتو په وخت، اِسرائيليان به د ټول قانون او اصُولو په
مطابق د فسحې اختر کوى.“ ۴ نو موسیٰ بنى اِسرائيلو ته
وفرمائيل چې هغوئ د فسحې اختر وکړى، ۵ او د اولنۍ
مياشتې د څوارلسمې ورځې په ماښام بنى اِسرائيلو د سينا په
بيابان کښې هغه هر څهٔ وکړل چې څنګه مالِک خُدائ موسیٰ
له حُکم ورکړے وو. ۶ خو څهٔ خلق ناپاک وُو ځکه چې
هغوئ د مړى سره لګېدلى وُو او هغوئ په هغه ورځ د فسحې
اختر نهٔ شو کولے. هغوئ موسیٰ او هارون له لاړل ۷ او
ورته يې ووئيل، ”مونږ ناپاک يُو ځکه چې مونږ د مړى سره
لګېدلى يُو، خو مونږ د نورو بنى اِسرائيلو سره ولې نهٔ شُو
شريکېدلے چې مالِک خُدائ ته نذرانه پېش کړُو؟“ ۸

موسیٰ ورته وفرمائيل، "تر هغې پورې صبر وکړئ چې ما ته د مالِک خُدائ نه ستاسو په حقله حُکم مِلاو شی." ﴿٩﴾ نو مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل چې، ﴿١٠﴾ "بنی اِسرائيلو ته ووايه، کله چې تاسو يا ستاسو اولاد د مړی سره لګېدلو په وجه ناپاک يئ يا په لرې سفر کښې يئ، خو بيا هم د فسحې اختر کول غواړئ، ﴿١١﴾ نو تاسو ته اجازت دے چې دا يوه مياشت وروستو وکړئ، يعنې د دوېمې مياشتې د څوارلسمې ورځې په ماښام. دا اختر د پتيرې روټئ او ترخو بوټو سره وکړئ. ﴿١٢﴾ د هغه خوراک نه هيڅ هم د بل سحر پورې مۀ پرېږدئ او چې د هغه قربانئ د څناورو هډُوکی مات نۀ کړئ. د فسحې اختر د ټولو اصُولو په مطابق وکړئ. ﴿١٣﴾ خو چې څوک پاک وی او لرې سفر کښې نۀ وی او هغه د فسحې اختر ونۀ کړی، نو هغه به نور زما د خلقو نه نۀ شی ګڼلے، ځکه چې هغۀ ما ته په مقرر وخت باندې نذرانه پېش نۀ کړه. هغۀ ته به خامخا د خپلې ګناه سزا مِلاو شی. ﴿١۴﴾ ستاسو سره چې کوم مسافر اوسيږی کۀ هغوئ د فسحې اختر کول غواړی، نو هغوئ به دا د ټول قانون او اصُولو په مطابق کوی. هر څوک چې د بل مُلک وی يا په دې مُلک کښې پيدا شوے وی نو د دواړو دپاره يو شان قانون دے."

د وريځې ستن او د اور ستن

﴿١۵﴾-﴿١۶﴾ په کومه ورځ چې د مالِک خُدائ د حضور خيمه ودرولے شوه، نو وريځ راغله او خيمه يې پټه کړه. وريځ به د شپې د اور په شان ښکاريده. ﴿١٧﴾ چې کله به هم وريځ د خيمې نه اوچته شوه، نو اِسرائيليان به روان شول او بيا به يې په هغه ځائ کښې خيمې ودرولې چرته به چې وريځ راکوزه

شوې وه. ۱۸ بنی اِسرائیلو به د مالِک خُدائ په حُکم خېمې
وړلې او د هغهٔ په حُکم به يې ودرولې. تر کومې پورې به چې
وريځ په مقدسه خېمه باندې ولاړه وه، نو هغوئ به په خپلو
خېمو کښې ايسار وُو. ۱۹ کله به چې وريځ په مقدسه خېمه
باندې د ډېر وخت دپاره ولاړه وه، نو هغوئ د مالِک خُدائ
حُکم منلو او د هغه ځائ نه به نهٔ تلل. ۲۰ کله کله به وريځ
صِرف يو څو ورځې د خېمې دپاسه ايساره وه، نو په هر
حالت کښې، هغوئ د مالِک خُدائ د حُکم په مطابق په خپلو
خېمو کښې ايساريدل يا به يې سفر کولو. ۲۱ کله به وريځ
صِرف د ماښام نه واخله تر سحره پورې ايساره وه، چې
څنګه به وريځ اوچته شوه نو هغوئ به سفر شروع کړو. ۲۲
کهٔ وريځ به دوه ورځې، مياشت، کال، يا زياته د مقدسې
خېمې دپاسه ولاړه وه، نو هغوئ به سفر نهٔ کولو، خو چې کله
به وريځ اوچته شوه، نو هغوئ به سفر کولو. ۲۳ کوم
حُکمونه چې مالِک خُدائ د موسىٰ په ذريعه ورکړی وُو
هغوئ د هغې په مطابق خېمې ودرولې او وړلې.

د سپينو زرو بيګل

۱۰ ۱ بيا مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، ۲ "د
تکيدلے شوو سپينو زرو نه دوه بيګلې جوړې کړه چې د
خلقو په يو ځائ راغونډولو او د خېمو د وړلو د خبر دپاره
استعماليږی. ۳ کله چې دواړه بيګلې وغږيږی، نو ټول قوم
به زما د حضور د مقدسې خېمې په دروازه کښې ستا نه
ګېرچاپېره راغونډ شی. ۴ خو چې کله صِرف يو بيګل
وغږيږی، بيا به صِرف د قبيلو مشران ستا نه راغونډيږی. ۵

کله چې بيګل په لنډ آواز وغږيږى، نو د نمرخاتهٔ په طرف
قبيلې به خېمې وړى. ۶ کله چې په دويم ځل بيګل
وغږيږى، نو د جنوب طرف ته قبيلې به خېمې يوسى. چې
بيګل په لنډ آواز غږيږى نو خېمې به وړلے شى، ۷ د قوم د
راغونډولو د خبر دپاره به بيګلې غږولے شى. خو دا آواز به
لنډ نهٔ وى. ۸ د هارون اِمامان زامن به بيګل غږوى. دا
قانون به په راتلونکى ټولو وختونو کښې منلے شى. ۹ کله
چې ستاسو په مُلک کښې جنګ وى او دشمن په تاسو باندې
حمله کوى، نو په لنډ آواز به د خطرې بيګل وغږوئ. زهٔ،
مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک، به ستاسو مدد وکړم او
ستاسو د دشمنانو نه به مو بچ کړم. ۱۰ د خوشحالۍ په
ورځو کښې، د مياشتې په ليدو او ستاسو په نورو مقررو
اخترونو کښې، کله چې تاسو سوزېدونکې نذرانې او خپلې د
سلامتۍ نذرانې پېش کوئ نو تاسو به دې باندې بيګلې غږوئ.
د بيګل آواز به ما ته ستاسو سره لوظ راپه ياد کړى چې زهٔ
مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يم.“

د بنى اِسرائيلو د سينا بيابان نه سفر شروع کول

۱۱ د دويم کال د دويمې مياشتې په شلمه ورځ د هغې نه
پس چې اِسرائيليان د مِصر مُلک نه راوتلى وُو، د مالِک
خُدائ د حضور د خېمې نه وريځ اوچته شوه، ۱۲ او
اِسرائيليان د سينا د بيابان نه په سفر روان شول. وريځ د
فاران په صحرا کښې ايساره شوه. ۱۳ هغوئ د موسىٰ په
ذريعه د مالِک خُدائ د حُکم په مطابق سفر شروع کړو، ۱۴
او هر ځل چې هغوئ تلل، نو هغوئ به هم په هغه ترتيب باندې
وُو. څوک چې د يهوداه قبيلې د لښکر د جنډې لاندې وُو

هغوئ قبيله په قبيله اول روان شول، د هغوئ مشر نحشون
زوئ د عمی‌نداب وو. ۱۵ نتنی‌ایل زوئ د ضُعر د يساکار
قبيلې مشر وو، ۱۶ او اِلياب زوئ د حيلون د زبولون قبيلې
مشر وو. ۱۷ بيا به خيمه راکوزه کړے شوه او د جيرسون
او مراری قبيلې به روانې شوې، چې هغوئ به خيمه وړله.
۱۸ بيا، څوک چې د روبين قبيلې د لښکر د جنډې لاندې
وُو، هغوئ به قبيله په قبيله روان شول، د هغوئ مشر اليصور
زوئ د شدِيُور وو. ۱۹ د شمعون قبيلې مشر سلومی‌اېل زوئ
د صوری‌شدی وو، ۲۰ اِلياسف زوئ د دعواېل د جاد قبيلې
مشر وو. ۲۱ بيا به قُهاتيان روان شول، هغوئ به مقدس
سامان وړلو. چې هغوئ به کوم وخت د خيمو بل ځائ ته
ورسېدل، نو خيمه به بيا ودرولے شوې وه. ۲۲ بيا، څوک
چې د اِفرائيم قبيلې د لښکر د جنډې لاندې وُو، هغوئ به قبيله
په قبيله روان شول، د هغوئ مشر اليسمع زوئ د عميهود وو.
۲۳ د منسی قبيلې مشر ګملی‌اېل زوئ د فداهصور وو، ۲۴
او د بنيامين قبيلې مشر اِبدان زوئ د جدعونی وو. ۲۵ په
آخر کښې، څوک چې د دان قبيلې د لښکر د جنډې لاندې
وُو، چا چې د ټولو لښکرو د وروستو نه حِفاظت کولو،
هغوئ قبيله په قبيله روان شول، د هغوئ مشر د عمی‌شدی
زوئ اخيعزر وو. ۲۶ د آشر قبيلې مشر فجعی‌اېل زوئ د
عکران وو، ۲۷ او د نفتالی قبيلې مشر اخيرع زوئ د عينان
وو. ۲۸ نو داسې، اِسرائيليان قبيله په قبيله، په دې ترتيب
روان وُو، چې کله به هم هغوئ خيمې وړلې او سفر يې کولو.
۲۹ موسیٰ خپل اوښی حوباب ته وفرمائيل چې د يترو
ميديانی زوئ وو، ”مونږ هغه ځائ ته په سفر روانېږُو چې
مالِک خُدائ فرمائيلی دی چې هغه به يې مونږ له راکړی. هغۀ
وعده کړې ده چې هغه به اِسرائيليان مالدار کړی، نو مونږ

سره لاړ شه او مونږ به تا سره ښېګړه وکړُو.“ ۳۰ حوباب ووئيل، ”نه، زۀ واپس خپل مُلک ته ځم چې د خپلو خلقو سره يم.“ ۳۱ موسىٰ ورته وفرمائيل، ”زۀ تا ته مِنت کوم چې زمونږ نه مۀ ځه، تا ته پته ده چې مونږ به په صحرا کښې چرته خېمې ولګوو او تۀ به مونږ ته لار ښائې. ۳۲ کۀ تۀ مونږ سره لاړ شې، نو چې مالِک خُدائ مونږ له څومره برکتونه هم راکوی نو په هغې کښې به ستا حِصه وی.“

د خلقو سفر شروع کول

۳۳ کله چې خلق د مالِک خُدائ د غرۀ سينا نه روان شول، هغوئ درې ورځې سفر وکړو. د مالِک خُدائ د لوظ صندوق به هميشه د هغوئ نه مخکښې تلو چې د هغوئ دپاره د دمې کولو ځائ پيدا کړی. ۳۴ چې هغوئ به چرته خېمې وړلې، نو د ورځې به د مالِک خُدائ وريځ د هغوئ دپاسه وه. ۳۵ چې کله به هم د لوظ صندوق روان شو، نو موسىٰ به وفرمائيل، ”مالِکه خُدايه، پاځه، خپل دشمنان خوارۀ وارۀ کړه او هغه خلق چې څوک ستا نه نفرت کوی هغوئ دې ته مجبور کړه چې وتښتی.“ ۳۶ او چې کله به د لوظ صندوق ودرېدلو، نو هغۀ به وفرمائيل، ”مالِکه خُدايه، بې‌شمېره بنی اِسرائيلو ته راواپس شه.“

د بنی اِسرائيلو په بيابان کښې شکايت کول

۱۱ ۱ نو کله چې خلقو د خپلو تکليفونو په حقله مالِک خُدائ ته شکايتونه شروع کړل، نو مالِک خُدائ دا واورېدل، نو هغه سخت غصه شو او په خلقو يې اور راولېږلو او اور د

هغوئ خِلاف بل وو او د کېمپ بهرنی اړخ يوه برخه يې
وسوزوله. ٢ خلقو موسیٰ ته د مدد دپاره چغې کړې، هغهٔ
مالِک خُدائ ته سوال وکړو نو اور قلار شو. ٣ نو د هغه
ځائ نوم تبيعره شو، ځکه چې هلته د مالِک خُدائ اور د
هغوئ په کېمپ کښې لګېدلے وو.

د حضرت موسیٰ اويا مشران خوښول

٤ د پردی مُلک څهٔ مسافرو د بنی اِسرائيلو سره سفر
کولو. د هغوئ غوښې ته ډېر زيات زړهٔ وشو او هم داسې په
خپله بنی اِسرائيلو هم شکايت شروع کړو او وې وئيل، "کاش
چې لږه غوښه خو وے. ٥ په مِصر کښې چې مونږ کوم
کبان غوښتل هغه مو خوړل او مونږ ته مفت مِلاوېدل. هغه
بادرنګ، هِندواني، ګندانه، پياز او اوږه راياده کړئ چې مونږ
به خوړل؟ ٦ خو اوس مونږ د دې نه پوزې له راغلو، د
خوړلو نور هيڅ نشته خو بس دا من دی چې هره ورځ زمونږ
مخې ته پراتهٔ وی." ٧ من د دنيا د تخم په شان واړهٔ وُو او
رنګ يې زېړ بخن وو. ٨-٩ دا د شپې د پرخې سره د
خېمو نه ګېرچاپېره پرېوتو. ورېسې سحر به خلق د دې
راټولولو دپاره تلل، دا به يې په لنګرئ کښې ټکول يا يې ترې نه
په مېچن کښې اوړهٔ جوړول او بيا به يې يشول يا به نرئ
روټئ يې ترې نه پخولې. د دې خوند داسې وو لکه چې روټئ
د زيتُونو تيلو سره پخې شوې وی. ١٠ موسیٰ د ټولو خلقو
شکايتونه واورېدل چې هغوئ قبيلې قبيلې د خپلو خېمو په
دروازو کښې ولاړ وُو. هغه پرېشان وو ځکه چې مالِک خُدائ
هغوئ ته په قهر وو، ١١ او هغهٔ مالِک خُدائ ته وفرمائيل،
"تهٔ زما سره دومره بد سلوک ولې کوې؟ تهٔ زما نه ولې

نارضا يې؟ تا د دې ټولو خلقو ذمه وارى ما له ولې راکړې
ده؟ ١٢ هغوئ خو ما نۀ دى پيدا کړى او نۀ زما بچې دى. زۀ
دې ولې د يوې خِدمتګارې په شان شم چې د پيو ماشوم هغه
مُلک ته يوسم چې تا يې د هغوئ د پلار نيکۀ سره وعده کړې
ده؟ ١٣ زۀ دې ټولو خلقو له غوښه د کوم ځائ نه ورکړم؟
ځکه چې هغوئ ما ته ژاړى او زما نه غوښه غواړى. ١٤ زۀ
يواځې د دې ټولو خلقو ذمه وارى نۀ شم اخستلے، دا بوج
زما دپاره ډېر دروند دے. ١٥ کۀ تۀ زما سره هم دغه شان
سلوک کوې، نو په ما رحم وکړه او ما ووژنه، کۀ تۀ زما نه
رضا يې، نو ما د خپل غم ليدلو نه وساته.“ ١٦ مالِک خُدائ
موسىٰ ته وفرمائيل، ”د بنى اِسرائيلو اويا مشران راجمع کړه
چې هغوئ د مشرانو په توګه منلے شوى وى، هغوئ ما له
زما د حضور خيمې ته راوله او هغوئ ته ووايه چې هغوئ
هلته تا سره ودرېږى. ١٧ زۀ به لاندې راشم او هلته به تا
سره خبرې وکړم او چې ما کوم روح تا له درکړے دے د
هغې نه به لږ واخلم او هغوئ له به يې ورکړم. بيا به هغوئ
ستا مدد کوى او چې د دې خلقو ذمه وارى واخلى، نو دا
ذمه وارى به يواځې ستا په سر نۀ وى. ١٨ اوس خلقو ته
ووايه، چې د سبا دپاره ځانونه پاک کړئ، تاسو ته به د
خوړلو دپاره غوښه مِلاو شى. مالِک خُدائ ستاسو ژړا
اوريدلې ده چې تاسو وئيل چې کاش زمونږ سره لږه غوښه
وے او چې زمونږ حالت په مِصر کښې ښۀ وو. اوس به
مالِک خُدائ تاسو له غوښه درکړى او تاسو به يې خورئ.
١٩ دا به تاسو نۀ صِرف يو دوه، پينځۀ يا لس شل ورځې
خورئ، ٢٠ بلکې ټوله مياشت به يې خورئ، چې ستاسو د
پوزو نه بهر راوځى او زړۀ به مو ترې موړ شى. هم داسې به

وشی ځکه چې تاسو د مالِک خُدائ سپکاوے کړے دے
کوم چې دلته ستاسو په مينځ کښې دے او تاسو هغۀ ته دا
شکايت کړے دے چې مونږ ولې مِصر پرېښودلے دے.“
۲۱ موسیٰ مالِک خُدائ ته وفرمائيل، ”دلته زما سره شپږ
لاکه خلق دی او تۀ وائې چې تۀ به هغوئ له د يوې مياشتې
غوښه ورکړې؟ ۲۲ خاروی او ګډې دې د هغوئ دپاره
حلالې کړے شی څۀ؟ ولې په سمندر کښې ټول کبان به د
هغوئ مړولو دپاره کافی وی؟“ ۲۳ مالِک خُدائ ورته
وفرمائيل، ”زما د طاقت څۀ حد شته؟ تۀ به زر وګورې چې
ما څۀ وئيلی دی چې هغه کيږی او کۀ نۀ کيږی.“ ۲۴ نو
موسیٰ بهر ووتلو او چې مالِک خُدائ څۀ فرمائيلی وُو هغه يې
خلقو ته وفرمائيل. هغۀ اويا مشران راجمع کړل او د خېمې
نه ګېرچاپېره يې ودرول. ۲۵ بيا مالِک خُدائ په وريځو کښې
لاندې راغلو او د هغۀ سره يې خبرې وکړې. کوم روح يې چې
موسیٰ له ورکړے وو د هغې نه يې لږ واخستلو او هغه اويا
مشرانو له يې ورکړو. کله چې په هغوئ باندې روح نازل شو
نو هغوئ د لږ وخت دپاره د پېغمبرانو په شان خبرې کولې.
خو د دې نه پس بيا داسې ونۀ شول. ۲۶ د هغه اويا مشرانو
نه دوه مشران، اِلداد او ميداد، په خېمو کښې پاتې وُو او د
مالِک خُدائ د حضور خېمې ته تلی نۀ وُو. او په هغوئ باندې
روح نازل شو او هغوئ په خېمو کښې د پېغمبرانو په شان
خبرې شروع کړې. ۲۷ يو ځوان منډه کړه چې موسیٰ ته
ووائی چې اِلداد او ميداد په خېمو کښې د پېغمبرانو په شان
خبرې کوی. ۲۸ بيا د نون زوئ يشوَع، کوم چې د ځوانۍ د
وخت نه د موسیٰ مدد کوونکے وو، هغۀ موسیٰ ته وفرمائيل،
”زما نيکه هغوئ منع کړه.“ ۲۹ موسیٰ جواب ورکړو، ”تۀ په

ما غیرت کوي څهٔ؟ زهٔ غواړم چې مالِک خُدائ خپل روح خپلو ټولو خلقو ته ورکړی او ټول د پیغمبرانو په شان شی.“
٣٠ بیا موسیٰ او د بنی اِسرائیلو مشران واپس کېمپ ته لاړل.

مړَزان

٣١ ناڅاپه مالِک خُدائ یوه هوا راوستله چې هغې د سمندر د طرف نه مړَزان راوړل، چې د زمکې نه یو ګز اوچت الوتل. دا په خېمو باندې او د خېمو نه ګېرچاپېره هر طرف ته لرې لرې پورې کښېناستل. ٣٢ نو په هغه ټوله ورځ او شپه او په دویمه ټوله ورځ، خلقو مړَزان راونیول، هیچا هم د زرو کلو نه کم نهٔ وُو رانیولی. هغوئ دا د اوچولو دپاره د ټولو خېمو نه ګېرچاپېره خوارهٔ کړل. ٣٣ کله چې لا د هغوئ سره ښهٔ ډېره غوښه وه، نو مالِک خُدائ خلقو ته په قهر شو او په خلقو یې یوه لویه وبا راولېږله. ٣٤ د هغه ځائ نوم ”د لالچیانو قبرونه“ شو، ځکه چې هغوئ هلته هغه خلق ښخ کړل د کومو چې غوښې ته زړهٔ شوے وو. ٣٥ خلقو د هغه ځائ نه حصیروت ته سفر وکړو او هلته اوسېدل.

د حضرت موسیٰ خِلاف د حضرت هارون او بی‌بی مریم بغاوت

١٢ ١ بیا موسیٰ یوه حبشۍ ښځه وادهٔ کړه، نو مریم او هارون په دې وجه په هغهٔ اِعتراض وکړو. ٢ هغوئ ووئیل، ”مالِک خُدائ صِرف د موسیٰ په ذریعه خبرې کړې دی څهٔ؟ هغهٔ زمونږ په ذریعه خبرې نهٔ دی کړې څهٔ؟“ هغوئ چې څهٔ

ووئيل نو مالِک خُدائ هغه واورېدل. ۳ موسیٰ يو ډېر عاجز
سړے وو، هغه د زمکې په مخ د ټولو خلقو نه زيات عاجز
وو. ۴ ناڅاپه مالِک خُدائ موسیٰ، هارون او مريم ته
وفرمائيل، "تاسو درې واړه بهر زما د حضور خېمې ته لاړ
شئ." نو هغوئ لاړل، ۵ او مالِک خُدائ د ورېځې په ستن
کښې لاندې راغلو، د خېمې په دروازه کښې ودرېدلو او
هارون او مريم يې راوغوښتل. هغوئ دواړه وروړاندې شول،
۶ او مالِک خُدائ هغوئ ته وفرمائيل، "اوس زما خبرې په
کولاو غوږُونو واورئ. کله چې ستاسو په مينځ کښې
پېغمبران وی، نو زهٔ خپل ځان هغوئ ته په خيال کښې
څرګندوم او زهٔ د هغوئ سره د هغوئ په خوب کښې خبرې
کوم. ۷ خو زهٔ خپل خِدمتګار موسیٰ سره داسې نهٔ کوم،
هغه ما د خپلو خلقو بنی اِسرائيلو مشر جوړ کړے دے. ۸
نو زهٔ د هغهٔ سره مخامخ خبرې کوم، صفا او واضِحه خبرې
ورسره کوم، هغهٔ زهٔ ليدلے يم. تاسو دا جرأت څنګه کوئ
چې زما د خِدمت کوونکی موسیٰ خِلاف خبرې کوئ؟" ۹
مالِک خُدائ هغوئ ته په قهر شو، او هغه لاړو ۱۰ او کله
چې د خېمې نه ورېځ اوچته شوه، نو د مريمې څرمن ناڅاپه
په سخته بيمارۍ پېته شوه او د واورې په شان سپينه شوه.
کله چې هارون ورته وکتل نو وې ليدل چې د هغې څرمن په
بيمارۍ پېته وه، ۱۱ هغهٔ موسیٰ ته ووئيل، "صاحِبه، زمونږ د
کم عقلتوب د ګناه په وجه دا سزا مونږ له مهٔ راکوه. ۱۲ د
مريم نه داسې څهٔ مهٔ جوړوه لکه چې يو ماشوم مړ پېدا
شوے وی او نيمه غوښه يې نهٔ وی." ۱۳ نو موسیٰ مالِک
خُدائ ته فرياد وکړو چې، "خُدايه پاکه، هغه روغه کړه." ۱۴
مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، "کهٔ پلار ورله په مخ تُوکلے

وې، نو هغې به اووۀ ورځې خپل شرم نۀ وو برداشت کړے
څۀ؟ نو هغه دې اووۀ ورځې د خېمو نه بهر کړے شی او د
هغې نه پس هغه واپس راولئ.“ ۱۵ مریم اووۀ ورځې د خېمو
نه بهر کړے شوه او چې تر کومې پورې هغه واپس نۀ وه
راوستلے شوې نو خلقو سفر نۀ کولو. ۱۶ بیا هغوئ د
حصیروت نه لاړل او د فاران په صحرا کښې یې خېمې
ولګولې.

جاسوسان

۱۳ ۱ مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائیل چې، ۲ ”د
دولسو قبیلو د هرې یوې قبیلې نه یو یو مشر خوښ کړه او
هغوئ د جاسوسانو په توګه ولېږه چې د کنعان مُلک
وګوری، کوم چې زۀ بنی اِسرائیلو له ورکوم.“ ۳ نو موسىٰ
هغوئ د فاران د صحرا نه د مالِک خُدائ د حُکم په مطابق
ولېږل، چې هغوئ ټول د بنی اِسرائیلو مشران وُو. ۴ د
هغوئ نومونه دا وُو یعنې د روبین قبیلې نه، سموع زوئ د
زکور، ۵ د شمعون قبیلې نه، سافط زوئ د حوری، ۶ د
یهوداه قبیلې نه، کالب زوئ د یفُنه، ۷ د یساکار قبیلې نه،
اِجال زوئ د یوسف، ۸ د اِفرائیم قبیلې نه، هوسیع زوئ د
نون، ۹ د بنیامین قبیلې نه، فلطی زوئ د رفُو، ۱۰ د
زبولون قبیلې نه، جدی‌اېل زوئ د سودی، ۱۱ د منسی قبیلې
نه، جدی زوئ د سوسی، ۱۲ د دان قبیلې نه، عمی‌اېل زوئ د
جملی، ۱۳ د آشر قبیلې نه، ستُور زوئ د میکائیل، ۱۴ د
نفتالی قبیلې نه، نحبی زوئ د وُفسی، ۱۵ د جاد قبیلې نه،
جیواېل زوئ د ماکی. ۱۶ دا هغه سړی دی چې موسىٰ د

هغه مُلک د جاسوسۍ دپاره ولېږل. هغهٔ د نون د زوئ هوسيع
نوم يشوَع ته بدل کړو. ۱۷ کله چې موسیٰ هغوئ لېږل، نو
هغوئ ته يې وفرمائيل چې، ”د دې ځائ نه د صحرا په لار لاړ
شئ او بيا د کنعان غرېزې علاقې ته ورننوځئ. ۱۸ وې
ګورئ چې هغه څهٔ رنګه مُلک دے، چې کوم خلق په کښې
اوسيږی، هغوئ تکړه دی او کهٔ کمزوری دی، لږ دی او کهٔ
ډېر دی. ۱۹ وې ګورئ چې هغه زمکه ښهٔ ده او کهٔ ښهٔ نهٔ ده
او چې هغه خلق په خيمو کښې اوسيږی يا په داسې ښارونو
کښې اوسيږی چې ديوالونه ترې نه تاو وی. ۲۰ وګورئ چې
هغه زمکه زرخېزه او کهٔ شاړه ده او ونې بوټی په کښې شته
او کهٔ نشته. او تکړه شئ چې هلته کومه مېوه کيږی لږه ترې
نه راوړئ.“ دا هغه موسم وو چې انګور په پخېدو شروع ؤو.
۲۱ نو هغه سړی د صحرا په طرف لاړل او هغه مُلک يې د
صين صحرا نه واخله تر رِحوب پورې وکتلو، چې د حمات
درې ته نزدې دے. ۲۲ هغوئ اول د هغه مُلک جنوبی برخې
ته ننوتل او حبرون ته راغلل، چرته چې د اخيمان، سيسی او
تلمی قبيلې اوسېدلې چې هغوئ عناقيان ؤو او د ديوانو د نسل
اولاد وو. حبرون د مِصری ښار ضُعن نه اووهٔ کاله مخکښې
آباد کړے شوے وو. ۲۳ هغوئ د اسکال وادۍ ته راغلل او
هلته هغوئ يوه څانګه راماته کړه چې د انګورو يوه غنچه
وربانديې وه او دومره درنه وه چې دا دوو سړو په يو ډانګ
باندې يو خوا بل خوا راځوړنده کړه او يو يې وړله. هغوئ څهٔ
انار او اينځر هم يوړل. ۲۴ په هغه وادۍ باندې ”اسکال“
يعنې د انګورو غنچه نوم کېښودے شو ځکه چې بنی اِسرائيلو
هلته د انګورو غنچه شوکولې وه. ۲۵ هغه مُلک د څلوېښتو
ورځو د کتلو نه پس، جاسوسان راواپس شول ۲۶ او

موسیٰ، هارون او د بنی اِسرائيلو ټول قوم ته د فاران په
صحرا کښې قادِس ته راغلل. جاسوسانو هغه خبر ورله
راوړو چې څۀ يې ليدلی وُو او هغه مېوه يې ورته وښودله چې
کومه يې راوړې وه. ٢٧ هغوئ موسیٰ ته ووئيل، "مونږ هغه
مُلک وکتلو چې زرخېز او آباد وو او دا يې لږه شان مېوه ده.
٢٨ خو د هغه ځائ اوسېدونکی تکړه دی او د هغوئ ښارونه
غټ دی او د ښارونو نه يې دېوالونه تاو دی. او د دې نه
علاوه، مونږ هلته د دېوانو اولاد هم وليدو. ٢٩ عماليقيان د
هغه مُلک په صحرا کښې اوسيږی، حِتيان، يبوسيان او
اموريان د غرونو په مُلک کښې اوسيږی، او کنعانيان د
مديترانی د سمندر او د اُردن سيند سره اوسيږی." ٣٠
کالب هغه خلق غلی کړل کومو چې د موسیٰ خِلاف شکايتونه
کول او وې وئيل، "راځئ چې په هغه مُلک حمله وکړُو او وې
نيسو، ځکه مونږ ښۀ تکړه يُو او ورباندې برے موندے شُو."
٣١ خو هغه سړو ووئيل کوم چې د کالب سره تلی وُو، "نه.
مونږ تکړه نۀ يُو چې حمله ورباندې وکړُو، هغه خلق زمونږ نه
زيات طاقتور دی." ٣٢ نو هغوئ د بنی اِسرائيلو په مينځ
کښې د هغه مُلک په حقله غلط خبر خور کړو کوم چې هغوئ
ليدلے وو. هغوئ ووئيل، "په هغه مُلک کښې دومره څۀ هم نۀ
پېدا کيږی چې د هغه ځائ اوسېدونکی خلق يې وخوری. کوم
خلق چې مونږ وليدل ټول لوړ لوړ وُو، ٣٣ او هلته مونږ
دېوان هم وليدل، چې د عناق اولاد دے. مونږ ته خپل ځانونه
داسې معلومېدل لکه چې مُلخان يُو او مونږ به هغوئ ته
خامخا هم داسې ښکارېدلو."

د خلقو شکایتونه کول

١۴ ① بیا ټوله شپه خلقو په چغو چغو وژړل. ②
هغوئ د موسیٰ او هارون خِلاف شکایت وکړو او وې وئیل،
”دا به ډېره ښۀ وے چې د مِصر په مُلک کښې یا دلته په دې
صحرا کښې مړۀ وے. ③ مالِک خُدائ مونږ هغه مُلک ته
ولې بوځی؟ مونږ به په جنګ کښې ووژلے شُو او زمونږ
ښځې او بچی به ونیولے شی. دا به ښۀ نۀ وی څۀ چې واپس
مِصر ته لاړ شُو؟“ ④ نو هغوئ یو بل ته ووئیل، ”راځئ چې
یو مشر خوښ کړُو او مِصر ته واپس لاړ شُو.“ ⑤ بیا
موسیٰ او هارون د هغه خلقو په وړاندې په زمکه را پرېوتل.
⑥ او د نون زوئ یشوَع او کالب د یفُنه زوئ چې د نورو
کسانو سره هغه مُلک کتلے وو، نو هغوئ هغه دوه کسان وُو
چې د خفګان نه یې خپلې جامې وشلولې ⑦ او خلقو ته یې
وفرمائیل، ”کوم مُلک چې مونږ وکتلو هغه ډېر زیات ښۀ
مُلک دے. ⑧ کۀ مالِک خُدائ زمونږ نه رضا وی نو هغه به
مونږ هلته بوځی، هغه مُلک ته چې زرخیز او آباد وی او مونږ
له به یې راکړی. ⑨ د مالِک خُدائ خِلاف بغاوت مۀ کوئ
او د هغه خلقو نه مۀ یرېږئ کوم چې هلته اوسیږی. هغوئ له
شکست ورکول مونږ ته آسان دی. مالِک خُدائ زمونږ مل
دے او هغه خُدایانو له یې شکست ورکړے دے چې هغوئ
یې بچ کول، نو مۀ یرېږئ.“ ⑩ ټول قوم وئیل چې هغوئ به
سنګسار کړی، خو ناڅاپه خلقو ولیدل چې د مالِک خُدائ د
حضور جلال د خیمې دپاسه راښکاره شو.

د حضرت موسیٰ د خلقو دپاره دُعا کول

۱۱ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، "دا خلق به تر کومې
پورې زما نه نفرت کوى؟ او په ما باندې به اعتماد نۀ کوى،
اګر چې د هغوئ په مينځ کښې ما ډېرې معجزې کړې دى؟
۱۲ زۀ به په هغوئ ويا راولم او هلاک به يې کړم، خو زۀ به
تا د يو داسې قوم پلار نيکۀ جوړ کړم چې هغه به د دې خلقو
نه لوئ او طاقتور وى." ۱۳ خو موسیٰ مالِک خُدائ ته
وفرمائيل، "تا د خپل طاقت سره دا خلق د مِصر نه
راوويستل. کله چې مِصريان خبر شى چې تا د خپلو خلقو
سره څۀ کړى دى، ۱۴ نو هغوئ به د دې مُلک اوسېدونکو
ته ووائى چا چې د مخکښې نه دا اورېدلى دى چې مالِکه
خُدايه، تۀ زمونږ مل يې، او چې کله ستا وريځ زمونږ دپاسه
ولاړه وى نو تۀ راته مخامخ ښکاريږې او چې تۀ زمونږ د
ورځې د وريځې په ستن کښې او د شپې د اور په ستن کښې
لارښودنه کوې. ۱۵ اوس کۀ تۀ خپل ټول خلق ووژنې، نو
چې کومو قومونو ستا په حقله اورېدلى دى نو هغوئ به
ووائى ۱۶ چې تا خپل خلق په صحرا کښې ووژل ځکه چې
ستا طاقت نۀ وو چې هغوئ هغه مُلک له بوځې چې تا د
ورکولو وعده کړې ده. ۱۷ نو اوس مالِکه خُدايه، زۀ سوال
کوم چې مونږ ته خپل طاقت او هغه څۀ وښايه چې تا يې د
ورکولو وعده کړې ده، کله چې تا وفرمائيل، ۱۸ زۀ، مالِک
خُدائ په آسانۍ سره نۀ غصه کيږم او زۀ نۀ ختمېدونکې مينه
او وفادارى ښايم او زياتے او بغاوت معاف کوم. خو چې
څوک ګناه کوى نو د هغوئ د ګناه سزا به د درېم او څلورم
نسل پورې جارى وى. ۱۹ او اوس مالِکه خُدايه، زۀ تا ته

سوال کوم چې د خپلې لوئې او نۀ بدلېدونکې مينې په مطابق
د دې خلقو ګناه معاف کړه، هم هغه شان څنګه چې تا هغوئ
د مِصر د راوتلو نه تر اوسه پورې معاف کوې.“ ۲۰ مالِک
خُدائ ورته وفرمائيل، ”ستا د وينا په مطابق هغوئ ما معاف
کړل. ۲۱ خو زما دې په خپل ذات او جلال قسم وى د کوم
جلال نه چې ټوله زمکه ډکه ده، ۲۲ چې د دې خلقو نه يو
کس به هم هغه مُلک ته داخل نۀ شى. هغوئ زما د حضور
جلال او هغه معجزې هم ليدلې دى چې ما په مِصر کښې او
په صحرا کښې کړې دى، خو هغوئ بيا بيا زما د صبر
امتحان اخستے دے او زما د منلو نه يې اِنکار کړے دے.
۲۳ هغوئ به هيڅکله هم هغه مُلک ته دننه نۀ شى د کوم چې
ما د هغوئ د پلار نيکۀ سره لوظ کړے دے. هغه هيڅ څوک
به هم ورننه نۀ وځى چا چې زما سپکاوے کړے دے. ۲۴
خو زما خِدمتګار کالب د نورو په شان نۀ دے او هغۀ په پوره
توګه زما تابعدارى کړې ده، نو زۀ به دے هغه مُلک له راولم
کوم چې هغۀ ليدلے دے او هغه مُلک به د هغۀ د اولاد شى
۲۵ چې په کومو واديانو کښې اوس عماليقيان او کنعانيان
اوسيږى. سبا واپس په صحرا کښې د بحرِقُلزم طرف ته روان
شئ.“

د شکايتونو په وجه د مالِک خُدائ خلقو له سزا ورکول

۲۶ مالِک خُدائ موسىٰ او هارون ته وفرمائيل، ۲۷ ”دا
خراب خلق به تر کومې پورې زما خِلاف شکايت کوى؟ ما دا
شکايتونه ډېر زيات اورېدلى دى. ۲۸ اوس هغوئ له دا
جواب ورکړه، زۀ ژوندے مالِک خُدائ په خپل ذات قسم

کوم، چې زۀ به ستاسو دپاره هم هغه شان وکړم څۀ چې
تاسو زما په وړاندې وئيلی دی. ۲۹ تاسو به مړۀ شئ او
ستاسو لاشونه به په صحرا کښې خوارۀ وارۀ پراتۀ وی. ځکه
چې تاسو زما خِلاف شکايت کړے دے، ستاسو يو کس به
هم هغه مُلک ته ورننه نۀ وځی چې عُمر يې د شلو کالو نه
زيات وی. ۳۰ ما دا وعده کړې وه چې تاسو به هلته
اوسيږئ، خو د کالب او يشوَع نه بغير به هيڅ څوک هم نۀ
ورننه وځی. ۳۱ تاسو وئيلی وُو چې ستاسو ماشومان به
ونيولے شی، خو زۀ به هغوئ هغه مُلک ته راولم چې تاسو يې
مخالفت کړے دے. ۳۲ تاسو به دلته په دې صحرا کښې
مړۀ شئ. ۳۳ ستاسو بچی به څلويښت کاله په صحرا کښې
سرګردانه ګرځی، ستاسو د نافرمانئ په وجه به کړيږی، تر
دې پورې چې ستاسو آخری کس هم مړ شی. ۳۴ تاسو ته به
څلويښت کاله د خپلو بدو سزا ملاويږی، د هغه څلويښتو
ورځو د هرې ورځې دپاره به يو کال وی کومې چې تاسو د
هغه مُلک په کتلو کښې تيرې کړې دی. تاسو ته به پته ولګی
چې زۀ ستاسو خِلاف يم. ۳۵ بېشکه چې زۀ به تاسو خرابو
خلقو سره داسې وکړم چې زما خِلاف راغونډ شوی يئ. په
دې صحرا کښې به تاسو تباه شئ. زۀ، مالِک خُدائ دا وايم.“
۳۶-۳۷ موسیٰ چې کوم سړی د هغه مُلک کتلو له ليږلی وُو
چا چې غلط خبر راوړو چې د هغې په وجه خلقو د مالِک
خُدائ خِلاف شکايت وکړو، نو مالِک خُدائ په دې
جاسوسانو باندې وبا راوستله او هغوئ مړۀ شول. ۳۸ په
هغه دولسو جاسوسانو کښې صِرف يشوَع او کالب ژوندی
پاتې شول.

د مُلک د نیولو وړومبے کوشش

۳۹ کله چې موسىٰ بنی اِسرائیلو ته هغه څۀ وفرمائیل څۀ
چې مالِک خُدائ فرمائیلی وُو، نو هغوئ ډېر غمژن شول.
۴۰ بل سحر وختی هغوئ د غرونو مُلک ته روان شول،
هغوئ ووئیل، ”اوس به مونږ هغه مُلک ته لاړ شُو چې د کوم
په حقله مالِک خُدائ مونږ ته فرمائیلی دی. مونږ دا منو چې
مونږ گناه کړې ده.“ ۴۱ خو موسىٰ ورته وفرمائیل، ”نو
تاسو ولې د مالِک خُدائ نافرمانی کوئ؟ تاسو به کامیاب نۀ
شئ. ۴۲ تاسو مۀ ځئ. مالِک خُدائ ستاسو مل نۀ دے او
ستاسو دشمنان به تاسو له شکست درکړی. ۴۳ کله چې
تاسو د عمالیقیانو او کنعانیانو سره مخامخ شئ، نو تاسو به
په جنگ کښې ووژلے شئ، مالِک خُدائ به ستاسو مل نۀ
وی، ځکه چې تاسو د هغۀ د تابعدارئ نه اِنکار کړے دے.“
۴۴ خو هغوئ زړور روان وُو چې د غرونو مُلک ته وخېژی،
اگر چې نۀ د مالِک خُدائ د لوظ صندوق او نۀ موسىٰ د
خېمو نه ورسره تلے وو. ۴۵ بیا عمالیقیان او کنعانیان
لاندې راغلل کوم چې هلته اوسېدل او هغوئ له یې شکست
ورکړو او د حُرمه پورې یې وزغلول.

د قربانئ په حقله قانون

۱۵ ۱ مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائیل ۲ چې بنی
اِسرائیلو ته دا اصُول وښایه چې په هغه مُلک کښې پرې عمل
کوی کوم یې چې هغوئ له ورکولو. ۳ یو غویَے، گډه، یا
یو چیلے مالِک خُدائ ته د سوزېدونکې نذرانې په توگه یا د
یوې منښتې د پوره کولو د نذرانې، یا د رضاکارانه نذرانې یا د

ستاسو په مقررو اخترونو کښې د یوې نذرانې په توګه پېش کولے شی، د دې نذرانو خوشبو په مالِک خُدائ باندې ښۀ لګی. ۴-۵ هر څوک چې یو ګډ یا چېلے مالِک خُدائ ته د سوزېدونکې نذرانې په توګه پېش کوی نو هغه به د دې هر یو څناور سره یو کلو اوړۀ راوړی چې یو لیټر د زیتُونو تېل ورسره ګډ وی، دا به د غلې نذرانې په توګه وی، یو لیټر مے به ورسره هم وی. ۶ کله چې یو ګډ پېش کیږی، نو دوه کلو اوړۀ چې یو نیم لیټر د زیتُونو تېل ورسره ګډ وی، دا به د غلې نذرانې په توګه پېش کیږی، ۷ یو نیم لیټر مے به ورسره هم وی. د دې نذرانې خوشبو په مالِک خُدائ باندې ښۀ لګی. ۸ کله چې یو غوَیے د سوزېدونکې نذرانې په توګه یا د یوې منښتې پوره کولو د نذرانې یا د سلامتۍ د نذرانې په توګه مالِک خُدائ ته پېش کیږی، ۹ د درې کلو اوړو د غلې یوه نذرانه به پېش کیږی چې دوه لیټره د زیتُونو تېل ورسره ګډ وی، ۱۰ دوه لیټره مے به ورسره هم وی. د دې نذرانې خوشبو په مالِک خُدائ باندې ښۀ لګی. ۱۱ دا هغه څۀ دی چې د هر یو غوَیی، ګډ، ګډُوری، یا چېلۍ سره به پېش کولے شی. ۱۲ د څناورو د شمېر په مطابق به د دې څیزونو مِقدار هم زیاتولے شی. ۱۳ د مُلک ټول اصلی پیدائشی خلق چې کله یوه په اور تیارېدونکې نذرانه پېش کوی نو هغوئ به داسې کوی، د دې خوشبو په مالِک خُدائ باندې ښۀ لګی. ۱۴ او کۀ ستاسو په مینځ کښې د بل مُلک کس وی، کۀ هغه د لږ وخت یا د ډېر وخت دپاره اوسېدونکے وی، نو کۀ هغوئ غواړې چې په اور تیارېدونکې نذرانه پېش کړی، چې د چا خوشبو په مالِک خُدائ ښۀ لګی، نو ضرور به هغوئ هم هغه شان اصُول منی. ۱۵ په راتلونکی ټولو وختونو کښې، تاسو

او ستاسو سره اوسېدونکی د بل مُلک خلق به دا اصُول منی.
تاسو او هغوئ د مالِک خُدائ په نظر کښې يو شان يئ، ﴿١٦﴾
ستاسو او د هغوئ دپاره به يو شان قانون او اصُول وی. ﴿١٧﴾
مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل ﴿١٨﴾ چې بنی اِسرائيلو ته دا
اصُول وښايه چې په هغه مُلک کښې پرې عمل کوی کوم چې
مالِک خُدائ هغوئ له ورکولو. ﴿١٩﴾ کله چې تاسو د هغه
مُلک د فصل نه خوراک کوئ، د هغې نه به څۀ برخه مالِک
خُدائ ته د خاص برخې په توګه پېش کولے شی. ﴿٢٠﴾ کله
چې تاسو روټۍ پخوئ، نو د نوې غلې د وړومبۍ پېړې روټۍ
به مالِک خُدائ ته د خاص برخې په توګه پېش کولے شی. دا
به هم هغه شان پېش کولے شی چې څنګه تاسو په درمند
کښې صفا شوې غله د خاص برخې په توګه پېش کوئ. ﴿٢١﴾
په راتلونکی ټولو وختونو کښې، تاسو چې کومه روټۍ پخوئ
نو دا نذرانه به مالِک خُدائ له ورکوئ. ﴿٢٢﴾ خو کۀ څوک په
غلطۍ سره په دې اصُولو باندې عمل کولو کښې ناکام شی
کوم چې مالِک خُدائ موسىٰ له ورکړی دی، ﴿٢٣﴾ او فرض
کړئ کۀ راتلونکی نسلونه په دې هر څۀ کولو کښې ناکام شی
چې مالِک خُدائ يې د موسىٰ په ذريعه حُکم کړے دے، ﴿٢٤﴾
کۀ يوه داسې غلطی شوې وی چې قوم ته پته نۀ وی لګېدلې،
نو هغوئ به يو غوَيے د سوزېدونکې نذرانې په توګه پېش
کړی، د دې خوشبو په مالِک خُدائ باندې ښۀ لګی، دا به د
معياری غلې نذرانې او د څښلو نذرانې سره پېش کېږی. د دې
نه علاوه، هغوئ به يو چېلے د ګناه نذرانې په توګه هم پېش
کوی. ﴿٢٥﴾ اِمام به د قوم دپاره کفاره ادا کړی او هغوئ به
معاف کړے شی، ځکه چې هغه کار په غلطۍ سره شوے وو
او هغوئ خپله د ګناه نذرانه په اور تيارېدونکې نذرانې په توګه

مالِک خُدائ ته راوړه. ۲۶ نو د بنی اِسرائیلو ټول قوم او د
هغوئ سره اوسېدونکی د پردی مُلک خلق به معاف کړے
شی، ځکه چې ټول په دې غلطئ کښې شامل وُو. ۲۷ کۀ یو
کس په غلطئ سره ګناه وکړی، نو هغه به د یو کال چېلئ د
ګناه نذرانې په توګه پېش کوی. ۲۸ اِمام به په قربان‌ګاه
باندې د هغه کس دپاره کفاره ادا کړی، چا چې په غلطئ
سره ګناه کړې وی او هغه به معاف شی. ۲۹ دا اصُول د
هغه هر چا دپاره یو شان دی چې څوک په غلطئ سره ګناه
وکړی، کۀ هغه په حقیقت کښې اِسرائیلے وی یا د هغوئ
سره اوسېدونکے د پردی مُلک کس وی. ۳۰ خو کۀ یو کس
قصداً ګناه وکړی، کۀ هغه د خپل مُلک یا د پردی مُلک وی،
نو د ګناه په وجه هغۀ د مالِک خُدائ بې‌عزتی کړې ده او هغه
به وژلے شی، ۳۱ ځکه چې هغۀ د مالِک خُدائ د وینا
سپکاوے کړے دے او قصداً یې د هغۀ یو حُکم مات کړے
دے. نو هغه د خپل مرګ په خپله ذمه وار دے.

د سبت ورځې د نۀ منلو دپاره سزا

۳۲ کله چې اِسرائیلیان لا په صحرا کښې وُو، نو یو سړے
ولیدے شو چې د سبت په ورځ یې خشاک راټولولو. ۳۳ نو
هغه موسیٰ، هارون او ټول قوم ته راوستلے شو، ۳۴ او قید
کړے شو، ځکه چې دا پته نۀ وه چې د هغۀ سره څۀ وکړے
شی. ۳۵ نو مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، ”هغه سړے
دې خامخا ووژلے شی، ټول قوم به هغه د خیمو نه بهر
سنګسار کړی.“ ۳۶ نو ټول قوم هغه د خیمو نه بهر بوتلو او
سنګسار یې کړو، هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ حُکم
کړے وو.

په جامو د ځوړندو مزو په حقله قانون

۳۷ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل ۳۸ چې، ”بنی اِسرائيلو
ته ووايه، د خپلو جامو په ګوټونو باندې مزی راځوړند کړئ
او په هر يو مزی باندې يې يو د آسمانی رنګ تار ولګوئ.
داسې به تاسو په راتلونکی ټولو وختونو کښې کوئ. ۳۹ چې
هر کله هم تاسو دا مزی ګورئ نو تاسو ته به زما ټول
حُکمونه درياديږی او عمل به پرې کوئ، نو تاسو به زما نه نۀ
اوړئ او د خپلو سترګو او زړۀ په خواهشونه پسې به نۀ
ګرځئ. ۴۰ هغه مزی به تاسو ته دا دريادوی چې زما ټول
حُکمونه منئ او تاسو به په پوره توګه زما يئ. ۴۱ زۀ مالِک
خُدائ ستاسو خُدائ پاک يم، ما تاسو د مِصر مُلک نه
راوويستلئ چې ستاسو خُدائ پاک يم. زۀ مالِک خُدائ يم.“

د قورح، داتن او ابيرام بغاوت

۱-۲ د اِضهار زوئ قورح، چې د قُهاتيانو د قبيلې ليوے
وو، هغۀ د موسیٰ د مشرئ خِلاف بغاوت وکړو. د رُوبين
قبيلې نه يې درې سړی رابېل کړل، داتن، ابيرام، چې د اِلياب
زامن وُو او اُون چې د پلت زوئ وو او ورسره دوه نيم سوه
نور اِسرائيليان هم وُو، دا مشهور مشران چې قوم خوښ کړی
وُو. ۳ هغوئ د موسیٰ او هارون په مخکښې رابېل شول او
ورته يې ووئيل، ”تاسو د حد نه تېر شوی يئ. ټول قوم د
مالِک خُدائ مقدس خلق دی او مالِک خُدائ زمونږ د ټولو
مل دے. نو، موسیٰ، تۀ ولې د مالِک خُدائ د قوم نه ځان
اوچت ګڼې؟“ ۴ کله چې موسیٰ دا واورېدل، نو هغه د

خفګان نه پړمخې پرېوتو. (۵) او قورح او د هغهٔ ملګرو ته يې
وفرمائيل، ”مالِک خُدائ به سبا سحر مونږ ته وښائی چې
څوک د هغهٔ دی او څوک مقدس دی. او هغه به صِرف هغه
کس خپل ځان ته نزدې پرېږدی چې کوم يې خوښ کړے
وی. (۶)-(۷) سبا سحر تهٔ او ستا ملګری د اور وړلو لوښی
واخلئ، بل سکارهٔ په کښې واچوئ او په هغې باندې د
خوشبوئ مصالحې واچوئ او قربان‌ګاه ته يې يوسئ. بيا به
مونږ وګورو چې زمونږ نه مالِک خُدائ څوک خوښ کړی
دی. تاسو ليويان د حد نه تېر شوی يئ.“ (۸) موسیٰ قورح ته
وفرمائيل، ”اے ليويانو، واورئ. (۹) تاسو دا وړه خبره ګڼئ
چې د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک تاسو د نور قوم نه جدا کړی
يئ، چې تاسو هغهٔ ته نزدې شئ، د مالِک خُدائ په خېمه کښې
خِدمت وکړئ او چې د قوم مدد او خِدمت وکړئ؟ (۱۰) هغهٔ
تاسو او نورو ليويانو له دا عزت درکړے دے او اوس تاسو
دا وايئ چې د هغهٔ اِمامان هم شئ. (۱۱) کله چې تاسو د
هارون خِلاف غورېږئ، دا په حقيقت کښې د مالِک خُدائ
خِلاف غورېدل دی او دا ستا او ستا د قبيلې سرکشی ده.“
(۱۲) بيا موسیٰ داتن او ابيرام راوغوښتل، خو هغوئ ووئيل،
”مونږ نهٔ درځُو. (۱۳) دا څهٔ وړه خبره ده چې مونږ تا د هغه
زرخېز او آباد مُلک نه د دې دپاره راويستلی يُو چې په دې
صحرا کښې مو ووژنې؟ تهٔ په مونږ باندې روب اچول غواړې
څهٔ؟ (۱۴) بله دا چې تا هغه مُلک ته هم رانهٔ وستلو چې زرخېز
او آباد دے او نهٔ دې پټی او د انګورو باغونه راکړل چې
زمونږ شی. دا خلق ړاندهٔ دی څهٔ چې نهٔ پوهېږی؟ مونږ نهٔ
درځُو.“ (۱۵) موسیٰ ډېر غصه شو او مالِک خُدائ ته يې
وفرمائيل، ”د دوئ نذرانې مهٔ قبلوه. ما دوئ يو له هم څهٔ

تکلیف نۀ دے ورکړے، او ما د دوئ نه چرته یو خر هم نۀ
دے بوتلے.“ ۱۶ موسیٰ قورح ته وفرمائیل، ”سبا به تۀ او
ستا دوه نیم سوه ملګری خامخا د مالِک خُدائ د حضور
خېمې ته راشئ، او هارون دې هم راشی. ۱۷ ستاسو هر یو
کس به خپل مجمر واخلی، د خوشبوئی مصالحه به په کښې
واچوی او بیا به یې په قربان‌ګاه باندې پېش کړی.“ ۱۸ نو
هر یو کس خپل مجمر واخستلو، ژوندی سکارۀ او د
خوشبوئی مصالحه یې په کښې واچوله او د موسیٰ او هارون
سره د خېمې د دروازې په خولۀ کښې ودرېدل. ۱۹ بیا قورح
ټول قوم راغونډ کړو او هغوئ د خېمې د دروازې په خولۀ
کښې موسیٰ او هارون ته مخامخ ودرېدل. ناڅاپه د مالِک
خُدائ د حضور جلال ټول قوم ته راڅرګند شو، ۲۰ او
مالِک خُدائ موسیٰ او هارون ته وفرمائیل، ۲۱ ”تاسو د دې
خلقو نه لرې شئ، چې سمدستی یې تباه کړم.“ ۲۲ خو
موسیٰ او هارون پړمخې پرېوتل او وې فرمائیل، ”خُدایه پاکه،
ټولو خلقو له ژوند تۀ ورکوې. کله چې یو کس ګناه وکړی، نو
تۀ ټولو ته په قهر کېږې څۀ؟“ ۲۳ مالِک خُدائ موسیٰ ته
وفرمائیل، ۲۴ ”خلقو ته ووایه چې د قورح، داتن او ابیرام د
خېمو نه لاړ شی.“ ۲۵ بیا موسیٰ داتن او ابیرام له روان شو
او د بنی اِسرائیلو مشران هم ورسره شول. ۲۶ هغۀ خلقو ته
وفرمائیل، ”د دې خرابو سړو د خېمو نه لرې اوسئ او چې د
هغوئ یو څیز له هم لاس ورنۀ وړئ. ګنې، د هغوئ د ټولو
ګناهونو په وجه به تباه شئ.“ ۲۷ نو هغوئ د قورح، داتن او
د ابیرام د خېمو نه لاړل. داتن او ابیرام بهر راوتلی وُو او د
خپلو خېمو د دروازو په خُلو کښې، د خپلو ښځو سره، د
خپلو بچو او د خپلو وړو ماشومانو سره ولاړ وُو. ۲۸ موسیٰ

خلقو ته وفرمائیل، ”نو داسې به تاسو ته پته ولګی چې مالِک
خُدائ زۀ د دې دپاره رالیږلے یم چې دا ټول کارونه وکړم او
چې ما څۀ هم کړی دی نو هغه مې د ځان نه نۀ دی کړی.
۲۹ کۀ دا سړی د خُدائ پاک د سزا نه بغیر په خپل مرګ
مړۀ شی، نو بیا به مالِک خُدائ زۀ هم نۀ یم رالیږلے. ۳۰
خو کۀ مالِک خُدائ یو لوئ عجیبه کار وکړی او زمکه
وشلیږی او هغوئ تیر کړی، چې هغوئ قبر ته ژوندی لاړ
شی، نو تاسو ته به پته ولګی چې دې سړو د مالِک خُدائ
سپکاوے کړے دے.“ ۳۱ هغۀ چې څنګه خبرې ختمې
کړې، نو د داتن او ابیرام لاندې زمکه وشلیدله، ۳۲ هغوئ یې
تیر کړل، د هغوئ خاندان، سره د قورح د ټولو ملګرو او چې
هغوئ څۀ لرل هغه یې هم تیر کړل. ۳۳ نو هغوئ قبر ته
ژوندی لاندې لاړل، سره د هغه هر څۀ چې هغوئ لرل. زمکه
په هغوئ باندې رابنده شوه او هغوئ فنا شول. ۳۴ هلته چې
څومره اِسرائیلیان وُو هغوئ چې کله د هغوئ ژړا واوریدله نو
هغوئ وتښتیدل. هغوئ چغې وهلې، ”تښتئ. زمکه به مونږ هم
تیر کړی.“ ۳۵ بیا مالِک خُدائ یو اور راولیږلو او هغه دوه
نیم سوه سړی یې وسوزول کومو چې خوشبوئی پیش کړې
وه.

د سرکشۍ دپاره کفاره

۳۶ بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، ۳۷ ”د هارون اِمام
زوئ اِلیعزر ته ووایه چې کوم سړی سوزیدلی دی چې د
هغوئ د اور لوښی لرې کړی او هغه سکارۀ دې د اور لوښو
نه لرې لرې وولی، ځکه چې د اور لوښی مقدس دی. ۳۸ کله
چې دا لوښی د مالِک خُدائ په قربانګاه باندې پیش کیدل نو

مقدس شول. نو د دې سرو د اور لوښی واخله کوم چې د
خپلې ګناه په وجه مړهٔ شوی دی، وې ټکوه نری نری پترى
شان ترې نه جوړ کړه او د قربانګاه پټولو دپاره سر ترې نه
جوړ کړه. دا به د بنی اِسرائیلو دپاره د خبردارئ يوه نښه
وی.“ ۳۹ نو اِلیعزر اِمام د اور لوښی واخستل او د ټکولو
دپاره يې ورکړل، د قربانګاه د پټولو د سر دپاره نری نری
پترى ترې نه جوړ کړے شول. ۴۰ دا د بنی اِسرائیلو دپاره
يو خبردارے وو چې څوک د هارون اولاد نهٔ وی نو بل غېر
سړے به قربانګاه ته نزدې نهٔ راځی د دې دپاره چې مالِک
خُدائ ته خوشبوئی وسوزوی. ګنې هغه به د قورح او د هغهٔ د
سړو په شان تباه شی. دا هر څهٔ هم هغه شان وشول چې
څنګه مالِک خُدائ اِلیعزر له د موسیٰ په ذریعه حُکم
ورکړے وو.

د حضرت هارون خلق بچ کول

۴۱ خو په ورپسې ورځ ټول قوم موسیٰ او هارون ته
وغورېدو او وې وئیل، ”تاسو د مالِک خُدائ خلق وژلی دی.“
۴۲ د هغې نه پس کله چې هغوئ ټول د موسیٰ او هارون
خِلاف راغونډ شوی وُو، چې هغوئ د خېمې طرف ته وکتل
نو وې لیدل چې ورېځې خېمه پټه کړې وه او د مالِک خُدائ
د حضور جلال راڅرګند شوے وو. ۴۳ موسیٰ او هارون
لاړل او د خېمې په مخکښې ودرېدل، ۴۴ او مالِک خُدائ
موسیٰ ته وفرمائیل، ۴۵ ”د دې خلقو نه لرې شه او زهٔ
سمدستی هغوئ تباه کوم.“ خو موسیٰ او هارون پړمخې
پرېوتل، ۴۶ او موسیٰ هارون ته وفرمائیل، ”خپل مجمر
واخله، د قربانګاه نه په کښې ژوندی سکارهٔ واچوه او په

سکارو باندې لړه خوشبوئی واچوه. بیا خلقو له په منډه لاړ شه او د هغوئ دپاره کفاره ادا کړه. زر شه. مالِک خُدائ په قهر دے او تباهی د مخکښې نه شروع شوې ده.“ ۴۷ هارون ته چې څنګه وئیلے شوی ؤو هم هغه شان یې وکړل، خپل د اور لوښے یې واخستلو او د راغونډو خلقو مینځ ته یې ورمنډه کړه. کله چې هغهٔ ولیدل چې تباهی شروع وه، نو هغهٔ خوشبوئی په سکارو واچوله او د خلقو دپاره یې کفاره ادا کړه. ۴۸ هغه د مړو او ژوندو په مینځ کښې ودرېدلو او تباهی بس شوه. ۴۹ کوم خلق چې مړهٔ شول هغوئ په شمېر کښې څوارلس زره او اووهٔ سوه کسان ؤو، دا د هغې نه علاوه ؤو کوم چې د قورح په سرکشئ کښې مړهٔ شوی ؤو.
۵۰ کله چې تباهی بس شوه، نو هارون د خیمې د دروازې په خولهٔ کښې موسىٰ ته راواپس شو.

د حضرت هارون امسا

۱۷ ۱ مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائیل چې، ۲ ”بنی اِسرائیلو ته ووایه چې تا له دولس امساګانې درکړی چې د هرې قبیلې د مشر نه یوه یوه وی. د هر سړی نوم د هغهٔ په امسا باندې ولیکه ۳ او په یوه امسا باندې د هارون نوم ولیکه چې کومه د لیوی قبیلې دپاره وی، د هرې قبیلې د مشر دپاره به یوه یوه امسا وی. ۴ دا امساګانې زما د حضور خیمې ته یوسه او د لوظ صندوق په مخکښې یې کېږده، چرته چې زهٔ تا سره مِلاوېږم. ۵ بیا چې ما کوم سړے خوښ کړے وی نو د هغهٔ امسا به زرغونه شی او زهٔ به ستا خِلاف د بنی اِسرائیلو دا هر وخت غورېدل بند کړم.“ ۶ نو موسىٰ

بنی اِسرائیلو ته وفرمائیل چې داسې وکړئ او د هغوئ هر یو
مشر هغهٔ له یوه امسا ورکړه، چې د هرې قبیلې دپاره یوه یوه
وه، دا ټولې دولس وې او په دې دولسو امساګانو کښې یوه
امسا د هارون وه. ۷ بیا موسیٰ هغه ټولې امساګانې په
خېمه کښې د مالِک خُدائ د لوظ صندوق په مخکښې
کېښودې. ۸ په ورپسې ورځ، کله چې موسیٰ خېمې ته دننه
لاړو، نو هغهٔ د هارون امسا ولیده چې د لیوی قبیلې دپاره وه،
هغه زرغونه شوې وه، دې غوټۍ او ګلونه کړی وُو او پاخهٔ
بادام یې نیولی وُو. ۹ موسیٰ ټولې امساګانې یوړې او بنی
اِسرائیلو ته یې وښودلې، هغوئ ورته وکتل او هر یو مشر
خپله امسا واپس واخستله. ۱۰ مالِک خُدائ موسیٰ ته
وفرمائیل، ”د هارون امسا واپس د لوظ صندوق په مخکښې
کېږده. باغیانو بنی اِسرائیلو ته به دا د نښې په توګه کېښودلے
شی، کهٔ د هغوئ غورېدل بند نهٔ شی نو هغوئ به مړهٔ شی.“
۱۱ موسیٰ هم هغه شان وکړل چې څنګه مالِک خُدائ حُکم
کړے وو. ۱۲ بنی اِسرائیلو موسیٰ ته وفرمائیل، ”مونږ برباد
یُو، تباه یُو. ۱۳ چې څوک هم د مالِک خُدائ خېمې ته نزدې
ورشی، نو هغه به مړ شی، نو مونږ خو ټول مرګ حال یُو.“

د اِمامانو او لیویانو ذمه واری

۱۸ ۱ مالِک خُدائ هارون ته وفرمائیل، ”تا ته، ستا
زامنو او لیویانو ته به خامخا د خپلو هغه بدو سزا مِلاو شی
چې د هغه جرم تعلق زما د حضور خېمې د خِدمت سره
وی، خو د اِمامت په خِدمت کښې د څهٔ ګناه سزا به صِرف
تا او ستا زامنو ته ملاویږی. ۲ د لیوی قبیلې خپل خپلوان

هم د ځان سره راوله، چې تا سره په کار کښې مدد وکړی، په هغه وخت کښې چې تهٔ او ستا زامن په خېمه کښې خِدمت کوی. ۳ هغوئ به ستا او د خېمې دپاره خپلې ذمه وارئ پوره کوی، خو هغوئ دې په مقدس ځائ کښې مقدس سامان او قربان ګاه ته نهٔ ور نزدې کېږی. کهٔ هغوئ داسې وکړل، نو تهٔ او هغوئ به ووژلے شئ. ۴ هغوئ به تا سره کار کوی او په خېمه کښې به د خِدمت خپلې ټولې ذمه وارئ پوره کوی، خو چې چا ته اجازت نهٔ وی نو هغه کس به تا سره خِدمت نهٔ شی کولے. ۵ يواځې تهٔ او ستا زامن به د مقدس ځائ او د قربان‌ګاه ذمه وارئ پوره کوئ، نو داسې به زهٔ بيا بنی اِسرائيلو ته نهٔ په قهر کېږم. ۶ زهٔ هغه څوک يم چا چې ستا خپلوان ليويان ستا دپاره د يوې تُحفې په توګه د بنی اِسرائيلو نه خوښ کړی دی. هغوئ ما ته وقف دی، چې هغوئ په خېمه کښې خپلې ذمه وارئ تر سره کړی. ۷ خو يواځې تهٔ او ستا زامن به د اِمامت هغه ذمه وارئ پوره کوئ کومې چې د قربان‌ګاه او د زيات مقدس ځائ سره تعلق لری. دا ستاسو ذمه وارئ دی، ځکه چې ما تاسو له د اِمامت تُحفه درکړې ده. هر څوک چې حقدار نهٔ وی او نزدې راشی نو هغه به ووژلے شی.“

د اِمامانو برخه

۸ مالِک خُدائ هارون ته وفرمائيل، ”ګوره، زهٔ تا له د زما ټولې خاص برخې درکوم چې د نذرانو په توګه دې نهٔ شی سوزولے. دا زهٔ تا او ستا اولاد له درکوم چې د هميشه دپاره ستاسو په حواله وی. ۹ هېرې مقدسې نذرانې کومې چې په قربان‌ګاه نهٔ سوزولے کېږی، هغه ستاسو دی، د غلې نذرانې،

د ګناه نذرانې، د ګناه د تاوان نذرانې. هر هغه څیز چې ما ته
د مقدسې نذرانې په توګه پېش کېږی هغه ستا او ستا د زامنو
دی. ۱۰ تاسو به خامخا دا څیزونه په یو مقدس ځائ کښې
خورئ او صِرف نران دا خوړلے شی، دا مقدس وګڼئ. ۱۱
د دې نه علاوه، اِسرائیلیان چې نورې خاص برخې ما ته پېش
کوی هغه به ستاسو وی. زۀ دا د راتلونکی ټولو وختونو دپاره
تا، ستا زامنو او ستا لوڼو له ورکوم. ستا د خاندان هر یو
کس چې پاک وی نو هغه دا خوړلے شی. ۱۲ زۀ د وړومبی
پېداوار بِهترینه حِصه تاسو له درکوم کومه چې اِسرائیلیان ما
ته هر کال پېش کوی لکه د زیتُونو تېل، مے او غله دانه. ۱۳
دا هر څۀ ستاسو دی. د ستاسو د خاندان هر یو کس چې
پاک وی نو هغه یې خوړلے شی. ۱۴ د بنی اِسرائیلو په مُلک
کښې چې هر څیز ما ته بغیر د څۀ شرط نه وقف شوے وی
نو هغه به ستاسو وی. ۱۵ هر یو وړومبے پېدا شوے ماشوم
یا څناور چې اِسرائیلیان یې ما ته پېش کوی هغه به ستاسو
وی. خو تاسو به خامخا هر وړومبے پېدا شوے ماشوم
واپس اخلئ او هر وړومبے پېدا شوے څناور به هم واپس
اخلئ کوم چې ناپاک وی. ۱۶ چې ماشومان د یوې میاشتې
شی نو هغوئ به په مقرر شوی قیمت یعنې په پینځو د سپینو
زرو سیکو باندې واپس اخستلے شی، دا به د منلے شوی
معیار په مطابق وی. ۱۷ خو د غواګانو، ګډو او چېلو
وړومبے پېدا شوے بچے به واپس نۀ شی اخستلے، دا به په
پوره توګه زما وی او دا به قربانیږی. وینه یې په قربانګاه
باندې وشیندئ او وازګه یې په اور تیارېدونکې نذرانې په توګه
وسوزوئ، د دې خوشبو په ما باندې ښۀ لګی. ۱۸ د دې
غوښه ستاسو ده، لکه د دې سینه او د خاص نذرانې

وروستنى پېښه. ۱۹ کومې خاص برخې چې اِسرائيليان ما ته پېش کوى هغه زۀ په راتلونکى ټولو وختونو کښې تا، ستا زامنو او ستا لوڼو له ورکوم، دا يو نۀ ماتېدونکے لوظ دے چې ما تا او ستا اولاد سره وکړو.“ ۲۰ مالِک خُدائ هارون ته وفرمائيل، ”تا ته به هيڅ جائيداد نۀ ملاويږى چې ستا ميراث شى او د بنى اِسرائيلو د مُلک هيڅ حِصه به تا ته نۀ حواله کيږى. زۀ مالِک خُدائ، ستا دپاره کافى يم.“

د ليويانو برخه

۲۱ مالِک خُدائ وفرمائيل، ”ما ليويانو له هره لسمه حِصه ورکړې ده کومه چې اِسرائيليان ما ته پېش کوى. دا د هغوئ دپاره زما د حضور د خېمې د خِدمت کولو مزدورى ده. ۲۲ نور به اِسرائيليان خېمې ته نۀ نزدې کيږى ګنې هغوئ به ځان له په خپله د مرګ سزا ورکوى. ۲۳ صرِف ليويان به د خېمې خيال ساتى او د دې پوره ذمه وارى به تر سره کوى. دا قانون به د همېشه دپاره ستاسو د اولاد دپاره هم وى. د بنى اِسرائيلو په مُلک کښې به ليويانو ته هيڅ زمکه نۀ ملاويږى چې خپله يې شى، ۲۴ ځکه چې ما هغوئ له لسمه حِصه ورکړې ده کومه چې اِسرائيليان ما ته د خاص برخې په توګه پېش کوى. نو دا ځکه ما هغوئ ته وفرمائيل چې د بنى اِسرائيلو په مُلک کښې به د هغوئ جائيداد نۀ وى.“

د ليويانو لسمه حِصه

۲۵ مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، ۲۶ چې ليويانو ته ووايه، ”کله چې تاسو د بنى اِسرائيلو نه لسمه حِصه اخلئ

کومه چې مالِک خُدائ تاسو له درکوی، نو تاسو به د دې
لسمه حِصه مالِک خُدائ ته د خاص برخې په توګه پېش
کوئ. ۲۷ دا خاص برخه به د هغې نذرانې برابره ګڼلے شی
کومه نذرانه چې زمیندار د نوی فصل او د انګورو د لنګرئ نه
د نوؤ شرابو نه پېش کوی. ۲۸ نو تاسو به مالِک خُدائ ته
یوه خاص برخه هم پېش کوئ کومه چې تاسو د بنی اِسرائیلو
د لسمې حِصې نه اخلئ. دا برخه به تاسو د مالِک خُدائ
دپاره هارون اِمام له ورکوئ. ۲۹ چې څۀ تاسو ته ملاوېږی
نو د هغې د ټولو نه ښۀ حِصه مالِک خُدائ له ورکوئ. ۳۰
نو هم داسې لیویانو ته دا اصُول وښایه. کله چې تاسو ښۀ
حِصه د نذرانې په توګه پېش کوئ نو دا به تاسو دپاره داسې
حساب شی لکه چې تاسو یې د خپل درمند یا د انګورو
لنګرئ نه ورکوئ. ۳۱ تاسو او ستاسو خاندان هغه پاتې
شوې برخه په هر ځائ کښې خوړلے شئ، ځکه چې دا
ستاسو د مقدسې خېمې د خِدمت مزدوری ده. ۳۲ کۀ چرې
تاسو د دې ښۀ حِصه مالِک خُدائ ته پېش کړې وی او بیا
تاسو دا خورئ نو تاسو ته به سزا نۀ ملاوېږی. هغه تحفې او
قربانیانې چې قوم یې راوړی لازمی ده چې مقدسې پاتې شی
خو کۀ د دې د پېش کولو نه مخکښې تاسو دې نه کومه برخه
وخوړه نو ویه وژلے شئ.“

د سرې غوا ایرې

۱۹ ۱ مالِک خُدائ موسیٰ او هارون ته وفرمائیل، ۲
”بنی اِسرائیلو ته دا اصُول وښایئ، چې هغوئ تاسو له یوه
سره غوا راولی چې لنګتون یې نۀ وی کړے او هیڅ عیب په

کښې نهٔ وی او يوې ورباندې هيڅکله هم نهٔ وی شوې، ۳ او هغوئ به هغه بيا اِلیعزر اِمام له ورکړی. هغه به د خېمو نه بهر بوتلے شی او د هغهٔ په مخکښې به حلاله کړے شی. ۴ اِلیعزر به بيا د هغې څهٔ وينه واخلی او د خپلې ګوتې سره به اووهٔ ځلې وينه خېمې ته مخامخ وشيندی. ۵ ټوله غوا، سره د څرمنې، غوښې، وينې او کولمو، به د اِمام په مخکښې وسوزولے شی. ۶ بيا به هغه د دِيار لرګے، څهٔ وېلنی او يو سور تار راوړی او دا به په اور کښې واچوی چرته چې غوا سوزيږی. ۷ د هغې نه پس، هغه به خپلې جامې ووينځی او غسل به وکړی، نو بيا هغه خېمو ته دننه راتلے شی، خو تر ماښامه پورې به ناپاک وی. ۸ چا چې غوا سوزولې وی نو هغه به خامخا خپلې جامې ووينځی او غسل به وکړی، خو هغه به هم تر ماښامه پورې ناپاک وی. ۹ بيا هغه سړے کوم چې پاک وی هغه به د غوا ايرې راغونډې کړی او د خېمو نه بهر په يو پاک ځائ کښې به يې کېږدی، هلته به دا ايرې د بنی اِسرائيلو د قوم دپاره ساتلے شی چې د ناپاکئ د لرې کولو اوبو تيارولو دپاره به استعماليږی. دا رسم به د ګناه د لرې کولو دپاره ادا کيږی. ۱۰ چا چې ايرې راټولې کړې وی هغه به خامخا خپلې جامې وينځی او تر ماښامه پورې به ناپاک وی. دا اصُول د راتلونکی ټولو وختونو دپاره دی، دا به د بنی اِسرائيلو او د پردی مُلک د خلقو دپاره وی چې د هغوئ سره اوسيږی.

د مړی سره لګېدل

۱۱ هر څوک چې د مړی سره ولګی نو هغه به اووهٔ ورځې ناپاک وی. ۱۲ هغه به خامخا په دريمه ورځ او په اوومه

ورځ خپل ځان د پاکوالی په اوبو باندې پاک کړی، نو هغه به
پاک شی. خو کهٔ هغه په دریمه ورځ او په اوومه ورځ باندې
خپل ځان پاک نهٔ کړی، نو هغه به پاک نهٔ وی. ۱۳ هر څوک
چې د مړی سره ولګی او خپل ځان پاک نهٔ کړی نو هغه به
ناپاک وی، ځکه چې په هغهٔ باندې د پاکوالی اوبهٔ نهٔ دی
شیندلے شوې. هغه د مالِک خُدائ د خېمې سپکاوے کوی
او هغه به نور د خُدائ پاک د خلقو نه نهٔ شی ګڼلے. ۱۴ کهٔ
یو سړے په خېمه کښې مړ شی، هر څوک چې د هغهٔ د مرګ
په وخت په خېمه کښې وی یا ورننوځی نو هغه به اووهٔ ورځې
ناپاک وی. ۱۵ په خېمه کښې هر لوښے چې سر ورباندې نهٔ
وی هغه به هم ناپاک وی. ۱۶ کهٔ څوک داسې کس له ګوتې
وروړی چې قتل شوے وی یا د کور نه بهر په خپل مرګ مړ
وی یا کهٔ څوک د بنی آدم هډُوکی یا قبر له ګوتې وروړی، نو
هغه به اووهٔ ورځې ناپاک وی. ۱۷ کومه غوا چې د ګناه د
لرې کولو دپاره سوزولے شوې وه د هغې نه لږې ایرې به د
ناپاکۍ لرې کولو دپاره واخستلے شی او په یو لوښی کښې به
واچولے شی او روانې اوبهٔ په کښې واچوئ. ۱۸ یو پاک
سړے به ویلنے واخلی، په اوبو کښې به یې ډُوب کړی او
اوبهٔ به په خېمه، د هغې په ټول سامان او په هغه خلقو
وشیندی چې کوم هلته وی او په هغه سړی باندې به اوبهٔ
وشیندی کوم چې د بنی آدم هډُوکی، مړی، یا قبر له ګوتې
وروړې وی. ۱۹ پاک سړے به په ناپاک سړی باندې په
دریمه او په اوومه ورځ باندې اوبهٔ وشیندی. او په اوومه ورځ
به هغه ناپاک سړے پاک کړی، د نمرپرېواتو په وخت د خپلو
جامو وینځلو او په ځان اوبهٔ اچولو نه پس به پاک شی. ۲۰
هر څوک چې ناپاک شوے وی او خپل ځان پاک نهٔ کړی نو

هغه به ناپاک پاتې شی، ځکه چې په هغهٔ باندې د پاکوالی اوبهٔ
نهٔ دی شیندلې شوې. هغه د مالِک خُدائ د خیمې سپکاوے
کوی او نور به د خُدائ پاک د خلقو نه نهٔ شی ګڼلے. ۲۱
تاسو به دا اصُول په راتلونکی ټولو وختونو کښې منئ. کوم
کس چې د پاکوالی اوبهٔ شیندی نو هغه به هم خامخا خپلې
جامې وینځی، هر څوک چې دې اوبو له ګوتې وروړی نو هغه
به تر ماښامه پورې ناپاک وی. ۲۲ یو ناپاک کس چې څهٔ
څیز له هم ګوتې وروړی نو هغه به ناپاک وی او نور هر څوک
چې هغه څیز له ګوتې وروړی نو هغه به هم تر ماښامه پورې
ناپاک وی.“

د بنی اِسرائیلو یو ځل بیا غورېدل

۲۰ ۱ په وړومبی میاشت کښې د اِسرائیلو ټول قوم د
صین صحرا ته راغلو او په قادِس کښې یې خیمې ولګولې.
مریم هلته مړه شوه او دفن شوه. ۲ چرته چې هغوئ خیمې
لګولې وې هلته اوبهٔ نهٔ وې، نو خلق په موسیٰ او هارون
باندې راغونډ شول ۳ او هغوئ وغورېدل چې، ”دا به ښهٔ
وے چې مونږ د خپلو بنی اِسرائیلو سره د مالِک خُدائ د
خیمې په مخکښې مړهٔ شوی وے. ۴ تاسو مونږ دې صحرا
ته د دې دپاره راوستلی یُو چې دلته د خپلو څاروو سره مړهٔ
شُو؟ ۵ تاسو مونږ ولې د مِصر نه راوویستلو او دې خراب
ځائ ته مو راوستلو چې دلته هیڅ هم نهٔ کیږی؟ نهٔ غله دانه،
نهٔ اینځر، نهٔ انګور او نهٔ انار شته. د څښلو اوبهٔ هم نشته.“
۶ موسیٰ او هارون د خلقو نه لرې لاړل او د خیمې د
دروازې په خولهٔ کښې ودرېدل. هغوئ پړمخې د عبادت دپاره

پرېوتل او د مالِک خُدائ د حضور جلال هغوئ ته راڅرګند
شو. ۷ مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، ۸ ”هغه امسا
واخله چې کومه د لوظ صندوق مخې ته ده او بيا تهٔ او
هارون ټول قوم راغونډ کړئ. هلته د هغوئ ټولو په مخکښې
هغه ګټ ته ووايه او د هغې نه به اوبهٔ راوځى. نو داسې تهٔ به
د خلقو دپاره د ګټ نه اوبهٔ راوباسې او هغوئ او د هغوئ
څناور به يې وڅښى.“ ۹ موسىٰ لاړو او امسا يې
راواخستله، چې څنګه مالِک خُدائ حُکم کړے وو. ۱۰
موسىٰ او هارون د ګټ په مخکښې ټول قوم راغونډ کړو او
موسىٰ وفرمائيل، ”اے باغيانو واورئ. ولې مونږ ستاسو
دپاره د دې ګټ نه اوبهٔ راوباسو څۀ؟“ ۱۱ بيا موسىٰ امسا
پورته کړه او دوه ځله يې هغه ګټ پرې ووهلو او ډېرې زياتې
اوبهٔ ترې نه راووتلې او ټولو خلقو او څناورو وڅښلې. ۱۲
خو مالِک خُدائ موسىٰ او هارون ته وفرمائيل، ”تاسو په ما
ايمان نۀ لرلو چې زما مقدس طاقت مو د بنى اِسرائيلو په
مخکښې څرګند کړے وے، نو اوس تاسو به هغوئ هغه مُلک
ته بوتۀ ځئ چې ما يې د ورکولو وعده کړې ده.“ ۱۳ د دې
ځائ نوم د مريبه اوبهٔ شو، ځکه چې بنى اِسرائيلو د مالِک
خُدائ خِلاف شکايت وکړو او هغۀ ورته هلته وښودل چې
هغه مقدس دے.

د ادوم بادشاه بنى اِسرائيل تېرېدو ته نۀ پرېښودل

۱۴ موسىٰ د قادِس نه ادومى بادشاه له پيغام وړُونکى وليږل.
هغوئ ورته ووئيل، ”دا پيغام ستاسو د خپلوانو، د بنى
اِسرائيلو د طرف نه دے. تاسو ته پته ده چې په مونږ کوم
تکليفونه تېر شوى دى، ۱۵ چې زمونږ پلار نيکۀ څنګه مِصر

ته لاړل، هلته مونږ ډېر وخت اوسېدلو. مِصريانو زمونږ د پلار
نيکهٔ او زمونږ سره بد سلوک کولو، ۱۶ او مونږ مالِک
خُدائ ته فرياد وکړو. او هغهٔ زمونږ فرياد واورېدو او يوه
فرښته يې راولېږله، چې د مِصر نه يې راوويستلو. اوس مونږ
ستاسو د علاقې سره نزدې په يو ښار قادِس کښې يُو. ۱۷
تاسو مِهربانی وکړئ او مونږ پرېږدئ چې ستاسو د مُلک نه
تېر شُو. مونږ او زمونږ څاروی به د لارې نه يو خوا بل خوا
نهٔ اوړُو، نهٔ به ستاسو پټو يا د انګورو باغونو ته ورننوځُو او نهٔ
به ستاسو د کُوهو نه اوبهٔ څښو. مونږ به په هغه لويه لاره
روان يُو او ستاسو علاقې نه به ووځُو.“ ۱۸ خو ادوميانو
ورته ووئيل، ”تاسو د دې ځائ نه نهٔ شئ تېرېدلے. کهٔ تاسو
داسې وکړل، مونږ به راووځُو او په تاسو به حمله وکړُو.“
۱۹ بنی اِسرائيلو ووئيل، ”مونږ په لويه لاره روان يُو او کهٔ
مونږ او زمونږ څاروو ستاسو اوبهٔ وڅښلې، نو مونږ به د هغې
پيسې درکړُو. مونږ صِرف ستاسو په مُلک کښې تېرېدل
غواړُو نور هيڅ هم نه.“ ۲۰ خو ادوميانو بيا ووئيل، ”تاسو مهٔ
تېرېږئ.“ او هغوئ د يو طاقتور لښکر سره په بنی اِسرائيلو
باندې حملې دپاره راغلل. ۲۱ ځکه چې ادوميانو بنی
اِسرائيل په خپله علاقه کښې تېرېدو ته نهٔ پرېښودل، نو بنی
اِسرائيل په بله لار لاړل.

د حضرت هارون مرګ

۲۲ د بنی اِسرائيلو ټول قوم د قادِس نه لاړل او د حُور غرهٔ
ته ورسېدل، ۲۳ چې د ادوم په سرحد باندې دے. هلته مالِک
خُدائ موسیٰ او هارون ته وفرمائيل، ۲۴ ”هارون به هغه
مُلک ته ورننه نهٔ وځي د کوم چې ما بنی اِسرائيلو له د

ورکولو وعده کړې ده، هغه به مړ شی، ځکه چې په مريبه
کښې تاسو زما د حُکم نه بغاوت کړے وو. ۲۵ هارون او د
هغهٔ زوئ اِلیعزر بره د حُور غرهٔ ته بوځه، ۲۶ او هلته د
هارون نه د اِمامانو لِباس وباسه او اِلیعزر ته يې ورواچوه.
هارون به هلته مړ شی.“ ۲۷ موسیٰ هم هغه شان وکړل چې
څنګه مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو. هغوئ د ټول قوم په
مخکښې د حُور غرهٔ ته وختل، ۲۸ او موسیٰ د هارون نه د
اِمامانو لِباس وويستلو او اِلیعزر ته يې ورواغوستلو. هارون
هلته د غرهٔ په سر باندې مړ شو او موسیٰ او اِلیعزر د غرهٔ نه
راکوز شول. ۲۹ د اِسرائيلو ټول قوم ته پته ولګېده چې
هارون مړ دے او دېرش ورځې هغوئ د هغهٔ په غم غمژن وُو.

د بنی اِسرائيلو کنعانيانو له شکست ورکول

۲۱ ۱ کله چې د کنعان په جنوبی حِصه کښې د عراد
بادشاه واورېدل چې بنی اِسرائيل د اتهارِم په لاره راروان دی،
نو هغهٔورباندې حمله وکړه او څهٔ يې ترې نه ونيول. ۲ بيا
بنی اِسرائيلو د مالِک خُدائ سره دا وعده وکړه، ”کهٔ تهٔ مونږ
په دې خلقو بريالی کړې، نو مونږ به د هغوئ ښارونه پوره
تباه کړُو او تا ته به وقف شی.“ ۳ مالِک خُدائ د هغوئ
آواز واورېدو او په کنعانيانو يې بريالی کړل. نو بنی اِسرائيلو
هغوئ او د هغوئ ښارونه تباه کړل او په هغه ځائ يې حُرمه
نوم کېښودو.

د پيتلو مار

۴ بنی اِسرائيليان د حُور غرهٔ نه د بحرِقُلزم په لار روان

شول چې د ادوم نه ګېرچاپېره مزل وکړی. خو په لاره کښې
خلق ډېر بې‌صبره شول ۵ او د خُدائ پاک او موسیٰ
خِلاف يې خبرې شروع کړې. هغوئ ووئيل، ”تاسو مونږ ولې
د مِصر نه راوويستلو د دې دپاره څۀ چې په دې صحرا کښې
مړۀ شُو، چرته چې نۀ روټئ شته او نۀ اوبۀ شته؟ نور مونږ دا
بې‌کاره خوراک نۀ شُو برداشت کولے.“ ۶ بيا مالِک
خُدائ په خلقو باندې زهريله ماران راولېږل او ډېر اِسرائيليان
يې وچيچل او مړۀ شول. ۷ خلق موسیٰ له راغلل او ورته
يې ووئيل، ”مونږ دا ګناه کړې ده چې د مالِک خُدائ او ستا
خِلاف مو خبرې کړې دی. نو مالِک خُدائ ته سوال وکړه
چې دا ماران لرې کړی.“ نو موسیٰ د خلقو دپاره دُعا وکړه.
۸ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل چې د يو زهريله مار
نمونه جوړه کړه او په يوه ډاګه يې ولګوه، نو هر څوک چې
چيچلے شوے وی او هغې ته وګوری نو روغ به شی. ۹ نو
موسیٰ د پيتلو نه مار جوړ کړو او په يوه ډاګه باندې يې
ولګولو. هر څوک به چې چيچلے شوے وو او هغۀ به د پيتلو
مار ته وکتل نو ژوندے به پاتې شو.

د بنی اِسرائيلو موآب ته سفر

۱۰ اِسرائيليان وړاندې لاړل او په اوبوت کښې يې خيمې
ولګولې. ۱۱ چې د هغه ځائ نه لاړل نو د موآبيانو د علاقې
نمرخاتۀ طرف ته د عی عباريم په صحرا کښې يې خيمې
ولګولې. ۱۲ بيا هغوئ د زرد په وادۍ کښې خيمې ولګولې.
۱۳ هغوئ د هغه ځائ نه بيا لاړل او د ارنون د سيند نه
پورې غاړه يې خيمې ولګولې په هغه صحرا کښې چې د
اموريانو د علاقې پورې خوره وه. ارنون د موآبيانو او

اموريانو په مينځ کښې د حد پوله وه. ۱۴ نو دا ځکه د مالِک
خُدائ د جنګونو په کِتاب کښې ليکلى دى، ”د سوفه په علاقه
کښې د واهيب ښار او هغه واديانې، د ارنون سيند، ۱۵ د
واديانو ژور ځايونه چې د عار ښار پورې خوارۀ دى او چې د
موآب د حد پولې ته رسيږى.“ ۱۶ د هغې ځائ نه هغوئ هغه
کوهى له لاړل چې د بير په نامه ياديږى، دا هغه کوهے دے
چې مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، ”خلق راغونډ کړه او
زۀ به هغوئ له اوبۀ ورکړم.“ ۱۷ په هغه وخت بنى اِسرائيلو
دا سندره ووئيله، ”کُوهو، خپلې اوبۀ راوباسئ، مونږ ورته يوه
سندره وايو. ۱۸ کوهے شهزادګانو کنستلے دے او د خلقو
د مشرانو سره د بادشاهىٔ د امسا سره او د هغوئ د
امساګانو سره.“ هغوئ د صحرا نه متنه ته لاړل، ۱۹ او د
هغې ځائ نه نحلىاِيل ته او د نحلىاِيل نه بامات ته لاړل، ۲۰
او د بامات نه د موآبيانو په علاقه کښې وادىٔ ته لاړل، د پِسګه
د غرۀ د سر نه لاندې، چې مخ يې صحرا ته دے.

په سيحون بادشاه او عوج بادشاه باندې فتح مونده

۲۱ بيا بنى اِسرائيلو د اموريانو بادشاه سيحون ته پېغام
وړُونکى ولېږل چې ورته ووائى، ۲۲ ”مونږ پرېږده چې ستا په
مُلک کښې تېر شُو. او مونږ او زمونږ څاروى به د لارې نه نۀ
اوړُو او نۀ به ستاسو پټو او د انګورو باغونو ته ځُو او مونږ به
ستاسو د کُوهو نه اوبۀ نۀ څښو، په لويه لاره به سيدها روان
يُو چې ستاسو علاقې نه ووځُو.“ ۲۳ خو سيحون بنى
اِسرائيلو له اجازت نۀ ورکولو چې د هغۀ د علاقې نه تېر شى.
هغۀ خپل ټول لښکر راجمع کړو او په صحرا کښې يهض ته
ووتل او په بنى اِسرائيلو يې حمله وکړه. ۲۴ خو بنى اِسرائيلو

په جنګ کښې ډېر دشمنان ووژل او د ارنون سيند نه واخله
تر يبوق سيند پورې زمکه يې ترې نه ونيوله، خو د يبوق نه
وروستو د عمونيانو د علاقې د حد پوله ډېره مضبوطه وه.
۲۵ نو بنى اِسرائيلو د اموريانو ټول ښارونه چې په هغوئ
کښې حسبون او ګېرچاپېره کلى هم شامل وو ونيول او بيا
هغوئ هلته اوسېدل. ۲۶ حسبون د اموريانو د بادشاه
سيحون مرکزى ښار وو، سيحون د موآب پخوانى بادشاه
خِلاف جنګ کړے وو او د ارنون سيند پورې د هغۀ ټوله
زمکه يې نيولې وه. ۲۷ نو دا ځکه شاعران وائى، ”د سيحون
بادشاه ښار ته، حسبون ته راشه، مونږ دا آباد او ودان
غواړُو. ۲۸ يوه ورځ د دې ښار حسبون نه د سيحون لښکر
د اور په شان لاړو، هغوئ په موآب کښې د عار ښار وران
کړو او د پاسنى ارنون غرونه يې درې وړې کړل. ۲۹ د
موآب خلقو ستاسو دپاره دا څومره خرابه خبره ده. د
کموس عبادت کوونکو تاسو تباهئ له راوستلے شوى يئ.
ستاسو خُدائ خلق مهاجر جوړ کړى دى او ستاسو ښځې د
اموريانو د بادشاه قېديانې شوې دى. ۳۰ خو د هغوئ اولاد
تباه شوے دے، د حسبون نه واخله تر ديبون پورې، د نشيم
نه واخله تر نفح پورې، چې ميدبا ته نزدې دے.“ ۳۱ نو
اِسرائيليان د اموريانو په علاقه کښې ديره شول، ۳۲ او
موسىٰ کسان ولېږل چې په يعزير ښار باندې حمله کولو
دپاره ښۀ لاره معلومه کړى. بنى اِسرائيلو دا او ګېرچاپېره
ښارونه ونيول او چې کوم اموريان هلته اوسېدل هغه يې
وشړل. ۳۳ بنى اِسرائيل راوګرځېدل او د بسن په لاره لاړل
او د بسن بادشاه عوج د خپل لښکر سره راووتلو چې په
ادرعى کښې په هغوئ باندې حمله وکړى. ۳۴ مالِک خُدائ

موسیٰ ته وفرمائيل، ”د هغۀ نه مۀ يرېږه. زۀ به تا په هغۀ
باندې، د هغۀ په ټولو خلقو او د هغۀ په مُلک باندې بريالے
کړم. د هغۀ سره هم هغه شان کار وکړه لکه څنګه چې دې
سيحون سره کړے وو، سيحون چې په حسبون کښې د
اموريانو بادشاه وو.“ ۳۵ نو بنی اِسرائيلو عوج، د هغۀ زامن
او د هغۀ ټول خلق ووژل، هيڅ څوک يې ژوندی پرې نۀ ښودل
او بيا هغوئ د هغۀ مُلک ونيولو.

د موآب بادشاه د بلعام راغوښتل

۲۲ ۱ بنی اِسرائيلو مخکښې سفر کولو او د موآب په
مېدانونو کښې يې د اُردن پورې غاړه يريحو ته مخامخ خېمې
ولګولې. ۲ کله چې د موآب بادشاه د صفور زوئ بلق خبر
شو چې بنی اِسرائيلو په اموريانو باندې څۀ کړی وُو او بنی
اِسرائيل څومره بېشمېره وُو، ۳ نو په هغۀ او د هغۀ په ټولو
خلقو د يرې نه وېښتۀ نيغ ودرېدل. ۴ موآبيانو د ميديانيانو
مشرانو ته ووئيل، ”زر به دا لښکر زمونږ ګېرچاپېره هر څۀ
تباه کړی، لکه چې يو آزاد غوَيے په ګياه ورګډ شی.“ نو بلق
بادشاه ۵ پيغام وړُونکی ولېږل چې د بعور زوئ بلعام
راوغواړی، چې هغه د فرات د سيند سره نزدې په پتور کښې
وو. هغوئ هغۀ له د بلق نه دا پيغام راوړو، ”زۀ غواړم چې تۀ
خبر شې چې د مِصر نه يو لوئ قوم راغلے دے، هغوئ د
زمکې مخ پټ کړے دے او وائی چې زمونږ مُلک قبضه
کړی. ۶ هغوئ زمونږ نه طاقتور دی، نو زۀ درته مِنت کوم
چې زما دپاره په هغوئ لعنت ووايه. نو کېدے شی چې هغوئ
له شکست ورکړو او د مُلک نه يې وشړُو. ما ته پته ده چې

تاسو د چا دپاره برکت غواړئ نو هغه برکت مومی او چې په
چا لعنت ووايئ نو هغه لعنتی شی.“ ⁽٧⁾ نو د موآبيانو او
ميديانيانو مشرانو د لعنت غوښتلو قيمت واخستلو او بلعام له
لاړل او د بلق پېغام يې ورته واورولو. ⁽٨⁾ بلعام هغوئ ته
ووئيل، ”تاسو نن شپه دلته تېره کړئ او چې مالِک خُدائ ما
ته څۀ هم ووائی نو هغه به سبا زۀ تاسو ته ووايم.“ نو د
موآبيانو مشران د بلعام سره ايسار شول. ⁽٩⁾ خُدائ پاک
بلعام ته څرګند شو او ورته يې وفرمائيل، ”دا تا سره خلق
څوک دی؟“ ⁽١٠⁾ هغۀ خُدائ پاک ته وفرمائيل، ”د موآب
بادشاه بلق هغوئ ما له رالېږلی دی، هغوئ وائی چې ⁽١١⁾
کوم خلق چې د مِصر نه راغلی دی هغوئ د ټولې زمکې مخ
پټ کړے دے. هغه ما ته وائی چې د هغۀ دپاره په هغوئ
لعنت ووايم، نو هغه به شکست ورکړی او ويه يې شړی.“
⁽١٢⁾ خُدائ پاک بلعام ته وفرمائيل، ”تۀ د هغوئ سره مۀ ځه
او بنی اِسرائيلو دپاره لعنت مۀ غواړه، ځکه چې ما هغوئ له
برکت ورکړے دے.“ ⁽١٣⁾ په ورپسې سحر بلعام د بلق پېغام
وړونکو له ورَغلو او ورته يې ووئيل، ”واپس خپل مُلک ته لاړ
شئ، مالِک خُدائ زۀ تاسو سره تلو نه منع کړے يم.“ ⁽١٤⁾ نو
د موآب مشران واپس بلق له لاړل او هغۀ ته يې ووئيل چې
بلعام د هغوئ سره د راتلو نه اِنکار وکړو. ⁽١٥⁾ نو بلق نور
مشران ورولېږل، چې هغوئ د مخکښنو نه زيات او ډېر
عزتمند وُو. ⁽١٦⁾ هغوئ بلعام له ورغلل او د بلق دا پېغام يې
ورته واورولو، ”زۀ ستا مِنت کوم چې تۀ به خامخا ما له
راځې. ⁽١٧⁾ زۀ به تا له لوئ اِنعام درکړم او چې تۀ څۀ هم
وائې نو زۀ به يې کوم. خو لږ راشه او په دې خلقو زما د
خاطره لعنت ووايه.“ ⁽١٨⁾ خو بلعام جواب ورکړو، ”کۀ بلق

د خپل محل تول سپین زر او سرۀ زر هم ما له راکړی، نو زۀ
به د خپل مالِک خُدائ د یوې وړې نه وړې خبرې نافرمانی
هم ونۀ کړم. ١٩ خو نن تاسو مونږ سره شپه وکړئ، نو زۀ
به پته ولګوم چې مالِک خُدائ ما ته نور څۀ فرمائیل غواړی
او کۀ نه.“ ٢٠ په هغه شپه خُدائ پاک بلعام ته څرګند شو او
ورته یې وفرمائیل، ”کۀ چرې دا سړی تا له راغلل او درته یې
ووئیل چې مونږ سره لاړ شه، نو بیا ځان تیار کړه او ورسره
لاړ شه، خو هغه څۀ کوه چې څۀ درته زۀ وایم.“ ٢١ نو په بل
سحر بلعام خپله خره کته کړه او د موآبیانو د مشرانو سره
لاړو.

په بلعام او د هغۀ په خرې باندې د یوې فرښتې پیښېدل

٢٢ خُدائ پاک د بلعام په تلو غصه وو. بلعام په خپله خره
سور وو او ور سره دوه خِدمتګاران روان وُو، نو د مالِک
خُدائ فرښته ورته په لاره کښې ودرېدله چې هغه ودروی.
٢٣ کله چې خرې د مالِک خُدائ فرښته ولیده چې په لاره
کښې ولاړه وه او په لاس کښې یې تُوره نیولې وه، نو خرې
لاره پرېښودله او پټو ته لاړه. بلعام خره ووهله او واپس یې
لارې ته راوستله. ٢٤ بیا د مالِک خُدائ فرښته ورته هلته
ودرېدله چرته چې د دوو انګورو باغونو په مینځ کښې لار
تنګه وه او دواړو طرفونو ته یې د کاڼو دېوال وو. ٢٥ کله
چې خرې د مالِک خُدائ فرښته ولیده، نو خره دېوال ته ښۀ
ورنزدې شوه او د بلعام پښه یې د دېوال سره راښکله. بلعام
بیا خره ووهله. ٢٦ د مالِک خُدائ فرښته یو ځل بیا مخکښې
لاړه، په داسې یو تنګ ځائ کښې ودرېدله چرته چې لاره

دومره تنګه وه چې د اخوا ديخوا کېدو ځائ نۀ وو. ۲۷ دا
ځل، چې کله خرې فرښته وليده، نو هغه څملاسته. بلعام
غصه شو او د امسا سره د خرې په وهلو يې شروع وکړه.
۲۸ بيا مالِک خُدائ خرې له د خبرو کولو طاقت ورکړو او
خرې بلعام ته ووئيل، ”ما تا سره څۀ بد کړى دى؟ تا زۀ دا
درې ځلې ولې ووهلم؟“ ۲۹ بلعام ورته ووئيل، ”ځکه چې تا
زما نه کم عقل جوړ کړے دے. کۀ زما سره تُوره وے، نو ما
به تۀ وژلې وې.“ ۳۰ خرې ورته ووئيل، ”ولې زۀ څۀ هغه
خره نۀ يم چې په کومه باندې تا ټول عُمر سورلى کړې ده؟
مخکښې ما کله تا سره داسې کار کړے دے؟“ نو هغۀ ورته
ووئيل، ”نه.“ ۳۱ بيا مالِک خُدائ بلعام ته فرښته څرګنده
کړه چې هلته د خپلې تُورې سره ولاړه وه، او بلعام ټيټ شو
او سر يې په زمکه ولګولو. ۳۲ د مالِک خُدائ فرښتې هغۀ ته
وفرمائيل، ”تا دا درې ځلې خپله خره ولې ووهله؟ زۀ ستا د
ودرولو دپاره راغلې يم، ځکه چې تۀ څۀ کوې هغه زما خِلاف
دى. ۳۳ خو ستا خرې زۀ وليدم او زما نه درې ځلې
واوړېدله. کۀ هغه ګرځېدلے نۀ وے، نو ما به تۀ وژلے وے
او هغه خره به مې ژوندۍ پرېښې وه.“ ۳۴ بلعام د مالِک
خُدائ فرښتې ته ووئيل، ”ما ګناه کړې ده. ما ته پته نۀ وه چې
تۀ زما د ايسارولو دپاره په لاره کښې ولاړه يې، خو کۀ ستا
خوښه نۀ وى نو زۀ به نۀ ځم او واپس به خپل کور ته لاړ
شم.“ ۳۵ خو فرښتې ورته وفرمائيل، ”د دې سړو سره لاړ
شه، خو صِرف هغه څۀ وايه څۀ چې زۀ درته وايم.“ نو بلعام
د بلق د مشرانو سره لاړو.

د بلق بادشاه د بلعام سره مِلاویدل

٣٦ کله چې بلق خبر شو چې بلعام راروان دے، نو هغه
ورَغلو چې په عار کښې ورسره مِلاو شی، دا ښار د ارنون د
سیند سره د موآب په سرحد باندې وو. ٣٧ بلق هغهٔ ته
ووئیل، ”ما چې په وړومبی ځل تهٔ راوغوښتلې نو ولې رانهٔ
غلې؟ ستا خیال دا وو څهٔ چې زهٔ تا له اِنعام نهٔ شم
درکولے؟“ ٣٨ بلعام ورته وفرمائیل، ”ولې زهٔ تا له رانهٔ غلم؟
زهٔ چې څهٔ وئیل غواړم نو د هغې اختیار نهٔ لرم. زهٔ به صِرف
هغه وایم چې څهٔ خُدائ پاک ما ته فرمائی.“ ٣٩ نو بلعام د
بلق سره قِریَت‌حُصات ته لاړو، ٤٠ چرته چې بلق څاروی
او ګډې حلال کړل او څهٔ غوښه یې بلعام او هغه مشرانو له
ورکړه چې د هغهٔ سره وُو.

د بلعام وړومبے پیغام

٤١ په ورپسې سحر بلق بلعام بره باموت‌بعل ته بوتلو او هلته
نه ورته څهٔ اِسرائیلیان ښکاره شول.

٢٣ ١ بلعام بلق ته ووئیل، ”دلته زما دپاره اووهٔ
قربان‌ګاه جوړې کړه او ما له اووهٔ غوَیی او اووهٔ ګډان
راوله.“ ٢ بلق هم هغه شان وکړل چې څنګه بلعام وئیلی
وُو، هغهٔ او بلعام یو غوَیے او یو ګډ په هره یو قربان‌ګاه
باندې پیش کړل. ٣ بیا بلعام بلق ته ووئیل، ”دلته د خپلې
سوزېدونکې نذرانې سره ایسار شه نو زهٔ ځم چې وګورم چې
مالِک خُدائ ما ته راڅرګندېږی او کهٔ نه. چې هغه ما ته څهٔ

هم ووائی نو زۀ به تا ته ووایم.“ نو هغه یو خوشی غر ته لاړو،
۴ او خُدائ پاک هغۀ ته راڅرګند شو. بلعام ورته
وفرمائیل، ”ما اووۀ قربان‌ګاه جوړې کړې دی او یو غوَیے او
یو ګډ مې په هره یوه باندې پېش کړل.“ ۵ مالِک خُدائ
بلعام ته د وئیلو دپاره خبرې وښودلې او واپس یې بلق له
ولیږلو چې هغۀ ته د هغۀ پېغام ورسوی. ۶ نو هغه واپس
لاړو او وې لیدل چې بلق د خپلې سوزېدونکې نذرانې سره
ولاړ وو او د موآب ټول مشران ورسره وُو. ۷ بلعام دا
پېغام ورکړو، ”د موآب بادشاه بلق زۀ راوستلے یم د آرام نه،
د نمرخاتۀ غرونو نه. هغۀ ووئیل چې، راشه او زما دپاره
ووایه. په بنی اِسرائیلو باندې لعنت ووایه. ۸ زۀ پرې څنګه
لعنت وایم چې هغوئ خُدائ پاک نۀ وی لعنتی کړی، چې
مالِک خُدائ په څۀ اِلزام نۀ وی لګولے نو زۀ پرې څنګه اِلزام
ولګوم؟ ۹ د لوړو کاڼو نه زۀ هغوئ ګورم، د غرونو نه زۀ
هغوئ وینم. هغوئ هغه خلق دی چې یواځې ژوند تېروی،
هغوئ ته پته ده چې دوئ د نورو قومونو نه بختور دی. ۱۰ د
یعقوب اولاد د شګو په شان دے، څوک داسې شته چې شګې
وشمېری؟ پرېږده چې زۀ مړ شم د خُدائ پاک د خلقو په
شان، پرېږده چې د صادقانو په شان په آرام مړ شم.“ ۱۱ بیا
بلق بلعام ته ووئیل، ”دا تا څۀ وکړل؟ ما تۀ د دې دپاره
راوستلے یې چې زما په دشمنانو لعنت ووائې، خو تا د
هغوئ دپاره صِرف برکت غوښتلے دے.“ ۱۲ هغۀ جواب
ورکړو، ”زۀ به صِرف هغه څۀ وایم څۀ چې مالِک خُدائ ما
ته وائی.“

د بلعام دویم پیغام

۱۳ بیا بلق بلعام ته ووئیل، ”ما سره یو بل ځائ ته لاړ شه
چې د هغه ځائ نه صرف لږ شان اِسرائیلیان ښکاری. او د
هغه ځائ نه تهٔ په هغوئ لعنت ووایه.“ ۱۴ بلق، بلعام د پِسګه
د غرهٔ په سر د ضُوفیم پټی ته بوتلو. هغهٔ هلته هم اووهٔ
قربانګاه جوړې کړې او یو غوَیے او یو ګډ یې په هره یوه
باندې پېش کړو. ۱۵ بلعام بلق ته ووئیل، ”د خپلې
سوزېدونکې نذرانې سره ودرېږه او هلته به خُدائ پاک ما ته
راڅرګند شی.“ ۱۶ مالِک خُدائ بلعام ته راڅرګند شو، ورته
یې فرمائیل چې دا خبرې به کوې او واپس یې بلق ته ولېږلو
چې هغهٔ ته دا پیغام ورسوی. ۱۷ نو هغه واپس لاړو او وې
لیدل چې بلق د خپلې سوزېدونکې نذرانې سره ولاړ وو او د
موآب مشران هم ورسره وُو. بلق ترې نه تپوس وکړو چې
مالِک خُدائ څهٔ فرمائیلی دی، ۱۸ او بلعام دا پیغام ورکړو،
”د صفور زویه بلقه پاڅه، او چې زهٔ درته څهٔ وایم هغه واوره.
۱۹ خُدائ پاک د بنی آدم په شان نهٔ دے، چې دروغ ووائی،
هغه بنی آدم نهٔ دے چې خپله فیصله بدله کړی. هغه چې
کومه وعده وکړی، نو هغه پوره کوی، هغه چې څهٔ وائی، نو
هغه کوی. ۲۰ ګوره، ما ته حُکم مِلاو شو چې د هغوئ دپاره
برکت وغواړم، او چې کله خُدائ پاک برکت ورکړی، نو زهٔ
برکت واپس نهٔ شم اخستلے. ۲۱ زهٔ د بنی اِسرائیلو په
راتلونکی وخت پوهېږم په هغوئ به څهٔ بدبختی یا مصیبت نهٔ
راځی. مالِک خُدائ د هغوئ خُدائ پاک د هغوئ مل دے،
هغوئ اِعلان کوی چې هغه یې بادشاه دے. ۲۲ خُدائ پاک
هغوئ د مِصر نه راویستلی دی، هغوئ د یو ځنګلی غوَیی په

شان طاقت لرى. ۲۳ نۀ داسې جادو شته او نۀ داسې کوډې
شته، چې د بنى اِسرائيلو په قوم باندې وشى. خلق به اوس د
بنى اِسرائيلو په حقله ووائى، ګورئ، خُدائ پاک د هغوئ
دپاره څۀ کړى دى. ۲۴ د بنى اِسرائيلو قوم د يو تکړه ازمرى
په شان دے، چې د شلولو او خرابولو نه مخکښې په آرام نۀ
کښېنى، چې ترڅو يې د ښکار کړے شوى څيز وينه نۀ وى
څښلې.“ ۲۵ بيا بلق بلعام ته ووئيل، ”تا په بنى اِسرائيلو
باندې د لعنت وئيلو نه اِنکار کړے دے، خو ګوره چې برکت
هم ورله ونۀ غواړې.“ ۲۶ بلعام جواب ورکړو، ”ما تا ته نۀ
دى وئيلى څۀ چې زۀ به هم هغه شان کوم څۀ چې مالِک
خُدائ ما ته فرمائيلى دى؟“

د بلعام دريم پېغام

۲۷ بلق ووئيل، ”ما سره لاړ شه او زۀ به تا يو بل ځائ ته
بوځم. کېدے شى چې د خُدائ پاک خوښه وى چې په هغوئ
باندې زما دپاره د هغه ځائ نه لعنت ووائې.“ ۲۸ نو هغۀ
بلعام د فعور غرۀ سر ته بوتلو چې صحرا ته مخامخ دے. ۲۹
بلعام هغۀ ته ووئيل، ”دلته زما دپاره اووۀ قربانګاه جوړې
کړه او اووۀ غويى او اووۀ ګډان ما له راوله.“ ۳۰ بلق هم
هغه شان وکړل چې څنګه يې وئيلى وُو او يو غويے او يو ګډ
يې په هره يوه قربانګاه باندې پېش کړل.

۲۴ ۱ نو بلعام ته دا پته ولګېده چې د مالِک خُدائ رضا
دا وه چې بنى اِسرائيلو له برکت ورکړى، نو هغه فال کتلو له
لا نۀ ړو، لکه چې مخکښې تلے وو. هغه د صحرا په طرف

روان شو ۲ او اِسرائیلیان یې ولیدل چې قبیله په قبیله یې
خېمې لګولې وې. نو د خُدائ پاک روح په هغهٔ باندې راغلو،
۳ او هغهٔ دا پېغام ورکړو، ”د بلعام د بعور د زوئ دا دے
پېغام، او د دې سړی خبرې رښتونی دی، ۴ د خُدائ پاک
خبرې څوک اوری. په غړېدلو سترګو راباندې جذبه غالبه
شوه د قادر خُدائ د طرف نه ما یوه رویا یعنې په وېښه
خوب ولیدو. ۵ د بنی اِسرائیلو خېمې ښائسته دی، ۶ د
کجورو اوږدو قطارونو په شان یا د سیند د غاړې د باغونو په
شان، د مالِک خُدائ کَرلی عُود په شان یا د اوبو په غاړه د
دِیار په شان. ۷ دا به په اوبو مړې شی او د هغوئ اولاد به
لکه د زیاتو اوبو په شان وی. د هغوئ بادشاه به د اجاج نه
لوئ وی، او د هغهٔ بادشاهی به اوچته وی. ۸ خُدائ پاک
هغوئ د مِصر نه راوویستل، په هغوئ کښې د ځنګلی غوَیی په
شان طاقت شته، هغوئ خپل دشمنان تباه کوی، د هغوئ
هډُوکی ماتوی او په غشو باندې یې وولی. ۹ دا قوم د
طاقتور ازمری په شان دے، کله چې هغه ملاست وی، هیڅ
څوک دا زړهٔ نهٔ شی کولے چې پاپېڅوی. څوک چې بنی
اِسرائیلو ډیاره برکت وغواړی نو هغوئ به په خپله برکتی
شی، او څوک چې ورباندې لعنت ووائی نو هغوئ به په خپله
لعنتی شی.“ ۱۰ بلق د غصې نه غاښونه وچیچل او بلعام ته
یې ووئیل، ”ما تهٔ د دې ډیاره راغوښتلے یې چې زما په
دشمنانو باندې لعنت ووائې، خو ګوره، د لعنت په ځائ تا د
هغوئ ډیاره درې ځلې برکت غوښتلے دے. ۱۱ نو ورک
شه او خپل کور ته لاړ شه. زما خیال دا وو چې اِنعام به
درکړم، خو مالِک خُدائ دا اِنعام ستا په قسمت کښې نهٔ دے
لیکلے.“ ۱۲ بلعام ورته په جواب کښې ووئیل، ”کوم پېغام

ورُونکی چې تا ما ته راليږلی وُو ما هغوئ ته ووئيل چې ۱۳
کۀ تۀ ما له ستا په محل کښې ټول سرۀ زر او سپين زر هم
راکړې، نو زۀ د ځان نه څۀ ښۀ يا بد نۀ شم کولے، څۀ چې
ما ته مالِک خُدائ فرمائی نو زۀ به صِرف هغه کوم، زۀ د
مالِک خُدائ د حُکم نافرمانی نۀ شم کولے.“

د بلعام آخری پېغام

۱۴ بلعام بلق ته ووئيل، ”اوس زۀ واپس خپلو خلقو له ځم،
خو د تلو نه مخکښې زۀ تا له خبر درکوم چې په راتلونکی
وخت کښې به اِسرائيليان ستا د خلقو سره څۀ کوی.“ ۱۵
بيا هغۀ دا پېغام ورکړو، ”د بلعام د بعور د زوئ دا دے پېغام،
او د دې سړی خبرې رښتونی دی، ۱۶ څوک چې د خُدائ
پاک خبرې اوری او هغه حِکمت اخلی چې د خُدائ تعالیٰ نه
راځی. په غړېدلو سترګو راباندې جذبه غالبه شوه د قادر
خُدائ د طرف نه ما يوه رويا وليده. ۱۷ زۀ راتلونکے وخت
وينم، زۀ د بنی اِسرائيلو قوم وينم. د روښانه ستوری په شان،
په دې قوم کښې به يو بادشاه پېدا شی. دا ستورے به د بنی
اِسرائيلو نه راشی. هغه به د موآب مشران هلاک کړی او هغه
به د شيث ټول اولاد تباه کړی. ۱۸ هغه به په ادوم کښې په
خپلو دشمنانو بريالے شی او د هغوئ مُلک به قبضه کړی،
او اِسرائيليان به مسلسل بريالی کيږی. ۱۹ اِسرائيليان به
هغوئ د پښو لاندې کړی او په ښار کښې چې څوک ژوندی
پاتې وی نو هغه به تباه کړی.“ ۲۰ بيا بلعام په خپله رويا
کښې عماليقيان وليدل او دا پېغام يې ورکړو، ”عماليقيان د
ټولو نه زيات تکړه قوم دے، خو په آخر کښې به د همېشه
دپاره ورک شی.“ ۲۱ هغۀ په خپل خيال کښې قينيان وليدل

او دا پیغام یې ورکړو، ”ستاسو د اوسېدو ځائ ډېر پوخ دے،
داسې پوخ لکه چې د یو کور بنیاد چې په کاڼو اېښودے
شوے وی، ۲۲ خو تاسو قینیان به تباه شئ کله چې
اسوریان تاسو قېدیان بوځی.“ ۲۳ بلعام دا پیغام ورکړو،
”هغه څوک بچ کولے شی چې خُدائ پاک یې تباه کوی؟ ۲۴
سمندری جهازُونه به د قبرص نه راشی، هغوئ به اسور او
عِبر فتح کړی، خو په آخر کښې به قبرص هم تباه شی.“ ۲۵
بیا بلعام روان شو او واپس کور ته لاړو او بلق هم په خپله
مخه لاړو.

بنی اِسرائیل په فعور کښې

۲۵ ۱ کله چې اِسرائیلیان د کیکرو په وادۍ کښې دېره
وُو، نو د موآبیانو ښځو سره یې زنا شروع کړه. ۲ ښځو
هغوئ ته ووئیل چې د هغوئ معبودانو ته قربانۍ وکړی، نو
خلقو هغه قربانۍ وخوړلې او د هغوئ د معبود عبادت یې
وکړو ۳ چې د فعور بعل وو. نو مالِک خُدائ بنی اِسرائیلو
ته په قهر شو. ۴ او موسیٰ ته یې وفرمائیل، ”د بنی اِسرائیلو
ټول مشران بوځه او د خلقو په وړاندې یې پهانسی کړه، نو بیا
به زما سخته غصه د بنی اِسرائیلو نه سړه شی.“ ۵ موسیٰ
د بنی اِسرائیلو قاضیانو ته وفرمائیل، ”ستاسو هر یو کس به د
خپلې قبیلې نه هر هغه سړے وژنئ څوک چې د فعور د بعل
عبادت کوونکے جوړ شوے وی.“ ۶ بیا یو اِسرائیلی یوه
میدیانۍ ښځه د موسیٰ او د ټول قوم په مخکښې خپلې خېمې
ته دننه بوتله، په هغه وخت کله چې هغوئ د مالِک خُدائ د
حضور خېمې په دروازه کښې ماتم کولو. ۷ نو چې

فینحاس، د اِلیعزر زوئ او د هارون نمسی دا ولیدل، هغه د
قبیلې نه پاڅېدو او لاړو. هغهٔ نیزه راواخستله، ٨ او په هغه
سړی او ښځې پسې خېمې ته ورننوتلو او نیزه یې د هغه سړی
او ښځې د خېټې نه بل خوا وویستله. نو داسې هغه وبا بس
شوه کومې چې اِسرائیلیان تباه کول، ٩ خو وبا څلیریشت
زره کسان وژلی وُو. ١٠ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل،
١١ ”فینحاس زوئ د اِلیعزر چې د هارون اِمام زوئ دے
هغهٔ زما غصه د بنی اِسرائیلو دپاره ختمه کړه چې هغوئ
کښې هغهٔ غیرت وکړو، نو ما د خپل غیرت په وجه بنی
اِسرائیل هلاک نهٔ کړل. ١٢ نو ورته ووایه چې زهٔ د هغهٔ سره
د امن لوظ کوم چې د راتلونکی ټولو وختونو دپاره به وی.
١٣ هغه او د هغهٔ اولاد به د همېشه دپاره اِمامان مقررولے
شی، ځکه چې هغهٔ په ما باندې غیرت وکړو او د بنی اِسرائیلو
د ګناه کفاره یې ادا کړه.“ ١٤ کوم سړے چې د میدیانې
ښځې سره وژلے شوے وو د هغهٔ نوم زِمری وو، هغه د سلو
زوئ وو، چې د شمعون په قبیلې کښې د یو خاندان مشر وو.
١٥ د هغه ښځې نوم کزبی وو. د هغې پلار صور، د میدیانې
قبیلو د یوې قبیلې مشر وو. ١٦ مالِک خُدائ موسیٰ ته
وفرمائیل، ١٧ ”په میدیانیانو حمله وکړه او هغوئ تباه کړه،
١٨ د هغه بد عمل په وجه، چې په فعور کښې یې په دوکه په
تاسو باندې عبادت وکړو او د کزبی په وجه، چې هغه د وبا
په وخت په فعور کښې وژلے شوې وه.“

دویمه مردمشماری

٢٦ ١ د وبا نه پس مالِک خُدائ موسیٰ او د هارون
زوئ اِلیعزر ته وفرمائیل چې، ٢ ”د بنی اِسرائیلو د ټول

قوم د کورَنو په مطابق مردم‌شماری وکړئ، د هغو ټولو سړو
چې عُمر يې شل کاله يا د دې نه زيات وی او چې جنګ
کولے شی." ۳-۴ موسیٰ او اِلیعزر هم هغه شان وکړل
او د دې عُمر ټول سړی يې راوغوښتل. هغوئ د اُردن سيند نه
پورې يريحو ته مخامخ د موآب په مېدانونو کښې راغونډ
شول. دا هغه اِسرائيليان وُو چې د مِصر مُلک نه وتلی وُو،
۵ د يعقوب د مشر زوئ روبين په قبيله کښې دا قبيلې وې،
حنوک، فلو، ۶ حصرون او کرمی. ۷ دوئ په شمېر
کښې درې ځلوېښت زره اووۀ سوه او دېرش سړی وُو. ۸
د فلو په اولاد کښې اِلياب ۹ او د هغۀ زامن نموايل، داتن،
ابيرام وُو. دا هغه داتن او ابيرام وُو کوم چې قوم خوښ کړی
وُو. هغوئ د موسیٰ او هارون مخالفت وکړو او د قورح په
قبيله کښې شامل شول، کله چې هغوئ د مالِک خُدائ خِلاف
بغاوت وکړو. ۱۰ نو زمکه وچاودله او هغوئ يې تېر کړل او
کله چې اور دوه نيم سوه سړی تباه کول نو هغوئ هم د قورح
او د هغۀ د ملګرو سره مړۀ شول، دا د خلقو دپاره د
خبرداری يوه نښه شوه. ۱۱ خو د قورح اولاد نۀ وو وژلے
شوے. ۱۲ د شمعون په قبيله کښې دا قبيلې وې، نموايل،
يمين، يکين، ۱۳ زارح او ساؤل. ۱۴ دا قبيلې په شمېر کښې
دوويشت زره او دوه سوه سړی وُو. ۱۵ د جاد په قبيله
کښې دا قبيلې وې، صفونی، حجی، سونی، ۱۶ ازنی، عيری،
۱۷ ارودی او اريلی. ۱۸ دا قبيلې په شمېر کښې ځلوېښت
زره او پينځۀ سوه سړی وُو. ۱۹-۲۱ د يهوداه په قبيله کښې دا
قبيلې وې، سيله، فارص، زارح، حصرون او حمول. د يهوداه
دوه زامن عير او اونان، د کنعان په مُلک کښې مړۀ شوی
وُو. ۲۲ دا قبيلې په شمېر کښې شپږ اويا زره او پينځۀ سوه

سړى وُو. ۲۳ د يساکار په قبيله کښې دا قبيلې وې، تولع،
فُوه، ۲۴ يسوب او سِمرون. ۲۵ دا قبيلې په شمېر کښې
څلور شپېتهٔ زره او درې سوه سړى وُو. ۲۶ د زبولون په
قبيله کښې دا قبيلې وې، سرد، ايلون او يحلى‌ايل. ۲۷ دا
قبيلې په شمېر کښې شپېتهٔ زره او پينځهٔ سوه سړى وُو. ۲۸
د يوسف قبيلې، د هغهٔ دوه زامن منسى او اِفرائيم وُو. ۲۹ دا
د منسى د قبيلې اولاد دے، د منسى زوئ مکير د جِلعاد قبيلې
پلار نيکهٔ جوړ شو، ۳۰ دا د جِلعاد قبيلې دى، د يعزر قبيله،
د حالق قبيله، ۳۱ اسرى‌ايل، شِکم، ۳۲ سميدع او حِفر.
۳۳ د حِفر د زوئ صِلافحاد زامن نهٔ وُو، صِرف لوڼه يې
وې، د هغوئ نومونه دا دى، محلاه، نوعاه، حجلاه، مِلکاه او
تِرضاه. ۳۴ دا قبيلې په شمېر کښې دوه پنځوس زره او اووهٔ
سوه سړى وُو. ۳۵ د اِفرائيم په قبيله کښې دا قبيلې وې،
سوتلح، بکر او تحن. ۳۶ د عيران قوم د سوتلح اولاد وو.
۳۷ د اِفرائيم د قبيلې د قبيلو په شمېر کښې دوه دېرش زره
او پينځهٔ سوه سړى وُو. دا قبيلې د يوسف اولاد دے. ۳۸ دا
د بنيامين قبيلې، قبيلې دى، بالع، اشبيل، اخيرام، ۳۹
سفوفام او حُوفام. ۴۰ د ارد او نعمان قبيلې د بالع اولاد
دے. ۴۱ دا قبيلې په شمېر کښې پينځهٔ څلوېښت زره او
شپږ سوه سړى وُو. ۴۲-۴۳ د سوحام قبيله کوم چې په
شمېر کښې څلور شپېتهٔ زره او څلور سوه سړى وُو دا دان د
نسل نه وُو. ۴۴ د آشر په قبيله کښې دا قبيلې وې، يمنه،
اِسوى او بريعاه. ۴۵ د حِبر او مُلکى‌ايل قبيلې د بريعاه اولاد
وو. ۴۶ د آشر يوه لور وه چې نوم يې سِره وو. ۴۷ په دې
قبيلو کښې د سړو شمېر درې پنځوس زره او څلور سوه وو.
۴۸ د نفتالى په قبيله کښې دا قبيلې وې، يحزى‌ايل، جونى،
۴۹ يصر او سليم. ۵۰ په دې قبيلو کښې د سړو شمېر

پینځهٔ ځلویښت زره او څلور سوه وو. ۵۱ ټول اِسرائیلیان په
شمېر کښې شپږ لاکه یو زر اووهٔ سوه او دېرش سړی وُو.
۵۲ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، ۵۳ ”د میراث په توګه
هغه زمکه په قبیلو باندې د سړو د شمېر په مطابق تقسیم
کړېئ. ۵۴-۵۶ پچه وربانډې واچوئ او هغه زمکه تقسیم کړېئ،
غټې قبیلې ته زیات میراث ورکړېئ او وړې قبیلې ته لږه زمکه
ورکړېئ.“ ۵۷ د لیوی اصلی قبیلې دا دی، د جیرسون قبیله،
قُهات او مراری. ۵۸ د هغوئ په اولاد کښې دا وړې قبیلې هم
شاملې دی، لِبنی، حبرون، محلی، موشی او قورح. قُهات د
عُمرام پلار وو، ۵۹ هغهٔ د لیوی لور یوکبد وادهٔ کړې وه،
چې هغه په مِصر کښې پېدا شوې وه. د هغې نه د عُمرام دوه
زامن، هارون او موسیٰ او یوه لور مریم پېدا شوه. ۶۰ د
هارون دا څلور زامن وُو، ندب، ابیهُو، اِلیعزر او اِتمر. ۶۱
ندب او ابیهُو په هغه وخت ووژلے شول کله چې هغوئ
مالِک خُدائ ته هغه اور پېش کولو کوم چې خُدائ پاک ته
قبول نهٔ وو. ۶۲ د نرانو لیویانو شمېر درویشت زره وو چې
د هغوئ عُمر یوه میاشت یا د دې نه زیات وو. هغوئ د نورو
بنی اِسرائیلو نه جدا وشمېرلے شول، ځکه چې هغوئ ته د
بنی اِسرائیلو په مینځ کښې جائیداد نهٔ مِلاویدو. ۶۳ دا ټولې
قبیلې موسیٰ او اِلیعزر په هغه وخت وشمېرلې چې د اُردن
سیند نه پورې یریحو ته مخامخ د موآب په مېدانونو کښې یې
د بنی اِسرائیلو مردمشماری وکړه. ۶۴ په دې سړو کښې یو
کس هم نهٔ وُو چې د سینا په بیابان کښې موسیٰ او هارون په
وړومبۍ مردمشمارۍ کښې شمېرلی وُو. ۶۵ مالِک خُدائ
فرمائیلی وُو چې هغوئ ټول به په صحرا کښې مړهٔ شی، نو د
یفُنه د زوئ کالب او د نون زوئ یشوَع نه بغیر ټول مړهٔ شول.

د صِلافحاد لوڼه

٢٧ ١ محلاه، نوعاه، حجلاه، مِلکاه او تِرضاه د
صِلافحاد لوڼه وې چې هغه زوئ د حِفر، زوئ د جِلعاد، زوئ
د مکير، زوئ د منسى، زوئ د يوسف وو. ٢ هغوئ لاړې
او د موسىٰ، د اِلىعزر اِمام، د مشرانو او د ټول قوم په
مخکښې د مالِک خُدائ د حضور د خيمې په خولهٔ کښې
ودرېدلې او وې وئيل، ٣ ”زمونږ پلار په صحرا کښې مړ
شو، د هغهٔ زامن نشته، خو هغه د قورح د قبيلې نه نهٔ وو، چا
چې د مالِک خُدائ خِلاف بغاوت کړے وو، هغه د خپلې گناه
په وجه مړ شوے وو. ٤ چې د هغهٔ زامن نشته، نو د هغهٔ
نوم دې ولې د بنى اِسرائيلو نه ختم شى؟ مونږ له هم لکه
زمونږ د پلار د خپلوانو په شان جائيداد راکړئ.“ ٥ نو
موسىٰ د هغوئ مسئله مالِک خُدائ ته پېش کړه، ٦ او
مالِک خُدائ هغهٔ ته وفرمائيل، ٧ ”د صِلافحاد لوڼه ټيک
وائى، هغوئ له د هغوئ د پلار د خپلوانو په شان جائيداد
ورکړه. او د خپل پلار جائيداد دې هغوئ ته مِلاو شى. ٨
او تهٔ خامخا بنى اِسرائيلو ته ووايه چې د کوم سړى زوئ نهٔ
وى او مړ شى، نو د هغهٔ لور ته به جائيداد په ميراث کښې
ملاوېږى. ٩ کهٔ د هغهٔ لوڼه نهٔ وى، نو ميراث به يې د ورونړو
وى. ١٠ کهٔ د هغهٔ ورونړه نهٔ وى، نو ترونه به يې ميراث
اخلى. ١١ کهٔ د هغهٔ ورونړه يا ترونه هم نهٔ وى، نو بيا به د
هغهٔ نزدې خپلوان د هغهٔ ميراث اخلى او دا به د هغوئ د خپل
جائيداد په شان وى. اِسرائيليان به دا د قانون په توگه منى،
څنگه چې ما، مالِک خُدائ تاسو له حُکم درکړے دے.“

د حضرت یشوَع د بنی اِسرائیلو د مشر په توګه مقرر کېدل

۱۲ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، ”د عباریم غرونو ته
وخېژه او هغه مُلک ته وګوره کوم چې زۀ بنی اِسرائیلو له
ورکوم. ۱۳ کله چې تۀ هغه وګورې، نو د هارون په شان به
تۀ هم مړ شې، ۱۴ ځکه چې تاسو دواړو د صین په صحرا
کښې زما د حُکم نه بغاوت کړے وو. کله چې ټول قوم زما
خِلاف په مریبه کښې وغورېدو، د هغوئ په مخکښې تاسو
زما مقدس طاقت څرګند نۀ کړو.“ مریبه په قادِس کښې د
صین په صحرا کښې یوه چینه ده. ۱۵ موسیٰ مالِک خُدائ
ته سوال وکړو، ۱۶ ”مالِکه خُدایه، تۀ خُدائ پاک یې، هر
څیز له ساه ورکوونکے یې، زۀ دا سوال کوم چې یو داسې
سړے مقرر کړه چې د دې قوم لار ښودنه کوی ۱۷ او په
جنګ کښې یې مشری کوی، نو ستا قوم به د داسې ګډو په
شان نۀ وی چې شپون یې نۀ وی.“ ۱۸ مالِک خُدائ موسیٰ
ته وفرمائیل، ”د نون زوئ یشوَع بوځه ځکه چې هغه قابل
سړے دے او خپل لاسونه د هغۀ په سر کېږده چې ستا ذمه
واری ورته حواله شی. ۱۹ هغه د اِلیعزر اِمام په مخکښې
ودروه او د ټول قوم په مخکښې هغۀ له مشری ورکړه. ۲۰ تۀ
هغۀ له څۀ خپل اختیارات هم ورکړه، چې ټول اِسرائیلیان د
هغۀ تابعداری کوی. ۲۱ د فیصلې کولو دپاره به هغه د
اِلیعزر اِمام نه مشوره اخلی او اِلیعزر به اُوریم او تمیم زما
رضا معلومولو دپاره استعمالوی. نو اِلیعزر به د یشوَع او د
بنی اِسرائیلو د ټول قوم په هر څیز کښې لار ښودنه کوی.“
۲۲ موسیٰ هم هغه شان وکړل چې څنګه مالِک خُدائ ورته

حُکم کړے وو. هغۀ يشوَع، د اِلىعزر اِمام او د ټول قوم په
مخکښې ودرولو. ۲۳ چې څنګه مالِک خُدائ حُکم کړے
وو، موسیٰ خپل لاسونه د يشوَع په سر کېښودل او خپله
مشرى يې ورکړه.

مقررې شوې نذرانې

۲۸ ۱ مالِک خُدائ موسیٰ ته حُکم وکړو، ۲ ”بنى
اِسرائيلو له حُکم ورکړه چې خُدائ پاک ته په مقررو وختونو
باندې په اور تيارېدونکې نذرانې پېش کوى، د دې خوشبو په
مالِک خُدائ ښۀ لګى. ۳ دا په اور تيارېدونکې نذرانې دى
چې مالِک خُدائ ته پېش کېږى، د هرې ورځې سوزېدونکې
نذرانې دپاره، دوه يو کلن ګډُورى چې هيڅ عيب په کښې نۀ
وى. ۴ وړومبے ګډُورے په سحر کښې پېش کوئ او دويم
په ماښام کښې، ۵ هر يو به د يو کلو اوړو د غلې نذرانې
سره پېش کېږى، چې يو ليټر د زيتُونو ښۀ تېل ورسره ګډ
وى. ۶ دا د هرې ورځې نذرانه ده چې پوره سوزولے شى،
کومه چې مخکښې د سينا په غرۀ باندې په اور تيارېدونکې
نذرانې په توګه پېش شوې وه، د دې خوشبو په مالِک خُدائ
باندې ښۀ لګى. ۷ د څښلو نذرانې په توګه د وړومبى
ګډُورى سره، يو ليټر مے به په قربانګاه باندې تويَولے شى.
۸ په ماښام کښې هغه دويم ګډُورے پېش کړئ، چې څنګه
په سحر کښې پېش شوے وو. دا به د دې د څښلو نذرانې
سره پېش کېږى. دا هم يوه په اور تيارېدونکې نذرانه ده، د دې
خوشبو په مالِک خُدائ باندې ښۀ لګى.

د سبت د ورځې نذرانه

۹ د سبت په ورځ دوه يو کلن ګډُورى چې هيڅ عيب په کښې نۀ وى، د غلې نذرانې په توګه دوه کلو اوړۀ چې د زيتُونو تيل ورسره ګډ وى او د څښلو نذرانه پيش کړئ. ۱۰ دا د هر سبت ورځې سوزيدونکې نذرانه د هرې ورځې د سوزيدونکې او د څښلو نذرانې نه علاوه ده.

د مياشتې د وړومبۍ ورځې نذرانه

۱۱ د هرې مياشتې په شروع کښې مالِک خُدائ ته يوه سوزيدونکې نذرانه پيش کوئ، دوه سخى، يو ګډ، اووۀ يو کلن ګډُورى، چې په هر يو کښې هيڅ عيب نۀ وى. ۱۲ د غلې نذرانې په توګه، اوړۀ پيش کړئ چې د زيتُونو تيل ورسره ګډ وى، د هر يو سخى سره درې کلو اوړۀ، دوه کلو د ګډ سره، ۱۳ او يو کلو د هر يو ګډُورى سره. دا سوزيدونکې نذرانې په اور تياريدونکې نذرانې دى، د دې خوشبو په مالِک خُدائ ښۀ لګى. ۱۴ د څښلو صحيح نذرانه د هر يو سخى سره دوه ليټره مے دى، يو نيم ليټر به د ګډ سره وى او يو ليټر به د هر يو ګډُورى سره وى. دا اصُول د سوزيدونکې نذرانې دپاره د ټول کال د هرې مياشتې د وړومبۍ ورځې دپاره دى. ۱۵ او يو چيلے د ګناه د نذرانې په توګه مالِک خُدائ ته پيش کړئ، دا به د هرې ورځې د سوزيدونکې نذرانې او د څښلو د نذرانې نه به علاوه وى.

د پتيرې روټۍ د اختر نذرانې

۱۶ د وړومبۍ مياشتې په څوارلسمه ورځ به د مالِک خُدائ

په درناوی کښې د فسحې اختر کولے شی. ١٧ د دې میاشتې په پینځلسمه ورځ به اختر شروع کیږی چې اووۀ ورځې به وی، چې په دې دوران کښې به صِرف پتیره روټۍ خوړلے شی. ١٨ د اختر په وړومبۍ ورځ به تاسو د عبادت دپاره راغونډیږئ او هیڅ کار به نۀ کوئ. ١٩ په اور تیارېدونکې نذرانې په توګه مالِک خُدائ ته یوه سوزېدونکې نذرانه پېش کوئ یعنې دوه سخی، یو ګډ او اووۀ یو کلن ګډُوری، چې په دې کښې هم څۀ عیب نۀ وی. ٢٠ د غلې صحیح نذرانه پېش کوئ چې په هغه اوړو کښې د زیتُونو تېل ګډ وی، درې کلو د هر یو سخی سره، دوه کلو د ګډ سره، ٢١ او یو کلو د هر یو ګډُوری سره. ٢٢ د ګناه نذرانې په توګه یو چېلے هم پېش کوئ، چې د خلقو کفاره ادا شی. ٢٣ دا ټولې نذرانې د هر سحر د سوزېدونکې نذرانې نه علاوه پېش کوئ. ٢٤ هم دغه شان، اووۀ ورځې مالِک خُدائ ته په اور تیارېدونکې نذرانې پېش کوئ، دا خوشبو په هغۀ باندې ښۀ لګی. دا د هرې ورځې سوزېدونکې نذرانې او د څښلو نذرانې نه علاوه پېش کوئ. ٢٥ په اوومه ورځ د عبادت دپاره رایوځائ کیږئ او کار مۀ کوئ.

د لَو کولو اختر نذرانه

٢٦ د لَو کولو اختر په وړومبۍ ورځ، کله چې تاسو د نوې غلې نذرانه مالِک خُدائ ته پېش کوئ، نو تاسو به د عبادت دپاره راجمع کیږئ او هیڅ کار به نۀ کوئ. ٢٧ یوه سوزېدونکې نذرانه پېش کوئ چې د هغې خوشبو په مالِک خُدائ باندې ښۀ لګی یعنې دوه سخی، یو ګډ او اووۀ یو کلن ګډُوری، چې هیڅ عیب په کښې نۀ وی. ٢٨ د غلې صحیح

نذرانه پېش کوئ چې په اوړو کښې يې د زيتُونو تېل ګډ وی
يعنې درې کلو د هر يو سخی سره، دوه کلو د ګډ سره، ۲۹
او يو کلو د هر يو ګډُوری سره. ۳۰ د ګناه نذرانې په توګه يو
چېلے هم پېش کوئ، چې ستاسو د خلقو کفاره ادا شی. ۳۱
د هرې ورځې د سوزېدونکې نذرانې او د غلې د نذرانې نه
علاوه به تاسو دا نذرانې او د څښلو نذرانه پېش کوئ. او ياد
ساتئ چې دا څناور بېعيبه وی.

د نوی کال د اختر نذرانې

۲۹ ۱ د اوومې مياشتې په وړومبۍ ورځ به تاسو د
عبادت دپاره راغونډېږئ او په دې ورځ به هيڅ کار نۀ کيږی.
په هغه ورځ به بيګل وغږيږی. ۲ مالِک خُدائ ته يو
سوزېدونکې نذرانه پېش کړئ، د دې خوشبو په مالِک خُدائ
باندې ښۀ لګی، يو سخے، يو ګډ، اووۀ يو کلن ګډُوری، چې
په يو کښې هم هيڅ عېب نۀ وی. ۳ د اوړو صحيح نذرانه
پېش کوئ چې د زيتُونو تېل ورسره ګډ وی يعنې درې کلو د
سخی سره او دوه کلو د ګډ سره، ۴ او يو کلو د هر يو
ګډُوری سره. ۵ د ګناه نذرانې په توګه يو چېلے هم پېش
کوئ نو په دې سره د خپل ځان کفاره ادا کوئ. ۶ او دا
نذرانې د مياشتې د وړومبۍ ورځې او د هرې ورځې د
سوزېدونکې نذرانې او د غلې نذرانې نه علاوه پېش کوئ، او د
هرې ورځې سوزېدونکې نذرانه ورسره د دې د غلې نذرانه او
د څښلو نذرانه. په اور تيارېدونکې د دې نذرانو خوشبو په
مالِک خُدائ باندې ښۀ لګی.

د کفارې د ورځې نذرانې

٧ د اوومې مياشتې په لسمه ورځ د عبادت دپاره
راغونډېږئ، هيڅ څيز به نۀ خورئ او نۀ به څۀ کار کوئ. ٨
مالِک خُدائ ته يوه سوزېدونکې نذرانه پېش کوئ، د دې
خوشبو په هغۀ باندې ښۀ لګى، يو سخے، يو ګډ، اووۀ يو کلن
ګډُورى، چې په يو کښې هم هيڅ عيب نۀ وى. ٩ د غلې
دانې صحيح نذرانه پېش کوئ چې په اوړو کښې د زيتُونو تېل
ورسره ګډ وى، درې کلو اوړۀ د سخى سره، دوه کلو د ګډ
سره، ١٠ او يو کلو د هر يو ګډُورى سره. ١١ د ګناه نذرانې
په توګه يو چېلے هم پېش کوئ، د هغې نه علاوه کوم چېلے
چې د کفارې دپاره پېش شوے وى او د هرې ورځې نذرانه د
هغې د غلې نذرانې او د څښلو نذرانې سره.

د جونګړو د اختر نذرانې

١٢ د اوومې مياشتې په پينځلسمه ورځ د عبادت دپاره
راغونډېږئ. د مالِک خُدائ په درناوى کښې اووۀ ورځې دا
اختر کوئ او هيڅ کار مۀ کوئ. ١٣ په وړومبۍ ورځ په اور
تيارېدونکې نذرانه مالِک خُدائ ته پېش کوئ، د دې خوشبو
په هغۀ باندې ښۀ لګى، ديارلس سخى، دوه ګډان او څوارلس
يو کلن ګډُورى، چې په يو کښې هم هيڅ عيب نۀ وى. ١٤ د
غلې صحيح نذرانه پېش کوئ چې په اوړو کښې ورسره د
زيتُونو تېل ګډ وى، درې کلو اوړۀ د هر يو سخى سره، دوه
کلو د هر يو ګډ سره، ١٥ او يو کلو د هر يو ګډُورى سره.
١٦ د هرې ورځې سوزېدونکې نذرانې، د غلې نذرانې او د
څښلو نذرانې نه علاوه د ګناه نذرانې په توګه يو چېلے هم

پېش کوئ. ۱۷ په دويمه ورځ دولس سخى، دوه ګډان او
څوارلس يو کلن ګډُورى پېش کړئ، چې په يو کښې هم هيڅ
عيب نۀ وى. ۱۸-۱۹ د دې سره هغه نورې ټولې نذرانې پېش
کوئ چې کومې د وړومبۍ ورځې دپاره وى. ۲۰ په دريمه
ورځ يوولس سخى، دوه ګډان او څوارلس يو کلن ګډُورى
پېش کړئ، چې په يو کښې هم هيڅ عيب نۀ وى. ۲۱-۲۲ د
دې سره هغه نورې ټولې نذرانې پېش کوئ چې کومې د
وړومبۍ ورځې دپاره وى. ۲۳ په څلورمه ورځ لس سخى،
دوه ګډان او څوارلس يو کلن ګډُورى پېش کړئ، چې په يو
کښې هم هيڅ عيب نۀ وى. ۲۴-۲۵ د دې سره هغه نورې
ټولې نذرانې پېش کوئ چې کومې د وړومبۍ ورځې دپاره وى.
۲۶ په پينځمه ورځ نهۀ سخى، دوه ګډان او څوارلس يو کلن
ګډُورى پېش کړئ، چې په يو کښې هم هيڅ عيب نۀ وى. ۲۷-
۲۸ د دې سره هغه نورې ټولې نذرانې پېش کوئ چې کومې
د وړومبۍ ورځې دپاره وى. ۲۹ په شپږمه ورځ اتۀ سخى،
دوه ګډان او څوارلس يو کلن ګډُورى پېش کړئ، چې په يو
کښې هم هيڅ عيب نۀ وى. ۳۰-۳۱ د دې سره هغه نورې
ټولې نذرانې پېش کوئ چې کومې د وړومبۍ ورځې دپاره وى.
۳۲ په اوومه ورځ اووۀ سخى، دوه ګډان او څوارلس يو کلن
ګډُورى قربانى کړئ، چې په يو کښې هم هيڅ عيب نۀ وى.
۳۳-۳۴ د دې سره هغه نورې ټولې نذرانې پېش کوئ چې
کومې د وړومبۍ ورځې دپاره وى. ۳۵ په اتمه ورځ د عبادت
دپاره راغونډېږئ او هيڅ کار مۀ کوئ. ۳۶ په اور تياريدونکې
نذرانې په توګه يوه سوزېدونکې نذرانه مالِک خُدائ ته پېش
کړئ، د دې خوشبو په هغۀ باندې ښۀ لګى، يو سخے، يو ګډ،
اووۀ يو کلن ګډُورى، چې په يو کښې هم هيڅ عيب نۀ وى.
۳۷-۳۸ د دې سره هغه نورې ټولې نذرانې پېش کوئ چې

کومې د وړومبۍ ورځې دپاره وی. ٣٩ دا اصُول د
سوزېدونکې نذرانې، د غلې دانې نذرانې، د څښلو نذرانې او د
سلامتۍ نذرانې دپاره دی چې تاسو يې مالِک خُدائ ته په
خپلو مقررو اخترونو کښې پېش کوئ. دا د هغه نذرانو نه
علاوه دی چې تاسو يې د يوې منښتې د پوره کېدو د نذرانو يا
د رضاکارانه نذرانو په توګه ورکوئ.“ ٤٠ نو موسىٰ بنی
اِسرائيلو ته هغه هر څۀ وفرمائيل چې مالِک خُدائ هغۀ ته د
څۀ حُکم کړے وو.

د منښتې منلو په حقله اصُول

٣٠ ١ موسىٰ د بنی اِسرائيلو د قبيلو مشرانو ته دا اصُول
وښودل. ٢ کله چې يو سړے مالِک خُدائ ته د منښتې په
توګه څۀ څيز ومنی يا سخت قسم وخوری، نو هغه به خپله
وعده نۀ ماتوی او خامخا به يې پوره کوی. ٣ کله چې يوه
جينۍ د پلار په کور کښې اوسيږی او منښته ومنی چې يو
څيز به مالِک خُدائ له ورکوی يا د څۀ څيز نه د ځان ساتلو
وعده وکړی، ٤ هغه به خامخا هغه هر څۀ کوی چې هغې
کومه منښته منلې وی يا يې وعده کړې وی خو کۀ د هغې
پلار ترې نه خبر شی او څۀ اِعتراض وکړی نو بيا به يې نۀ
پوره کوی. ٥ خو چې کله يې پلار خبر شی او کۀ ورته
ووائی چې دا وعده مۀ پوره کوه، نو د هغې دپاره ضروری نۀ
ده چې دا وعده پوره کړی. مالِک خُدائ به هغه معاف کړی،
ځکه چې پلار يې د دې د پوره کولو نه منع کړه. ٦ کۀ يوه
ناوادۀ شوې ښځه يوه منښته ومنی، قصداً يا په بې‌خيالۍ
کښې، يا وعده وکړی چې د څۀ څيز نه به ځان ساتی او بيا

وادۀ شی، ۷ نو هغې چې کومه منښته منلې وی یا یې وعده کړې وی نو هغه به خامخا پوره کوی خو کۀ د هغې خاوند ترې نه خبر شی او څۀ اِعتراض وکړی نو هغه به نۀ پوره کوی. ۸ خو کۀ خاوند یې خبر شی او د هغه وعدې پوره کولو نه یې منع کړی، نو د هغې دپاره دا ضروری نۀ ده چې دا وعده پوره کړی. مالِک خُدائ به هغه معاف کړی. ۹
یوه کونډه یا طلاقه ښځه به خامخا خپل قسم پوره کوی. ۱۰ کۀ یوه وادۀ شوې ښځه یوه منښته ومنی، ۱۱ نو هغه به خامخا هغه هر څۀ کوی چې هغې منښته منلې وی. کۀ خاوند یې خبر شی او څۀ اِعتراض وکړی نو بیا به یې نۀ پوره کوی. ۱۲ خو کۀ خاوند یې خبر شی او هغه د وعدې پوره کولو نه منع کړی، نو ضروری نۀ ده چې دا وعده پوره کړی. مالِک خُدائ به هغه معاف کړی، ځکه چې د هغې خاوند د دې قسم د پوره کولو نه منع کړې ده. ۱۳ د هغې خاوند دا حق لری چې هغې له د دې لوظُونو پوره کولو اجازت ورکړی یا ورنۀ کړی. ۱۴ خو کۀ، د ورځې د تېرېدو نه پس، هغه د دې قسم نه خبر شی او څۀ اِعتراض ونۀ کړی، نو هغه دې خامخا هغه هر څۀ وکړی چې د څۀ یې قسم یا وعده کړې وی. ځکه چې په کومه ورځ هغه خبر شو نو څۀ اِعتراض یې ونۀ کړو نو قسم دې خامخا پوره کړی. ۱۵ خو کۀ وروستو یې خاوند د خپلې خبرې نه واوړېدو، نو د دې قسم ماتولو سزا به د هغې خاوند ته مِلاو شی. ۱۶ دا هغه اصُول دی کوم چې مالِک خُدائ موسیٰ ته وښودل کوم چې د هغه قسمونو د خوړلو په حقله دی چې یوه پېغله چې د خپل پلار په کور کښې اوسیږی یا یې یوه وادۀ شوې ښځه وخوری.

د میدیانیانو خِلاف جنګ

۳۱ ۱ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، ۲ ”د بنی
اِسرائیلو سره چې میدیانیانو څهٔ کړی وُو د هغې بدل ترې نه
واخله. کله چې تهٔ دا وکړې نو مړ به شې.“ ۳ نو موسیٰ
خلقو ته وفرمائیل، ”د جنګ دپاره تیار شئ، چې تاسو په
میدیانیانو حمله وکړئ او د هغوئ نه د مالِک خُدائ بدله
واخلئ. ۴ د بنی اِسرائیلو د هرې قبیلې نه زر کسان د
جنګ دپاره ولېږئ.“ ۵ نو د هرې قبیلې نه زر زر سړی
خوښ کړے شول، دولس زره سړو د جنګ دپاره ملا وتړله.
۶ موسیٰ هغوئ د اِلیعزر اِمام زوئ فینحاس د مشرئ
لاندې جنګ له ولېږل، هغهٔ د مقدسو سامانونو او د بیګلو ذمه
واری واخستله چې د اِشارو دپاره غږولے شول. ۷ هغوئ
په میدیانیانو باندې حمله وکړه، هم هغه شان چې مالِک
خُدائ حُکم کړے وو او ټول سړی یې ووژل، ۸ سره د
پینځو میدیانیانو بادشاهانو چې دا وُو، یعنې ایوی، رِقم،
صور، حُور او رِبع. هغوئ د بعور زوئ بلعام هم ووژلو. ۹
بنی اِسرائیلو د میدیانیانو ښځې او ماشومان ونیول، د هغوئ
څاروی او رَمې یې بوتلې، ټول مال یې ورله لوټ کړو، ۱۰
او د هغوئ ټول ښارونه او خېمې یې وسوزولې. ۱۱ هغوئ
ترې نه هغه ټول مالِ غنیمت یوړو چې کوم یې نیولے وو، په
دې کښې قیدیان او څناور هم وُو، ۱۲ او موسیٰ، اِلیعزر او
د بنی اِسرائیلو ټول قوم له یې راوړل، چې هغوئ د اُردن سیند
نه پورې یریحو ته مخامخ د موآب په میدانونو کښې وُو.

د لښکر راواپس کېدل

۱۳ موسیٰ، اِلیعزر او د قوم ټول مشران لاړل چې د کېمپ
نه بهر د لښکر سره مِلاو شی. ۱۴ موسیٰ هغه آفسرانو ته
سخت غصه وو، چې د سلګونو او زرګونو مشران وُو او د
جنګ نه راواپس شوی وُو. ۱۵ موسیٰ د هغوئ نه تپوس
وکړو، "تاسو دا ټولې ښځې ولې ژوندۍ پرېښودلې دی؟ ۱۶
یاد ساتئ چې زناناؤ د بلعام په نصیحت عمل وکړو او په
فعور کښې یې خلق د مالِک خُدائ نافرمانه کړل، او د دوئ
په وجه د مالِک خُدائ په خلقو وبا راغله. ۱۷ نو اوس ټول
هلکان ووژنئ او ورسره هغه ښځې هم ووژنئ چې پېغلې نهٔ
وی، ۱۸ خو د ځان دپاره هغه ټولې جینکۍ او ښځې ژوندۍ
پرېږدئ چې نا وادهٔ کړې وی. ۱۹ نو ستاسو هر یو کس چې
څوک یې وژلے وی یا د یو مړی سره لګېدلے وی نو هغه به
اووهٔ ورځې د خېمو نه بهر ایساریږی. په درېمه او په اوومه
ورځ به خپل ځانونه او هغه ښځې پاکې کړئ چې کومې مو
نیولې دی. ۲۰ تاسو به خپلې ټولې کپړې او څرمنې، د چېلو
ټولې وړی او د لرګی نه جوړ شوے هر څیز پاک کړئ." ۲۱
اِلیعزر اِمام هغه سرو ته وفرمائیل کوم چې د جنګ نه
راواپس شوی وُو، "دا هغه اصُول دی چې مالِک خُدائ یې
موسیٰ ته حُکم کړے وو. ۲۲-۲۳ کوم څیز چې نهٔ
سوزیږی، لکه سرهٔ زر، سپین زر، زېړ، اوسپنه، قلائی، یا
سیکه، نو د پاکوالی دپاره به د اور نه تېرولے شی. نور ټول
څیزونه به د پاکوالی د اوبو په ذریعه پاکولے شی. ۲۴ په
اوومه ورځ به تاسو خامخا خپلې جامې وینځئ، بیا به تاسو
پاک شئ او خېمو ته به ننوتلے شئ."

د مالِ غنیمت تقسیمېدل

۲۵ مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، ۲۶ ”تهٔ او اِلىعزر د
قوم د نورو مشرانو سره، هغه ټول ښيزونه وشمېرئ چې کوم
نيولے شوى دى، سره د قېديانو او څناورو. ۲۷ څهٔ ښيز
چې نيولے شوے وى هغه په دوه برابرو حِصو کښې تقسيم
کړئ، يوه حِصه به د هغو کسانو دپاره وى چې جنګ له تلى
وى او يوه حِصه به د نور قوم وى. ۲۸ د هغه کسانو د
حِصې نه چې جنګ له تلى وى، د هر پينځهٔ سوو قېديانو،
ښاروو، خرو، ګډو او د چېلو نه په هر پينځهٔ سوو کښې يو د
مالِک خُدائ دپاره جدا کړئ. ۲۹ دا اِلىعزر اِمام له د مالِک
خُدائ دپاره د خاص نذرانې په توګه ورکړئ. ۳۰ کومه
حِصه چې نورو خلقو له ورکړے شوى وى د هغې نه، د هر
پنځوسو قېديانو، ښاروو، خرو، ګډو او د چېلو نه د هر
پنځوسو نه يو جدا کړئ. دا هغه ليويانو له ورکړئ چې د
مالِک خُدائ د خېمې د خيال ساتلو ذمه وار دى.“ ۳۱
موسىٰ او اِلىعزر هم هغه شان وکړل چې څنګه مالِک خُدائ
حُکم کړے وو. ۳۲-۳۵دا هغه څهٔ دى چې جنګ له تلو کسانو
قبضه کړى وُو، د دې نه علاوه يې څهٔ د خپلو ځانونو دپاره
هم پرېښى وُو، شپږ لاکه او پينځهٔ اويا زره ګډې او چېلۍ، دوه
اويا زره ښاروى، يو شپېتهٔ زره خرهٔ او دوه دېرش زره پېغلې
چې نا وادهٔ شوې وى. ۳۶-۴۰کوم کسان چې جنګ له تلى وُو
د هغوئ نيمه حِصه درې لاکه اووهٔ دېرش زره او پينځهٔ سوه
ګډې او چېلۍ وې، د دې نه د مالِک خُدائ په برخه کښې
شپږ سوه او پينځهٔ اويا وُو، شپږ دېرش زره ښاروى د هغه
کسانو دپاره چې جنګ له تلى وُو چې د دې نه د مالِک خُدائ

په برخه کښې دوه اويا ؤو، دېرش زره او پينځهٔ سوه خرهٔ د
جنګ والا کسانو دپاره ؤو، د دې نه د مالِک خُدائ په برخه
کښې يو شپېتهٔ ؤو، او شپاړس زره پېغلې د هغه کسانو دپاره
وې چې جنګ له تلی ؤو، چې د دې نه د مالِک خُدائ په
برخه کښې دوه دېرش وې. ۴۱نو موسىٰ اِلىعزر له دا برخه د
مالِک خُدائ دپاره د خاص برخې په توګه ورکړه، هم هغه
شان چې څنګه مالِک خُدائ حُکم کړے وو. ۴۲-۴۶د قوم
حِصه هم هغه هومره وه چې څومره د هغه کسانو وه چې
جنګ له تلی ؤو، درې لاکه اووهٔ دېرش زره او پينځهٔ سوه
ګډې او چېلۍ، شپږ دېرش زره څاروی، دېرش زره او پينځهٔ
سوه خرهٔ او شپاړس زره پېغلې. ۴۷د دې حِصې نه موسىٰ د
هر يو پنځوسو قېديانو او ځناورو نه يو يو واخستلو او چې
څنګه مالِک خُدائ فرمائيلی ؤو هم هغه شان يې دا ليويانو له
ورکړل چې هغوئ د مالِک خُدائ د خېمې د خيال ساتلو ذمه
وار ؤو. ۴۸بيا هغه آفسران موسىٰ له لاړل کومو چې د لښکر
مشری کړې وه ۴۹او موسىٰ ته يې ووئيل، "صاحِبه، مونږ د
جنګ والا کسان وشمېرل کوم چې زمونږ د مشرۍ لاندې ؤو
او يو سړے هم په کښې کم نهٔ دے. ۵۰نو مونږ د سرو زرو
کالی، بنګړی، کړې، ګوتمې، والۍ او هارونه راوړُو چې مونږ
هر يو کس اخستی دی. او مونږ يې مالِک خُدائ ته د خپل
ژوند په کفاره کښې پېش کړُو، چې هغه مو بچ کړی."
۵۱موسىٰ او اِلىعزر ترې نه هغه ټول سرهٔ زر او کالی
واخستل. ۵۲د آفسرانو پېش کړے شوې برخه تقريباً دوه
سوه کلو وه. ۵۳چې کوم کسان آفسران نهٔ ؤو هغوئ هغه
لوټ شوے مال د ځان دپاره کېښودو. ۵۴نو موسىٰ او
اِلىعزر اِمام هغه سرهٔ زر خېمې ته يوړل، چې د بنی اِسرائيلو

د يادګيرنې دپاره د مالِک خُدائ پهٔ حضور کښې پراتهٔ وى.

د اُردن نمرخاتهٔ طرف ته قبيلې

٣٢ ١ د روبين او جاد قبيلې سره ډېر څاروى وُو. کله
چې هغوئ وليدل چې د يعزير او جِلعاد زمکه د څاروو دپاره
ښهٔ وه، ٢ نو هغوئ موسىٰ، اِلىعزر او د قوم نورو مشرانو
له لاړل او ورته يې ووئيل، ٣-٤ "مالِک خُدائ چې د بنى
اِسرائيلو پهٔ کوم مُلک نيولو کښې مدد کړے وو پهٔ هغې کښې
دا ښارونه وُو، عطاروت، ديبون، يعزير، نمراه، حسبون،
اِلىعالى، سبام، نبو او بعون. دا زمکه د څاروو دپاره ښهٔ ده
او مونږ سره ډېر څاروى دى. ٥ کهٔ ستاسو خوښه وى نو
مونږ له دا زمکه راکړئ چې زمونږ ميراث شى، ځکه چې
مونږ ستاسو خِدمتګاران يُو او مونږ مهٔ مجبوروئ چې لاړ شُو
او د اُردن سيند نه پورې غاړه اوسيږو." ٦ موسىٰ ورته
وفرمائيل، "ستاسو ورونړه اِسرائيليان جنګ له روان دى او
تاسو دلته ايسارېږئ څهٔ؟ ٧ تاسو د بنى اِسرائيلو زړونه
ولې راماتوئ چې د اُردن سيند نه پورې وځى او هغه مُلک ته
ننوځى چې کوم مالِک خُدائ ورکړے دے؟ ٨ دغه شان
ستاسو پلار نيکهٔ هم کړى وُو کله چې ما هغوئ د قادِس برنيع
نه وليږل چې هغه مُلک وګورى. ٩ هغوئ د اسکال وادۍ
پورې لاړل او هغه مُلک يې وليدو، خو چې کله هغوئ راواپس
شول، نو هغوئ د بنى اِسرائيلو اراده بدله کړه چې هغه مُلک
ته ورننه نهٔ وځى کوم چې مالِک خُدائ هغوئ له ورکړے وو.
١٠ مالِک خُدائ پهٔ هغه ورځ پهٔ قهر وو او يو لوظ يې وکړو،
١١ "دوئ زما پهٔ لاره روان نهٔ دى، نو زهٔ قسم کوم چې کوم

خلق د مِصر نه راوتلی دی هغه یو سړے به هم هغه مُلک ته
ورننه نۀ وځی چې عُمر يې شل کاله یا د دې نه زیات وی چې
د کوم مُلک لوظ ما د اِبراهیم، اِسحاق او د یعقوب سره
کړے وو. ۱۲ خو صرف د يفُنه زوئ کالب قنزی او د نون
زوئ يشوَع د زړۀ د اخلاصه په مالِک خُدائ پسې روان وُو.“
۱۳ مالِک خُدائ بنی اِسرائيلو ته په قهر وو او څلویښت کاله
يې په بیابان کښې سرګردانه کړی وُو تر دې پورې چې هغه
ټول نسل مړ شو چا چې مالِک خُدائ نارضا کړے وو. ۱۴
او اوس تاسو د خپل پلار نیکۀ په ځائ یو نوې بدکاره نسل
راغلی يئ چې د مالِک خُدائ سخت قهر په بنی اِسرائيلو
باندې بیا راولئ. ۱۵ د روبین او جاد خلقو کۀ تاسو د هغۀ د
لارې نه واوړئ، نو هغه به یو ځل بیا دا ټول خلق په بیابان
کښې پرېږدی او تاسو به د هغوئ د تباهئ ذمه وار يئ.“ ۱۶
هغوئ موسیٰ ته نزدې ورغلل او ورته يې ووئيل، ”اول، مونږ
له اجازت راکړه چې دلته د خپلو ګډو دپاره شپول جوړ کړُو
او د خپلو ښځُو او ماشومانو دپاره ښارونه جوړ کړُو. ۱۷
بیا به مونږ دې ته تیار يُو چې د خپلو بنی اِسرائيلو سره جنګ
له لاړ شُو او حمله وکړُو تر دې پورې چې هغه مُلک ته يې
بوځُو چې کوم به د هغوئ وی. نو په هغه دوران کښې به
زمونږ ښځې او ماشومان په هغه پَخو ښارونو کښې اوسيږی،
دا ښارونه به د هغه مُلک د خلقو نه د حِفاظت دپاره وی. ۱۸
مونږ به تر هغه وخت پورې خپلو کورونو ته نۀ راواپس کيږُو
چې نورو ټولو بنی اِسرائيلو ته هغه مُلک په میراث کښې
حواله شوے نۀ وی. ۱۹ مونږ به د اُردن هغه غاړې نه د
هغوئ هيڅ جائيداد هم نۀ اخلو، ځکه چې مونږ ته خپله حِصه
دلته د اُردن نمرخاتۀ طرف ته مِلاو شوې ده.“ ۲۰ موسیٰ

ورته وفرمائيل، ”کۀ تاسو هم دغه شان کوئ چې څنګه وايئ،
نو دلته د مالِک خُدائ په حضور کښې د جنګ دپاره تلو ته
تيار شئ. ۲۱ ستاسو د جنګ ټول سړى به د اُردن نه پورې
وځى او د مالِک خُدائ د حُکم لاندې به زمونږ په دشمن
حمله وکړى ترڅو چې مالِک خُدائ هغوئ له شکست
ورکړى ۲۲ او هغه مُلک ونيسى. بيا تاسو راواپس کېدے
شئ، ځکه چې تاسو به د مالِک خُدائ او د خپلو بنى اِسرائيلو
سره ذمه وارى پوره کړې وى. نو بيا د مالِک خُدائ په نظر
کښې دا مُلک ستاسو دے. ۲۳ خو کۀ تاسو خپله وعده پوره
نۀ کړه، نو زۀ تاسو خبروم چې تاسو به د مالِک خُدائ خِلاف
ګناه وکړئ. چې دا غلطى ونۀ کړئ، ګنې تاسو ته به د خپلو
بدو سزا مِلاو شى. ۲۴ خپل ښارونه جوړ کړئ او د خپلو
ګډو دپاره شپول جوړ کړئ، خو چې کومه وعده مو کړې
وى هم هغه شان وکړئ.“ ۲۵ د جاد او د روبين سړو
ووئيل، ”صاحِبه، مونږ به هم هغه شان وکړُو چې څنګه تۀ
حُکم کوې. ۲۶ زمونږ ښځې او ماشومان او زمونږ څاروى
او ګډې به دلته د جِلعاد په ښار کښې پاتې شى. ۲۷ خو د
مالِک خُدائ د حُکم لاندې مونږ ټول تيار يُو چې جنګ له لاړ
شُو. مونږ به د اُردن نه پورې واوړُو او جنګ به وکړُو، هم
هغه شان چې څنګه تا وفرمائيل.“ ۲۸ نو موسىٰ اِلىعزر،
يشوَع او د بنى اِسرائيلو نورو مشرانو له دا حُکم ورکړو، ۲۹
”کۀ د جاد او روبين سړى د اُردن نه پورې وځى چې هغوئ د
مالِک خُدائ په حُکم باندې جنګ ته تيار دى او کۀ د هغوئ
په مدد سره هغه مُلک فتح کړى، نو بيا هغوئ له د جِلعاد
زمکه په ميراث کښې ورکړئ. ۳۰ خو کۀ هغوئ د اُردن نه
پورې نۀ وځى او ستاسو سره جنګ له لاړ شى، نو هغوئ ته

به د زمکې خپله حِصه د کنعان په مُلک کښې ملاویږی، لکه
څنګه چې تاسو ته ملاویږی.“ ۳۱ د جاد او روبین کسانو
ورته ووئیل، ”صاحِبه، مونږ به هم هغه شان وکړُو چې څنګه
مالِک خُدائ حُکم کړے دے. ۳۲ د هغهٔ د حُکم لاندې به
مونږ د کنعان مُلک ته ورواوړُو او جنګ له به لاړ شُو، خو
زمونږ میراث به د اُردن هم دې غاړې ته وی.“ ۳۳ نو موسیٰ
د جاد او روبین او د منسی نیمې قبیلې ته د اموری بادشاه
سیحون او د بسن بادشاه عوج ټوله علاقه په حواله کړه، چې
په کښې ښارونه او ګېرچاپېره مُلک هم وو. ۳۴ د جاد قبیلې
د دیبون، عطاروت او د عروعیر پاخهٔ ښارونه بیا جوړ کړل.
۳۵ ورسره د عطروت، شوفان، یعزیر، یګبها، ۳۶ د
بیت‌نِمره او د بیت‌هاران ښارونه هم جوړ کړل. د هغې
ګېرچاپېره یې دېوالونه جوړ کړل او د خپلو رمو د ساتلو
دپاره یې ځایونه هم جوړ کړل. ۳۷ د روبین قبیلې دا ښارونه
بیا جوړ کړل، حسبون، اِلیعالی، قِریَتائم، ۳۸ نبو، بعل
معون، (دا نومونه وروستو بدل کړے شول) او سبماه. هغوئ
چې کوم ښارونه بیا جوړ کړل نو نوی نومونه ورباندې
کېښودل. ۳۹ د منسی زوئ مکیر قبیلې د جِلعاد په مُلک
حمله وکړه او هغه یې ونیولو او هلته چې کوم اموریان وُو
هغه یې ترې نه وشړل. ۴۰ نو موسیٰ د مکیر قبیلې له جِلعاد
ورکړو او هغوئ هلته اوسېدل. ۴۱ د منسی قبیلې، یائیر
حمله وکړه او څهٔ کلی یې ونیول او د ”یائیر کلی“ نوم یې
ورباندې کېښودو. ۴۲ نوبح حمله وکړه او د قنات ښار او د
دې کلی یې ونیول او خپل نوم ”نوبح“ یې پرې کېښودو.

د بنی اِسرائیلو د مِصر نه موآب ته سفر

٣٣ ١ بنی اِسرائیلو د لښکرو په شکل کښې په دې
مرحلو کښې سفر وکړو او د موسیٰ او هارون په مشرۍ کښې
د مِصر نه لاړل. ٢ د مالِک خُدائ په حُکم باندې، موسیٰ به
هر ځل د هغه ځائ نوم ليکلو چرته به چې هغوئ خيمې
لګولې. ٣ د کال د وړومبۍ مياشتې په پينځلسمه ورځ
اِسرائيليان د مِصر نه لاړل، دا د اول ځل د فسحې اختر پسې
ورځ وه. هغوئ د رعمسيس ښار نه زړَور لاړل چې ټولو
مِصريانو ورته کتل، ٤ چا چې خپل مشران زامن ښخول
چې مالِک خُدائ وژلی وُو. ځکه چې مالِک خُدائ د هغوئ د
معبودانو سره اِنصاف کړے وو. ٥ اِسرائيليان د رعمسيس
ښار نه لاړل او په سُکات کښې يې خيمې ولګولې. ٦ بيا
هغوئ په ايتام کښې خيمې ولګولې چې د صحرا په غاړه
دے. ٧ د هغه ځائ نه هغوئ فیهخيروت ته واپس شول،
چې د بعلصفون نمرخاتهٔ په طرف دے او مجدال ته نزدې يې
خيمې ولګولې. ٨ هغوئ د فیهخيروت نه لاړل، د سيند نه
پورې وتل او د شور صحرا ته وردننه شول، د درېو ورځو
مزل نه پس هغوئ په ماره کښې خيمې ولګولې. ٩ د هغې
ځائ نه هغوئ ايليم ته لاړل، چرته چې هغوئ خيمې ولګولې،
ځکه چې هلته د اوبو دولس چينې وې او د کجورو اويا ونې
وې. ١٠ هغوئ د ايليم نه لاړل او بحرِقُلزم ته نزدې يې خيمې
ولګولې. ١١ بيا هغوئ د بحرِقُلزم نه لاړل او د صين په
بيابان کښې خيمې ولګولې. ١٢ بيا هغوئ د صين بيابان نه
لاړل او په دفقه کښې يې خيمې ولګولې، ١٣ د دفقه نه الوش
ته لاړل. ١٤ هغوئ د الوش نه خيمې اوچتې کړې او په

رفیدیم کښې یې ولګولې، چرته چې د خلقو دپاره د څښلو
اوبهٔ نهٔ وې. ۱۵-۳۷د رفیدیم نه واخله تر د حُور غرهٔ پورې
هغوئ په دې ځایونو کښې خېمې ولګولې، د سینا په بیابان
کښې، قبروت هتاوه، حصیروت، رتمه، رمون فارص، لِبناه،
رِسه، قهیلاته، د شافر په غرهٔ کښې، حراده، مقهیلوت، تاحت،
تارح، متقه، حشمونه، موسیروت، بنی‌یعقان، حورالجدجاد،
یُطباته، عبرونه، عصیون‌جابر، د صین صحرا (چې قادِس
دے)، او د حُور غر، چې د ادوم په لاره دے. ۳۸-۳۹د مالِک
خُدائ په حُکم باندې، هارون اِمام د حُور غرهٔ ته وختلو. د یو
سل درویشتو کالو په عُمر کښې چې اِسرائیلیان د مِصر نه
راوتلی وُو د هغې په څلویښتم کال د پینځمې میاشتې په
وړومبۍ ورځ هغه مړ شو. ۴۰په جنوبی کنعان کښې د عراد
بادشاه خبر شو چې اِسرائیلیان راروان دی. ۴۱-۴۹د حُور
غرهٔ نه واخله تر د موآب مېدانونو پورې بنی اِسرائیلو په دې
ځایونو کښې خېمې ولګولې، ضلمونه، فونون، اوبوت، د
موآب په علاقه کښې عی عباریم، دیبون جاد، علمون دبلاتایم،
د نبو غرهٔ ته نزدې د عباریم غرونه او د اُردن سیند نه پورې
یریحو ته مخامخ د موآب په مېدانونو کښې، د بیت‌یسیموت
او د کیکرو وادۍ په مینځ کښې.

د کنعان د فتح کولو دپاره د مالِک خُدائ حُکم

۵۰د اُردن نه پورې یریحو ته مخامخ د موآب په مېدانونو
کښې مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل چې، ۵۱”بنی اِسرائیلو
ته ووایه، کله چې تاسو د اُردن نه د کنعان مُلک ته واوړئ،
۵۲تاسو د هغه مُلک ټول اوسېدونکی وشړئ. د هغوئ ټولې
مجسمې او بُتان مات کړئ او د هغوئ ټولې علاقائی

عبادتخانېورانې کړئ. ۵۳هغه مُلک قبضه کړئ او په هغې
کښې اوسېږئ، ځکه چې زۀ هغه تاسو له درکوم. ۵۴هغه
زمکه د پچې په ذريعه په بېلو بېلو قبيلو او قومونو باندې
تقسيم کړئ. لوئ قبيلې له هېره زمکه ورکړئ او وړې قبيلې له
لږه زمکه ورکړئ. ۵۵خو کۀ تاسو د هغه مُلک اوسېدونکى
ونۀ شړل، نو هغوئ به ستاسو دپاره داسې وى لکه چې په
سترګو کښې تېرۀ خسنړے او د لارې خنډ وى، چرته چې
تاسو اوسېږئ نو هلته به هغوئ تاسو له تکليف درکوى. ۵۶کۀ
تاسو هغوئ ونۀ شړل، نو زۀ به تاسو تباه کړم، لکه څنګه چې
ما د هغوئ د تباه کولو منصوبه جوړه کړې ده.“

د کنعان سرحدونه

۳۴ ۱ مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل ۲ او د بنى
اِسرائيلو دپاره يې دا اصُول ورته وښودل، ”کله چې تاسو
کنعان ته ورننوځئ، کوم مُلک چې زۀ تاسو له درکوم،
ستاسو د علاقې حدونه به داسې وى. ۳ جنوبى سرحد به د
صين صحرا او د ادوم سرحد پورې وى. دا به د نمرخاتۀ په
طرف د مالګې درياب د جنوبى آخرى سر نه شروع کيږى.
۴ بيا به دا په جنوب کښې د لړم درې طرف ته تاو وى او
د صين صحرا نه واخله تر قادِس برنيع پورې به وى. د هغه
ځائ نه به دا سرحد حصر ادار او عصمون ته ورسيږى، ۵
چرته چې دا د مِصر په سرحد کښې او د مديترانى د سمندر
په آخرى سر کښې د وادۍ طرف ته تاو وى. ۶ د مديترانى
د سمندر به يې د نمرپرېواتۀ سرحد وى. ۷ شمالى سرحد
به د مديترانى د سمندر نه شروع کيږى چې د هور غرۀ پورې

به وی، ۸ او د هغه ځائ نه د حمات درې پورې به وی او
صداد ته به ورسیږی ۹ او زفرون ته به هم ورسیږی او په
حصر عینان کښې به ختم شی. ۱۰ د نمرخاتۀ سرحد به د
حصر عینان نه شروع کیږی چې د شفام پورې به وی. ۱۱
بیا به دا د عین نمرخاتۀ طرف رِبله ته ورسیږی او د ګلیل
دریاب نمرخاتۀ غاړې غرونو ته به ورسیږی، ۱۲ بیا د اُردن
سیند سره د مالګې دریاب ته به ورسیږی. دا به ستاسو او د
دې نه ګېرچاپېره سرحدونه وی.“ ۱۳ نو موسیٰ بنی اِسرائیلو
ته وفرمائیل، ”دا هغه مُلک دے چې د پچې اچولو سره به
تاسو ته ملاویږی، هغه زمکه چې مالِک خُدائ نهۀ نیمو قبیلو
ته په حواله کړې ده. ۱۴ د روبین او جاد او د منسی نیمې
قبیلې ته مخکښې خپل میراث مِلاو شوے دے، چې د هغوئ
د کورَنو په مطابق تقسیم شوے دے. ۱۵ دې دوه نیمو قبیلو
ته د اُردن سیند نمرخاتۀ طرف ته یریحو ته مخامخ خپله زمکه
مِلاو شوې ده.“

د زمکې تقسیمولو دپاره د مشرانو ذمه واری

۱۶ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، ۱۷ ”اِلیعزر اِمام او
د نون زوئ یشوَع به په خلقو باندې زمکه تقسیم کړی. ۱۸ د
هرې قبیلې نه یو یو مشر سړے هم خوښ کړه چې د دې په
تقسیمولو کښې د هغوئ مدد وکړی.“ ۱۹-۲۸ دا هغه سړی دی
چې مالِک خُدائ خوښ کړل، د یهوداه قبیلې نه کالب زوئ د
یفُنه، د شمعون قبیلې نه شلومیئیل زوئ د عمیهود، د بنیامین
قبیلې نه الیداد زوئ د کسلون، د دان قبیلې نه بُقی زوئ د
یجلی، د منسی قبیلې نه حنی‌ایل زوئ د ایفود، د اِفرائیم قبیلې
نه قموایل زوئ د سِفتان، د زبولون قبیلې نه الیصفن زوئ د

فرناح، د یساکار قبیلې نه فلطی‌ایل زوئ د عزان، د آشر قبیلې
نه اخیهود زوئ د شلومی او د نفتالی قبیلې نه فدهیئیل زوئ د
عمیهود. ۲۹دا هغه کسان دی چې مالِک خُدائ د کنعان په
مُلک کښې په خلقو باندې د زمکې تقسیمولو دپاره مقرر
کړل.

د لیویانو دپاره ښارونه

۳۵ ۱ د اُردن نه پورې یریحو ته مخامخ د موآب په
میدانونو کښې مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، ۲ ”بنی
اِسرائیلو ته ووایه چې کوم میراث هغوئ ته مِلاو شوے دے د
هغې نه به څۀ ښارونه د اوسېدو دپاره او د ښارونو نه
گېرچاپېره د څرن زمکه خامخا لیویانو له ورکوی. ۳ دا
ښارونه به د لیویانو وی او هلته به اوسېږی. د څرن زمکه به
د هغوئ د څاروو او نورو څناورو دپاره وی. ۴ د څرن
زمکه به د ښار دېوالونو نه بهر پینځۀ سوه گزه په هر طرف
خوره وی، ۵ چې هغه علاقه څلور واړو طرفونو ته تقریباً
زر گزه وی او ښار یې په مینځ کښې وی. ۶ تاسو به
لیویانو له د پناه دپاره شپږ ښارونه ورکوئ کۀ چرې یو
سړے یو کس په غلطئ سره ووژنی نو هلته به تښتی. د دې نه
علاوه، هغوئ له دوه څلوېښت ښارونه ورکړئ ۷ د څرن د
زمکې سره، د هغوئ به ټول اتۀ څلوېښت ښارونه وی. ۸ په
هره قبیله کښې د لیویانو د ښارونو شمېر دې د هغې علاقې د
غټوالی یا وړوکوالی په اندازه معلوم کړے شی.“

د پناه ښارونه

۹ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ۱۰ ”بنی اِسرائيلو ته
ووايه، کله چې تاسو د اُردن سيند نه پورې غاړه واوړئ او د
کنعان مُلک ته ورننوځئ، ۱۱ نو تاسو به د پناه ښارونه
خوښ کړئ چې يو سړے په غلطئ سره څوک مړ کړى نو
چې هلته تښتېدلے شى. ۱۲ هلته به د مړى د خپلوانو نه په
حِفاظت کښې وى څوک چې بدل اخستل غواړى. چې په چا
باندې د قتل اِلزام وى نو هغه به تر هغه پورې نۀ شى وژلے
چې جرګې ته پېش شوے نۀ وى. ۱۳ شپږ ښارونه خوښ
کړئ، ۱۴ چې درې د اُردن دې غاړې ته وى او درې د
کنعان په مُلک کښې وى. ۱۵ دا ځايونه به د بنی اِسرائيلو او
د مسافرو دپاره د پناه ښارونه وى چې هغوئ د پردى مُلک
وى يا په مستقله توګه اوسېدونکى وى. هر څوک چې په
غلطئ سره څوک ووژنى نو هغه به دې ښارونو ته تښتېدے
شى. ۱۶-۱۸ خو، کۀ څوک د وسلې، کاڼى، يا د لرګى سره
څوک ووژنى، نو هغه قاتِل دے، ويه وژلے شى. ۱۹ دا به د
مړ شوى کس د نزدې خپلوانو ذمه وارى وى چې قاتِل مړ
کړى. چې کله يې هم پېدا کړى، نو ويه يې وژنى. ۲۰ کۀ
څوک د چا سره کينه لرى او د هغۀ د مرګ منصوبه
جوړوى، په څۀ يې وولى او يا ديکه ورکړى نو دا يې قصداً
وژنى ۲۱ يا يې په سوک ووهى، نو هغه د قتل مجرم دے او
هغه به وژلے شى. د مړى د نزدې خپلوانو دا ذمه وارى ده
چې قاتِل مړ کړى. هغوئ يې چې کله هم پېدا کړى، نو ويه يې
وژنى. ۲۲ خو کۀ يو کس په غلطئ سره څوک ووژنى چې د
هغۀ سره يې کينه نۀ وى، کۀ په څۀ يې وولى او يا ديکه

ورکړی، ۝٢٣ یا چې د چا خیال نهٔ وی او یو کاڼے ووِلی او
څوک ورباندې مړ شی اګر چې هغهٔ له یې د تکلیف رسولو
اراده نهٔ وی او دشمن یې هم نهٔ وی، ۝٢٤ نو په داسې حالاتو
کښې به جرګه د هغه کس په حق کښې فیصله کوی د چا نه
چې مړے شوے وی، نهٔ چې د هغه مړ کس د خپلوان په حق
کښې چې بدل اخستل غواړی. ۝٢٥ جرګه به د مړی د
خپلوان نه هغه کس بچ کوی چې په غلطئ سره د قتل مجرم
وی او هغوئ به هغه واپس د پناه ښار ته بوځی کوم ته چې
تښتېدلے وی. هغه به هلته تر هغې پورې ایسارېږی چې مشر
اِمام مړ نهٔ وی. ۝٢٦ چې کوم کس په غلطئ سره د قتل
مجرم وی کهٔ هغه د پناه د ښار نه لاړ شی کوم له چې
ورتښتېدلے وی ۝٢٧ او د مړی خپلوان هغه پېدا کړی او وې
وژنی، نو د دې بدل اخستلو په وجه هغه ګناهګار نهٔ دے. ۝٢٨
کوم کس چې په غلطئ سره د قتل کولو مجرم وی هغه به
خامخا د پناه په ښار کښې تر هغه وخته پورې پاتې کېږی چې
تر کومې پورې مشر اِمام مړ نهٔ وی، خو د هغې نه پس هغه
واپس کور ته تلے شی. ۝٢٩ دا قانون به ستاسو او ستاسو د
اولاد دپاره وی چې په هر ځائ کښې اوسېږئ. ۝٣٠ چې په
چا باندې د قتل اِلزام وی نو هغه به صِرف په هغه وخت
مجرم ګڼلے شی او مړ کولے به شی چې په هغهٔ باندې دوه
کسان یا دوو نه زیات ګواهان ګواهی ورکړی، د یو کس
ګواهی د قتل د اِلزام ثابِتولو دپاره کافی نهٔ ده. ۝٣١ قاتِل به
خامخا وژلے شی. هغه د دې سزا نه په دې نهٔ شی
خلاصېدلے چې د صُلحې پېسې ورکړی. ۝٣٢ کهٔ څوک د
پناه ښار ته تښتېدلے وی، نو هغه دې ته مهٔ پرېږدئ چې د
مشر اِمام د مرګ نه مخکښې د صُلحې پېسې ورکړی د دې

دپاره چې کور ته واپس راشی. ٣٣ هغه مُلک مهٔ پلیتوئ چې
چرته تاسو اوسېږئ، ځکه د وینې تویَول د هغه مُلک پلیتول
دی او چې په کومه زمکه باندې وینه توئ شی نو د هغې
کفاره نهٔ شی ادا کېدلے، زمکه د هغه کس د وینې تویَولو نه
بغېر نهٔ پاکېږی چا چې وینه توئ کړې وی. ٣٤ هغه مُلک مهٔ
پلیتوئ چرته چې تاسو اوسېږئ، ځکه چې زهٔ مالِک خُدائ یم
او د بنی اِسرائیلو په مینځ کښې اوسېږم.“

د وادهٔ شوو ښځو میراث

٣٦ ١ د جِلعاد د قبیلې د کورَنو مشران، د مکیر زوئ او
د منسی نمسے چې د یوسف زوئ وو، موسیٰ او د بنی
اِسرائیلو نورو مشرانو له لاړل. ٢ هغوئ ووئیل، ”صاحِبه،
مالِک خُدائ تا ته حُکم درکړے دے چې زمکه د پچې په
ذریعه په بنی اِسرائیلو تقسیم کړه. مالِک خُدائ دا حُکم هم
کړے دے چې زمونږ د خپلوان صِلافحاد جائیداد د هغهٔ لوڼو
له ورکړه. ٣ خو دا خبره یاده ساته. کهٔ هغوئ د بلې قبیلې
سړو سره ودونه وکړل، نو د هغوئ جائیداد به د هغه قبیلې
شی او زمونږ برخه به کمه شی. ٤ د واپس ورکولو په کال
کښې، کله چې کوم جائیداد خرڅ شوے وی او هغه واپس
خپل اصلی مالِک ته ملاوېږی، نو د صِلافحاد د لوڼو جائیداد
به د همېشه دپاره هغه قبیلې ته ورکړے شی چې په کومه
کښې وادهٔ شوې وی او دا به زمونږ د قبیلې دپاره د تاوان
خبره وی.“ ٥ نو موسیٰ بنی اِسرائیلو ته د مالِک خُدائ دا
حُکمونه واورول. هغهٔ وفرمائیل، ”د منسی قبیله چې څهٔ وائی
هغه ټیک دی، ٦ او مالِک خُدائ فرمائی چې د صِلافحاد

لوڼه آزادې دی چې د چا سره هم وادهٔ کول غواړی خو په
خپله قبیله کښې به یې کوی. ۷ د یوې بنی اِسرائیلیٔ قبیلې
جائیداد به بلې قبیلې ته نهٔ شی ورکولے. ۸ هره یوه ښځه
چې په کومه بنی اِسرائیلی قبیله کښې میراث اخلی نو هم د
هغه قبیلې د سړی سره به وادهٔ کوی. نو داسې ټولو بنی
اِسرائیلو ته به د خپل پلار نیکهٔ په جائیداد کښې میراث
ملاویږی، ۹ او د یوې قبیلې جائیداد به بلې قبیلې ته نهٔ
ملاویږی. هره بنی اِسرائیلی قبیله به خامخا خپله د میراث
زمکه لری.“ ۱۰-۱۱ نو د صِلافحاد لوڼو، محلاه، تِرضاه،
حجلاه، مِلکاه او نوعاه هم هغه شان وکړل چې څنګه مالِک
خُدائ موسیٰ له حُکم ورکړے وو او هغوئ خپلو د ترونو
زامنو سره ودونه وکړل. ۱۲ هغوئ د یوسف زوئ منسی
قبیلې په کورَنو کښې ودونه وکړل او د هغوئ جائیداد د
هغوئ د پلار په قبیله کښې پاتې شو. ۱۳ دا هغه اصُول او
قانون دے کوم چې مالِک خُدائ د موسیٰ په ذریعه د موآب
په میدانونو کښې د اُردن نه پورې یریحو ته مخامخ بنی
اِسرائیلو له ورکړو.

pashtobibles.org © یوسفزی ۲۰۱۹